

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 1-15 MAYIS 1995 SAYI: 50 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

"Okuyucusuyla bütünleşmiş bir gazete için; bir yazı da benden"
"Dağıtım engeline karşı; bir karşı koyuş da benden"

"Ekonomik ablukayı boşa çıkartmak için; bir destek de benden"

şiarlarıyla "ÖZGÜR GELECEK'İ GÜÇLENDİR" KAMPANYASINA KATIL! Partizan sorumluluğu bunu gerektirir...

Haydi görev başına!..

1 Mayıs kızılığıyla kutlandı

► İşçi sınıfının ve tüm ezilen halkların ile enternasyonal proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, Türk-İş, Hak-İş gibi sınıf düşmanı, işbirlikçi, bürokrat sendikaların işçi sınıfının ve tüm ezilenlerin birliğini bölme amacıyla 1 Mayıs kutlamalarını değişik zaman ve mekanda kutlama girişimlerine rağmen yüz binlerce insanın alanlara çıkmasıyla coşkuyla kutlandı.

► 1 Mayıs, İstanbul-Kadıköy Otopark Alanı'nda yaklaşık 80 bin kişilik bir katılımı coşkuyla kutlanırken, Ankara, İzmir, Adana ve daha birçok ilimizde de coşkuyla kutlandı.

Sayfa 10

Üç TIKKO gerillası şehit düştü

● 15 Nisan 1995 günü, Erzincan Kemah'a bağlı Yağca Köyü civarında hareket halinde olan bir TIKKO gerilla birliğine faşist TC ordusunun yaptığı top atışlı saldırısı sonucu üç komünist, üç güzel insan şehit düştü.

● Halil Çakıroğlu, Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin adlı komünist gerillaların şehit düştüğü bu kahpe pusuda üç TC askerinde yaralandığı gelen bilgiler arasında.

Sayfa 4-5

Hasan Ocak hakkında

Çelişkili açıklamalar

● Gözaltına alındığı kabul edilmeyen Hasan Ocak'ın, polis tarafından gözaltına alınıp alınmadığı konusunda devlet yetkilileri yaptıkları çelişkili açıklamalarla yakayı ele verdiler.

● Hasan Ocak'ın kaybedilmesini önlemek için, Beyoğlu CHP'de açlık grevi ve işgal gerçekleştirildi. Ankara'ya girişimlerde bulunmak amacıyla giden...

www.partizanarsiv.net

Sayfa 8

"Özgür Gelecek'i Güçlendir!"

Geçen sayımızda içinden geçtiğimiz duruma değinmiş, bu konuda siz okurlarımızın daha duyarlı davranmasına dikkat çekmiştik. O nedenle okur-gazete ilişkisi es geçilecek cinsten değildir. Hele bu, MLM bilimi doğrultusunda yayın yapan bir gazeteyseniz önemi daha da artar. Ve aynı doğrultuda okurunun da önemi artar. Bu anlamda ikisi birbirine bağlı, birbirini tamamlayıcı niteliktedir. Öyleki birinin eksikliği bir diğerinin gidermesi gerekir. Bu, eleştirel olabileceği gibi her türlü destek sunma temelinde de olabilir. Önemli olan bu diyalogun sıkı ve canlı tutulmasını sağlamaktır. Faşist TC, devrimci-sosyalist basını sindirmeye ve yok etmeye çalışmaktadır. Bunu hangi yöntem ve araçlarla yaptığını burada uzun uzun ele almayacağız. Zira Özgür Gelecek'i ve diğer sosyalist basını takip eden her okur bunu çok iyi bilmektedir. Bizim burada yeniden üzerinde durmak istediğimiz husus okur olarak sizlerin neler yapmanız gerektiğidir.

1)Gazetenin ulaştığı her bir yerdeki okur, kendisini aynı zamanda doğal bir muhabir olarak görmeli "**Okuyucusuyla bütünleşmiş bir gazete için; bir yazı da benden**" şiarıyla hareket etmelidir. Bu, okurun kendisini gazetede, gazetenin de okuru kendisinde bulması demektir. Canlı diyalogun bir yolu budur.

2)Polis tarafından, gazete, henüz dağıtım şirketindeyken topluca el konulmaktadır. Bu nedenle dağıtım sorunumuz var demektir. O halde "**dağıtım engeline bir karşı; bir karşı koyuş da benden**" şiarına herkes dört elle sarılmalıdır. Bu, okurun gazeteyi aktif olarak sahiplenmesi demektir.

3)Bunlardan dolayı gazete ağır ekonomik zorluklar içerisinde. Faşist yasalarla susturulamayan Özgür Gelecek, ekonomik yaptırımlarla susturulmaya çalışılmaktadır. O halde "**Ekonomik ablukayı boşa çıkartmak için; bir destekte benden**" şiarıyla her okur gazeteye ekonomik destek sunmalıdır. Bu da okurun fedakarlık ve özveri ruhuyla hareket etmesi demektir.

Özcesi; Faşizme, emperyalizme, feodalizme, şovenizme ve her türden gericiliğe karşı Partizanca mücadele etmek istiyorsak, buna ve bu ruha denk düşecek şekilde hareket etme göreviyle karşı karşıya olduğumuzu bilmek zorundayız! Eğer, faşizmin her türlü başkalarına karşı susmak istemiyorsak Özgür Gelecek'e sahip çıkmak zorundayız! Eğer, susmasın şiarlarımız diyorsak, hep bir ağızdan türkü söyler gibi Özgür Gelecek etrafında bütünleşmek zorundayız!

Bu nedenle Mayıs ayı boyunca sürecek olan "**Özgür Gelecek'i Güçlendir**" kampanyasına her okur aktif olarak katılmalı ve bu kampanyayı yukarıda belirttiğimiz şiarlar doğrultusunda güçlü bir şekilde sonuçlandırmalıdır. Partizan sorumluluğu bunu gerektirir.

Haydi görev başına!..

**özgür
gelecek**

Serbest Kürsü

Sayın Özgür Gelecek Gazetesi

Bugün bizler için çok önemli olan tarihi bir olayın, Partimiz TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü'nü sevinç ve büyük bir coşku ile kutlamamız gereken bir gündür. Dileğimiz; bu günün tüm halklarımızla birlikte kutlamamızdır. Ama somut koşullarımız(zindanda bulunmamız)halklarımızla bütünleşip bu tarihi günü fiziki olarak kutlamamızı engelliyorsa da bizler, bu tarihi günü bilincimizde ve yüreğimizde, halklarımızla birlikte yaşıyoruz. Marksizm'in işçi sınıfının mücadelesine yön vermeye başlamasıyla birlikte, taşıdığı her yerde proleterya partileri kurulmuş, bunlar sınıfın ve de emekçi halkların mücadelesinin örgütleyicisi ve hedefe taşıyıcısı olarak hayat bulmuşlardır. Ülkemizde MLM bir Komünist Parti'nin gerekliliğini gören önder yoldaş İbrahim KAYPAKKAYA; Mustafa SUPHI'nin 1920'de kurduğu TKP'nin mirasçısı olarak 1972 yılının Nisan 24'te TKP(ML)'yi ilan etti. 23 yıllık Parti tarihinde birçok hüzün ve ayrılıklar yaşandı. Son örnek 1994 yılının 18 Nisan'ında Parti iradesine yapılan darbedir. Bu darbeyi mantık, MLM güçler tarafından bilince çıkarılıp mahkum edilmiş akabinde mevcut durum tahlil edilmiş ve Parti iradesinin toparlanıp Konferans'a götürülmesi acil görev olarak görülmüştür. Bu bilinçle hareket eden MLM güçler, bir süre sonra KÖK 1. toplantısını yapıpı başarılmıştır. Ülkemizin sınıfsal ve ulusal çelişkilerinin hazırladığı mücadelede, atılım dönemini değerlendirmekte ve giderek koşullara uygun atımlar ustaca geliştirilecektir. Atılım coşkusu ve de önder yoldaşın çizdiği güzergah, eninde sonunda KSI'ler yaratılmasının temel dinamikleri olacaktır. Partimizin 23. Kuruluş Yıldönümünü MLM'ye olan inanacımızla selamlayıp kutluyoruz.

Ramazan YILGIN, Mahmut YÜCEL, GAZİANTEP CEZAEVİ

Merhaba

Sevgili Umud Yayımcılık çalışanları; Başlatmış olduğunuz kampanyayı, sınırlı imkanlarınız ölçüsünde destekleyeceğiz. Hepinize başarılar diliyorum.

İbrahim Gezici

Aşağıdaki yazının Özgür Gelecek gazetesinde aynen yayınlanmasını rica ederim!

Nam-ı diğer Atilla Mayda

TKP(ML) içerisindeki ayrılığın üzerinden bir sene geçmesine rağmen, parti iradesinden yana tavır koyan tüm insanlar halen darbeciler tarafından ağır küfürlere tabi tutulmaktadır. Delalete düşen bu zavallılardan bir bunak, her fırsatta kendisinin "26 yıllık parti kadrosu" olduğunu saçmalayan, kendisi cezaevinden çıktıktan sonra ziyaretine gelmeyen Komün'cülere "eşekler gelmediler" diyerek yurtdışında anlatılmadık ve sitem edilmedik yer bırakmayan, 94 ayrılığı döneminde çeşitli spekülasyonlar yaratan ve bunu parti iradesinde yer alan yoldaşların söylemiş olduğunu gibi iddia eden ve

Halil yoldaşa

Üç komünist daha içirmiş kanlarını
Erzincan dağlarına
Kırlardan şehirlere
Umut dursun diye şafağa
Biri Halil Çakıroğlu, kod ismi Ahmet
Baskınlarda
Ahmet Şahin yoldaş ile ikisi tek yürek

Onun ismini kendine seçmiş demek
Mirasını sürdürerek
Sual edersiniz
"Ne yapmış Halil yoldaş ölene dek?"
Yanıtı onurdur
Kök söktürmüş düşmana
başkılarda ve tezgahta
İşkencede vermemiş ismini bile
Çatışmanın ortasında yakalandığı halde
Boynunda da mermisi varken
düşmanın
-"Faşizmin bana hatırası"- kendi deyimiyile
Düşmanla alay etmeyi sürdürmüş
Mahkemelerde dahi
Demiş ki hakimlere
"İddia ettiğiniz gibi
Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu mensubu değilim
Amma
Olsaydım
Gurur duyardım sahi"
Sonra, bir tokat daha vurmuş
düşmana
Zindanlardan dağların doruklarına giderken
Firari
Hala anlayamamışlar
Nasıl kaçtığını
Ve düştüğünde
Ölmeden önce yanı
Bir kez daha selamlamış
Parti'yi...

Bir yoldaşı

ağıza alınmayacak türünden küfür naraları haykıran bu zat, küfürlü seferlerinin bir durağı olan Wetzlar bölgesinde de şirretli yaverleri ile birlikte aynı tavırlara girerek adının niye "Diyarbakır Canavarı"na çıktığını bir kez daha kendi ağızıyla bölgemizde ev ev dolaşarak kanıtlanmış oldu. Nam-ı diğer Atilla Mayda olan bu şahsiyetin bu tavırlarına yurt-dışında yaşan taraftarlarımız hiçte yabancı değildir. Bu cimbakuranın tavırlarının sebebi olsa olsa kendi içlerinde olması gerekir ki, senelerce faaliyet yürüttüğü insanlar hakkında bu tür çirkefliklerde bulunsun. Lakin ben bu Karakoncolas'un bu yaptıklarını yadırgamıyorum. Zira o da diğerleri gibi darbe kültürüne sahi ve kıylükal laklakiyat onların günlük faaliyeti artık. Devrimci kültür, devrimci ahlak ve devrimci kişilik anlaşılın bunların literatüründe namevcuttur. Hazreti Abbas yardımcıları olsun!

Wetzlar'dan bir bayan okuyucu

Sevgili Özgür Gelecek emekçileri

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs bayramınızı kutluyorum. Özgür Geleceğe ulaşma mücadelesinde başarılar diliyorum.

**Sakine Çakmak
E Tipi Cezaevi/ Çanakkale**

Kurtuluşun TKP(ML) saflarındadır

Ey halkım, uyanın artık. Uyanın Euykudan uyanın ve başkaldırın hertürlü zorbalığa insan olmanın onuru ile yaşamak istiyorsak eğer başkaldırmamız, çareyi kaçmakta değil içinde bulunduğumuz koşullarda aramalı ve kendi kurtuluşumuzun kavgasını vermeliyiz. Bu zamana kadar çareyi parlamento içinde

aramışız ama verilen oylar bize zam, zulüm açlık, baskı olarak geri dönmüş. Örgütsüz halk köle halktır. Bizim büyük sorunumuz olan örgütsüzlüktür. Artık bir takım şeyleri kırıp atmanın zamanı geldi. Halkların kardeşliği ilkesini güdüp TKP(ML) saflarına katılarak sesimizi yükseltmeliyiz. Bizim tek kurtuluş yolumuz Proleterya Partisi olan TKP(ML)'dir. Biz Kastamonulu işçiler olarak hemşerilerimizden tek isteğimiz artık siyah gözlükleri çıkarıp dünyayı görmeleri gerektiğidir. Bizleri yıllarca bu düşüncelerden mahrum bırakan faşist TC devletinin gerçek yüzünü gördük. Bu düşünceleri savunmaları bize yıllarca terörist olarak tanıtıldı, yıllarca peşlerinden sürüklendik ama asil teröristin onların olduğunu anladık artık. Ve saf tuttuk özgürlüğe bizi götürecektir olan P.P'de küçük bir kıvılcımız şimdilik. Sizinle ateş olacağız. İsyan ateşi büyüdükçe alevler boğacak faşizmi. Unutmayalım ki bu ateş bizimle dahada büyüyecek ve o zaman kırıp atacağız bütün zincirleri. Başımız dik alnımız ak olacak başkaldırdığımızda. Gün faşizme karşı tek yumruk, tek vücut olma günüdür. Yaşasın Halkların Kardeşliği! Yaşasın Partimiz TKP(ML)! Ordumuz TIKKO! Gençlik Örgütümüz TMLGB!

Kastamonu'lu bir grup işçi

Dostlar

Türk ve Kürt coğrafyasında süregiden Tırlı savaşa karşı, çeşitli ulus ve azınlıklardan halklarımızın gelişen Özgür Gazi'yle taçlanan Newrozlarla güzelleşen şehitlerimizin kanı gözetiminde kayıpların hüznüyle kızışan mücadelesini atımlarla 1 Mayısla taşımanın azim ve kararlılığıyla yalnız öncünün değil, halklarımızın birliktir dayanışma ve MÜCADELE günü olması inancıyla kutlarız.

**Malatya Cezaevi
MLKP-K davası tutsakları**

KAYIPLARA, SOKAK İNFAZLARINA, GÖZALTILARA KARŞI Sesimizi yükseltelim!

▼ *Sessiz kaldıkça, H. Ocak'ların artacağı unutulmamalıdır. Faşizmin bu tür saldırılarının boşa çıkmasını istiyorsak, her geçen gün daha da kitleselleşen eylemlerle cevap vermeliyiz. Kimse kayıp sırasının kendisine gelmesini beklememelidir.*

Hergün, her alanda yaşıyoruz yoklukları. İş yok, aş yok ve en az bunlar kadar önemli olan özgürlük de yok. Hava gibi, su gibi ihtiyaç duyuyoruz özgürlüğe. Zira özgürlük insan olmanın en temel koşuludur. İnsanın insanlığıdır. İş te, aş ta, aşk ta ve ilişkilerde özgür olmadan yaşanan herşey mutlaka ve mutlaka gerçek sıcaklığında, insan tadında değildir. O nedenle özgürlük, insan olmakla eşdeğer bir olgudur. Esaret koşullarında, baskı koşullarında ise ancak insanlığımızı özgürlük savaşı olduğumuzda kazanabilir ve ancak o zaman göğsümüzü gere gere insanım diyebiliriz.

Ülkemizde dizginsiz bir faşizm uygulanıyor. Hemen hiçbir özgürlük yok. Fikir özgürlüğü yok, örgütlenme özgürlüğü yok. Demokratik hak ve özgürlükler sözü edilmeyecek kadar yok ve dahası insanların yaşam hakkı yok! Hergün dağlar, ormanlar, köyler bombalanarak onlarca gerilla ve sivil halk öldürülüyor. Ekinler yakılıyor, hayvanları kurşunlanıp öldürülüyor, ekonomik yıkıma uğrattılıyor. Şehirlerde sokaklarda, evlerde katliamlar yapılıyor. İnsanlar evlerinde, işyerlerinde ve yollarda alınıp kayıp ediliyor.

Bütün bunlar demokratikleşeceğiz demogojileri eşliğinde sürüyor.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın 1982 cunta anayasası yürürlükte iken sansür ve sürgün yasaları yürürlükte iken devletin en yetkili ağızları MGK, hükümet başları ve Anayasa Mahkemesi başkanı Y. Güngör, Ankara C. Başsavcısı N. Demiral ağızlarında zulüm sözleriyle kan, can, kelle, idamlar isterken hangi demokratikleşmeden bahsedilebilir?

Sanki idamlar yapılmıyormuş gibi. Bugün yasalarla verilen idamlar infaz edilmiyor ama artık sağ yakalama yada gözaltına aldığı sağ bırakma olayı da gittikçe azalıyor. Artık yargıya iş bırakmadan ev ve sokak katliamlarıyla, gözaltında kayıplarla, idamların yerleri dolduruluyor. Hatta onun yüz katı fazlasıyla insanlar katlediliyor. Her gün "faili meçhul"lerle, her gün "kayıplar"la, her

Yeni bir Hasan'da sen olmak istemiyorsan, susma! Sustukça sıranın sana da geleceğini bil!

gün sokak infazlarıyla fiilen idamları yapıyorlar. Her güne birkaç kişi düşüyor.

En son Ayşenur Şimşek, Gazi katliamı sonrasında Hasan Ocak, Sakine Dönmez kaybedildi. A. Şimşek'in cesedi geçenlerde Kırıkkale yakınlarında işken ve kurşun izleriyle bulundu. Diğerlerinden hala iz yok. Bunlar birkaç devrimci tarafından polislin elinde, polis şubelerinde görüldüğü halde inkar ediliyor. H. Ocak'ı üç-beş devrimci görüp tanıyıyor. Buna rağmen inkar ediliyor.

"Kayıp"lar polislin son dönemlerde yoğunlaştırdığı taktiktir. "Etkili oluyor" diyorlarmış işkencelerden geçen devrimcilere. Ama yanılıyorlar. Bu da sökmeyecektir. Faşizmin bu yöntemi Hitler'in, Mussolini'nin yöntemleridir. ama onlar da başarılı olamadılar. Her iki faşistin hayatına mal olmakla kalmadı, faşist diktatörlükleri iktidardan düştü ve bugün hala dünyada nefretle mahkum ediliyorlar.

Türk egemen sınıflarının bu yöntemi de ABD emperyalizmi Latin Amerika'da denediği ve kopya ettiği bir yöntemdir. Özellikle Arjantin, Brezilya, Şili vb.de. Tarım ve sanayide izlenen politika, özelleştirme, enflasyon, yoksulluk ve sefalet, faşist baskılar vb. oralarda denenen yöntemler 1980'lerden bu yana Türkiye'de uygulanıyor. Kayıplar konusunda da öyle. Arjantin'de 1976-83 arası 7 yıl içinde 34.000 ılerici, demokrat, devrimci ve komünist "kayıp" edildi. İlk tek tek komünist, devrimcilerden başlandı. Ciddi tepki görmeyince doktorlar, avukatlar, sanatçılar, sendikacılar, kimi muhalefet parti üyeleri, öğrenciler, köylüler vb. gibi sıradan insanlara kadar, "kayıp" edilmeye başlandı. Eşlerini, kardeşlerini, çocuklarını, babalarını vb'ni kaybeden insanlar İstanbul'un

Taksim Meydanı, Ankara'nın Kızılay'ı gibi Arjantin'in Mayıs Alanı'nda seslerini yükselttiler. Özellikle kadınlar buna karşı ilkin 5-10 kişi ile protestolara başladılar. Kadınlar göğüslerinde ve ellerinde "kayıp" edilen oğulları ve eşlerinin fotoğrafları ile protestolara başladılar. Saldırılarına maruz kaldılar ama yılmadılar. "Mayıs anaları"nın eylemleri ve safaları hergün yeni kayıpların eş ve akrabalarıyla daha da kalabalıklaştı. Çığ gibi büyüdü. Bu, suskun, duyarsız, yüreği nasırlaşmış toplumu da harekete geçirdi. Cuntacılar yıkıldı, faşizm geriledi. Katil sürülerinin ele başlarının birçoğu yargılandı. Birçok demokratik hak ve özgürlükler elde edildi. Halkın haklı mücadelesi kazanmıştı. Faşizm dizginsiz saldırılarla toplumu tamamen köleleştirmek istiyordu ama başarılı olamadı.

Türkiye'de de faşizmin bu saldırıları başarılı olamayacaktır. Çeşitli milliyetlerden halkımız yıllardır silahlı mücadeleye destek veriyor ve mücadele giderek gelişiyor. Bugün PKK ulusal hareketi ve TKP(ML) dahil kimi devrimci örgütlerin sınıfsal gerilla faaliyeti var. Türk, Kürt, Laz, Arap, Gürcü, Azeri, Çingene vb. vb. çeşitli milliyetlerden halkımızın ortak düşmanlarına karşı milliyet ayrımı olmaksızın aynı kulvarda mücadeleleri var ve gerilla hareketiyle işçi sınıfı, memur eylemleri giderek aynı hedeflere yönelme eğilimine giriyor.

12 Eylül sürecinde cezaevlerindekilerin anaları, eşleri, ailelerinin desteği unutulacak gibi değil, birçok demokratik kitle örgütünün çabaları da. Bugün de "kayıp" ailelerinin H. Ocak'ın kaybedilmesine karşı daha da yükselttiği eylemleri gündemdedir. Destek hergeçen gün artıyor. Buna sahithailerinin ve bütün devrimci-demokratik kuruluşların özellikle sendikaların eylemli desteğiyle

katılımı artırılmalıdır. Kesinlikle örgütlenmelidir. Yürütülen kampanya iyi bir kamuoyu yaratmıştır. Hasan Ocak'ın annesinin ve daha önce gözaltında kaybedilen Hasan Gülnay'ın eşinin Ankara'da tutuklanıp hapsedilmesiyle devlet acizliğini iyice göstermiştir. Ve protestoların etkinliği açığa çıkarılmıştır. Bu dayanışma ve birlikte iş yapma anlayışı mutlaka yaygınlaştırılmalı, kampanya sadece demokratik platformlara hapsedilmemelidir. Her türlü mücadele yöntemiyle protestolar geliştirilmeli, her kaybetme olayı faşizme halkın acımasız hesap soruculuğunu da göstermelidir. Aksi halde sırada yeni H. Ocak'ların artacağı unutulmamalıdır. Faşizmin bu tür saldırılarının boşa çıkmasını istiyorsak, her geçen gün daha da kitleselleşen eylemlerle cevap vermeliyiz. Kimse kayıp sırasının kendisine gelmesini beklememelidir. Aynı akıbete uğrayınca hatasını düzeltme şansı olmadığını unutmamanın sorumluluğunu taşımalıdır. Bu nedenle duyarlı olmalı. Bütün komünist, devrimci-demokratlar en geniş eylem birlikleriyle hareket etmelidir. Her eylem tecrübesiyle bir sonraki eylemin daha da gelişmesi ve boyutlanmasına çaba göstermeliyiz. Bugün "kayıp"lara karşı eylemler, sokak infazlarını, T. Kürdistanı'ndaki katliamları, sürgünleri ve yürütülen haksız-kirli savaşı protesto taleplerini de kapsayarak yürütülmelidir. Her geçen gün değişik taleplerle harekete geçen kitlelerle yetinilmemeli, daha geniş kitlelere gidilmeli, siyasal propandada yapmalıdır. Siyasal bilinç götürmenin bir aracı haline getirip daha geniş yığınları eylemlerle harekete geçirmeliyiz. ■

TC'NİN KAHPE PUSUSU SONUCU ÜÇ TIKKO gerillası

Haber Merkezi- Üç dağ kartalı, üç güzel insan, üç komünist daha katıldı devrim ve komünizm şehitleri katına.... Duyun ey ezilenler.... Yoksul Türkiye Proletaryası ve tüm ezilen ulus ve halkları...Duyun ey Dünya proleterleri ve ezilenleri Üç kızıl karanfili daha şehit verdik sınırsız, sınırsız, sömürsüz bir dünyaya yaratma mücadelesinde.

15 Nisan 1995 günü akşam saatleriydi. Erzincan-Kemah'a bağlı Tımığı (Yağca) köyü civarında hareket halinde olan bir TIKKO birliğine faşist TC ordusunun tanklarla yaptığı top atışlı saldırısı sonucu üç komünist şehit düştü. Dersim bölgesine yaklaşık 30-35 bin askeri-

3 Ekim 1990'da Ümraniye Tekel Deposu soygunu esnasında polislerle girdiği silahlı çatışmada yaralı ele geçen Çakıroğlu, kelepçeli ve yaralı bir durumda dahi zafer işareti yaparak halka ve davaya bağlılığın en güzel örneğini sergiliyordu.

ni yığın TC. tüm bunlara rağmen gerilla karşısında aciz, aciz olduğu kadar halk üzerindeki baskılarında pervasız.

Faşist TC. ordusu, emperyalist kaynaklı üstün teknolojik olanaklara ve binlerce askere sahip olmasına rağmen yaklaşmaya cesaret edemiyordu. Korkuyordu bir avuç Partizan yürekte Komünist inançtan... Yaklaşmıyordu.... Uzaktan, kilometrelerce uzaktan, tanklarla saldırıyordu. Saatlerce süren bombardımanın altında, Halk Ordusu gerillaları bir kez daha halka, partisine ve yoldaşlarına sınırsız bağlılığın, tereddütsüz fedakarlığın ve ölümü yenmenin destanını yazdılar.. Güzelleştirdiler ölümünü.

Düşman ilk bakışta başarı kazanmış gibi görülsede, gerçekte emperyalist teknolojiye sırtını dayamış korkaklar sürüsü, komünist inançların, fedakarlığın, yiğitliğin ve dayanışmanın karşısında aciz kaldı, yenildi.Düşmanın bombardımanı sonucu vuruldu Halil Çakıroğlu...Yoldaşları onun yaralı bedenini çatışma alanının dışına taşıırken, seslendi Çakıroğlu; "Yoldaşlar, buraya kadar... Fazla zaman kaybına gerek yok. Birakın beni.". Düşerken yere haykırdı Komünist Önder Halil Çakıroğlu, son nefesinde "Partiyi geliştirin, Güçlendirin, size güveniyorum... Tüm yoldaşlara selam. Yaşasın TKP(ML), Yaşasın TIKKO!"

Halil Çakıroğlu (Ahmet), Süheyla Dağdeviren (Dr. Meral) ve Munzur Keskin (Munzur) adlı komünistlerin şehit düştüğü bu saldırıda TC ordusundan ne kadar kayıp olduğu konusunda sağlıklı bilgi edinilemedi. Ama edindiğimiz bilgilere göre, üç asker yaralanmıştır. Saldırı esnasındaTIKKO gerillaları düzenli bir şekilde geri çekilirken, faşist TC'de bölgeye daha önceden uyguladığı ambargo ve ablukayı koyularak her türlü yiyecek ve araç girişini yasakladı. Ayrıca civar köylerden onlarca köylü TIKKO'ya destek verdikleri, yardım ve yataklık ettikleri gerekçesiyle gözaltına alınarak yoğun işkencelerden geçirilmekte. Gözaltına alınan köylülerden Ali Bayazıt ve İ-

HALİL ÇAKIROĞLU (AHMET)

Zulme ve sömürüye karşı
bir isyandı O
İşkencede direnişin
destanıydı O
Kavgada yenilmezliğin
ustasıydı O
Cesaret, bilinç
ve kavgaydı O
Tüm bu güzellikleri var eden
bir komünistti, yoldaştı O
Şimdi şehit düştü
ve ölümsüzleşti O

rak görev yaptı. Şubat 1993'te düşmanın ruhunun dahi duymadığı (ve halen bilmediği) bir şekilde cezaevinden firar ederek tekrar aktif mücadele içerisinde yer aldı.

TKP(ML)'nin gerçekleştirdiği OPK'dan sonra 3 No'lu ABK'da siyasi komiser olarak görev aldı. Proletarya partisinde ortaya çıkan darbeciliğe aktif tavır takınması nedeniyle darbeciler tarafından kara listeye alınarak kellesi istendi. Proletarya Partisi'nin iradesince oluşturulan KÖK üyeliğine seçildi.

Düşmana karşı başeğmezliğin, partiye ve mücadeleye tereddütsüz ve sınırsız bağlılığın mükemmel bir temsilcisi olarak proletaryanın kızıl bayrağını her zaman doruklarda ve tertemiz taşıdı O. Çatışma alanlarında, işkencehanelerde, zindanlarda dağda durmaksızın, zorluklardan asla yılmadan, gerilemeden mücadele eden bir komünistti O.

"Partiyi geliştirin, güçlendirin, sizlere güveniyorum. Tüm Yoldaşlara Selam." sözleri ve "Yaşasın TKP(ML), Yaşasın TIKKO!" sloganlarıyla ölümü yendi O.

mail Selen'den hala haber alınamamakta.

ÇAKIROĞLU YOLDAŞLARI VE DOSTLARINCA UĞURLANDI

Erzincan'dan Mersine getirilen komünist önder Halil Çakıroğlu'nun cenazesi 27 nisan günü, Mersin Mezarlığı'nda yoldaşları ve devrimci dostları tarafından ölümsüzlüğe uğurlandı. Öldürdükleri komünistlerin cesetlerinden bile korkan katiller sürüsü, ölü geçirdikleri gerillaların cesetlerine işkence yaparak canı ruhlarını doyumaya çalışmışlardır. Çakıroğlu'nun ailesi, Halil'in 100'den fazla kurşun yarası olduğunu, kaatasında sağlam kemik bulunmadığını ve bir

elinin parçalandığını, ayrıca Meral ve Munzur Keskin'in vücutlarında da aynı insanlık dışı uygulamaların yapıldığını belirtiyorlar.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı cenaze töreni, gömülme işlemi esnasında Halil Çakıroğlu şahsında devrim ve komünizm şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşu esnasında kitle tarafından TIKKO Marşı okundu. Saygı duruşunun ardından, coşkuyla "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Devlet Terörüne Son!", "Munzur- Tokat- Erzincan, İlerliyor Partizan!" sloganları haykırıldı. Bu esnada, polis bir kişiyi gözaltına almaya çalıştıysada kitenin müdahalesi sonucu başarılı olamadı. ■

Doktor Meral'in kaleminden...

Baştarafı sayfa 24'te

Toplumsal çıkarlar uğruna, özgürlük savaşımında şehit düşen yoldaşlarımızın bize bıraktığı, komünist erdem ve değerlerini yüce tutmak ve düşman karşısında gösterdikleri direngenlikleri daha büyük direnişlerle pekiştirebilmek, partimizin adına yakışır bir tarzda mücadelemize yön verebilmek, her komünist ve devrimci açısından zorunlu bir görevdir.

Kolay değildir, zora karşı, zoru örgütleyip dişe-diş cenkleşmeyi sürdürmek.

Kolay değildir, uzun tarihlerden beri, insanlığın üzerine bir karabasan gibi çöreklenmiş, zulme ve sömürüye dayalı, koca bir tarihi bir çırpıda söküp atmak.

Kolay değildir bu zorlu yolda, sağa sola yalpalamadan MLM biliminin bilinçlerde yarattığı enerjiyle sonunadek yürüyebilmek.

Kolay değildir, özgürlük tohumunu, ülkenin dört bir yanına serptirebilmek ve bu mücadeleyi, diğer ülke halklarının mücadelesiyle bütünleştirebilmek.

Kolay değildir, Munzurların, Torosların, Çanıkların, Cudilerin, Nurhakların yakıcı soğuşunu, iliklerine dek sohumak ve öylesine mevziye oturmak.

Kolay değildir, karlı, fırtınalı kış günlerinde, buz kesmiş ayağa lekan takipta yol yürümek.

Kolay değildir, açlığın, susuzluğun, uykusuzluğun yanında ölümü yaşamak ve yaşamak için ölümü güzel kılmak.

Kolay değildir, en keskin çelişkilerin bir arada yaşandığı dalgaların akışında, insanları çekip dönüştürmek ve mücadele ruhuyla çelikleştirmek.

Kolay değildir, kör kanalık gecelerden pusulardan süzülerek çıkmak ve düşman mevzilerine ustaca yanaşabilmek.

Kolay değildir, ansızın bir çatışmada düşman çembirini kınmak, bunu lehine dönüştürüp sonuna kadar savaşmak.

Kolay değildir, düşmanın namlularından çıkan merminin sıcaklığını bedeninde, acısını ise yüreğinin ta derinliklerinde hissetmek.

Kolay değildir, düşmanın kör kurşunuyla vurulmak, bilinmez bir yere gömülmek.

Kolay değildir, işkencehanelerde, direniş destanlarını yaratmak, düşmanı en güçlü olduğu yerlerde yenilgiye uğratmak.

Kolay değildir, anadan, yarıdan, oğuldan, kızından irak yaşayıpta özlemimizi duyumsamak ve bütün bunları özgürlük savaşı için feda etmek.

Kolay değil, buz kesmiş ellerle, silahı sıkı sıkıya kavramak, donmuş parmakla tetik çekmek.

İşte bütün bunları inanç, azim ve davaya olan bağlılık ile biçimlenmiş kararlılık bilinci ve mücadele ruhu belirler. Sınıf mücadelesi çetin ve kanlıdır.

Kan dökülmeden, bedel ödenmeden hiç bir savaş kazanılmadığı gibi hiç bir anlamda, anlamında, halkların kurtuluşu

gerçekleşemez. İşte bundandır ki, henüz çekirdek durumunda olan partimiz, mücadelesinin ilk basamağında onlarca, yüzlerce şehit vermiş ve bu şehitler kervanına yenilerini katmadan ilerlemesinin olamayacağını işaret etmiştir, devam edecektir.

Bu ancak, MLM biliminin yol göstericiliğinde devrime olan inancımız pekiştirildikçe.

Bu ancak, sınıfın çıkarları doğrultusunda yılmadan, yorulmadan feda ve özveri ruhuyla yürüldükçe.

Bu, ancak, sınıf mücadelesinin, onca çatışkı ve çelişmelerine rağmen, sağa sola bükülmeden, dorukları fethetme coşkusıyla ilerlemesini bildikçe.

Bu, ancak, MLM'nin evrensel gerçekliğinin ifadesi olan halk savaşına sarıldıkça.

Bu ancak, doğru ideolojik şekillenmemize yön verebilecek BPKD'nin sarsıcı ve etkileyici ruhuyla iki çizgiyi doğru bir şekilde ele alıp, uyguladıkça.

Bu ancak, somut şartların somut tahlilin bir ölçütü olarak devrimimizi geliştirecek doğru politikalar belirleyip ve o temelde hareketimize yön verdikçe.

Bu ancak, çarkın başındaki işçiyi, proletaryanın sınıf bilinciyle ileri iktidar mevzilerine taşıdikça,

Bu ancak, bir yandan tarladaki köylüyle, okuldaki öğrenciyle, sokaktaki çocukla, hastane ve diğer alanlardaki emekçiyi yan yana yürürken bir yandan da ona hükmedebilecek ve üzerinde kontrolünü sağlayabilecek öncülük misyonunu yaratabildikçe.

Bu ancak, halk kitlelerinin bir bütün ola-

Şehit düştü

SÜHEYLA DAĞDEVİREN (DR. MERAL)

Yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak 1965'te Derim'in Nazimiye ilçesinde dünyaya geldi. Ankara Hemşirelik Okulu Cerrahi bölümünü bitiren Süheyla Dağdeviren çeşitli hastanelerde hemşire olarak çalıştı. Bu dönemde TKP(ML)'nin gençlik örgütü TMLGB içerisinde aktif faaliyet yürüttü. P.P'ne daha faydalı olabilmek için yüksek hemşirelik bölümünü bitiren bir süre yüksek hemşire olarak çalıştıktan sonra 1990'da TIKKO saflarında gerilla faaliyetine katıldı.

TKP(ML) üyesi ve birliğin doktoru olarak 5 yıldır TIKKO saflarında savaşan Süheyla Dağdeviren (Dr. Meral) düzenin ken-

disine sunmuş olduğu her türlü "olanağı" reddetmiş, bilgi ve yeteneğini Komünist bilincin ışığında Halk Ordusu gerillalarına ve halka sunmuştu. Kadının edilgen, ikincil konumuna karşısında sınıf mücadelesinin en üst biçimine atılarak savaş açmıştı. 100'e yakın yoldaşının yaşamının kurtulmasında, erken ve sağlıklı bir şekilde iyileşmesinde emeği olan Süheyla Dağdeviren (Dr. Meral) yine yoldaşlarına müdahale etmeye, onları ateş hattının dışına taşıyarak çalışırken şehit düştü.

MUNZUR KESKİN (MUNZUR)

1969 Tunceli-Pertek doğumlu olan Munzur Keskin, TKP(ML) Aday Üyesi ve 1 No'lu Gerilla Bölgesi Komutanlığı üyesiydi. Hızla yetkinleşen ve gelişen, alçak gönüllü, fedakar ve gözüpek bir komutandı. Ateş hattındaki bazı yoldaşlarını ateş hattının dışına çıkardıktan sonra, tekrar ateş hattında olan diğer yoldaşlarının yanına dönmeye çalışırken şehit düştü.

Doktor Meral'in kaleminden...

de yaratılan bu değerler üzerine yükselmek durumundadır.

Çünkü onlar, faşizmin işkencehanelerinde yaşanan en zor dönemlerdeki sınavlarında da kendi düşüncelerinin ve bu gücün verdiği cesaretle büyük bir sebatla savaşmasını öğretenlerdir. Onlar zindanlarda diş diş direnirken, düşmanın elindeki her türlü katliam silahlarına karşı, ellerinde Marksizm-Leninizm-Maoizm silahından başka silahı olmayanlardı.

Çünkü onlar, büyük komünist İbrahim'in bu sözlerinden ilham alıyorlardı. Direnirken, kendisinden sonraki yoldaşlarına bu anlamlı sözleri haykırıyordu.

"Yoldaşlar, Bu Yola Fedaiye Başımız,
- Kesindir Zaferimiz,
- Susmasın Silahlarımız".

Çünkü onlar, büyük komünist Dimitrov'un hücesindeki duvara kanıyla yazdığı "Unutmaki Sen Bir Komünistsin" haykırışlarıyla bilinçlerine yön veriyorlardı ve onlar, onursuzluğun, ihanetçiliğin her türlü çirkeflüğün komünistlerin ve devrimcilerin felsefesi olmadığını, bunun ancak ve ancak insanlık tarihi boyunca mazlum halklar üzerinde somürü ve zulme dayalı saltanat sürdürmenin köhnemiş kokuşmuş ve çürümüş düzenlerini korumaya çalışan çete ve çapulcu it sürülerinin yaşam felsefesi olduğunu biliyorlardı.

Sayılsız direniş destanları yaratan yoldaşlarımızın yanı sıra, dönem dönem çözümler ve ihanetlerde gündeme gelmiştir. Buna yaratılan değerler üzerine bir çizgi çizmek, düşmana boyun eğmek, onlara yaltaklanmak, komünistlerin ilkesine ters, halkın ve sınıfın çıkarlarıyla asla bağdaşmayan ve affedilmeyen bir durumdur. Çünkü komünistler ve devrimciler, hiç bir zaman halktan insanları ve yoldaşlarını düşmana ihbarlamaz ve yine örgütleri her hangi bir sır kesinlikle vermezler. Onların bildiği tek bir şey vardır. Oda devrimci ilkelerden hiçbir zaman taviz vermemek ve o doğrultuda hareket etmektir. Özellikle 12 Eylül'ün AFC'si dönemde ve sonunda, yaşanan çözümler ve ihanetler, alt düzey, taraftar ve sem-

patizanların yanı sıra, partinin üst düzey üye ve kadroları özgülünde de yaşanmıştır. Buna en iyi örnek, dönemin MK üyesi ve aynı zamanda parti genel sekreteri olan A. ve buna benzer unsurların somutunda yaşanmıştır. Ve bu yaşanan durumlar sonucu, partimize sayısız zararlar ve darbeler geldiği gibi, aynı zamanda prestijinde sarsıcı düzeyde etki yaratan faktörler olmuşlardır.

Bundan dolayı, bir KP'nin böyleli durumları tekrar tekrar yaşamaması veya en azından aşariye indirebilmesi için, yapması gereken şey:

1-) İdeolojik olarak sağlamlığı, çok tetik çeken veya kişinin uzun yıllar parti veya ordu saflarında yer almasına dayandırmamalı, onun bir bütün faaliyeti baz alınmalı.

2-) Bu pratik faaliyetler içerisinde bireyi sürekli üretken kılmalı ve pratiğini zenginleştirmesi için yönlendirmeli.

3-) Çalışma tarzında izlediği yöntem ve ilkelere bağlı kalmalı.

4-) Komünist işlerliğin bir gereği olan denetimin, bolşevik tarzda sürekliliğini, yani sistemliliği sağlamalı.

5-) Tüzükler, disiplin kurallarının genel toplamının formüle edilerek belli hükümlere bağlanmış biçimindedir. Ve bu anlamda her bir hüküm, enternasyonal proletaryanın ve onun bir parçası olan Türkiye proletaryasının savaşta düşen yiğit partizan kanları üzerinde oluşmuş ve şekillendirilmiştir.

Bu temel kavratılmalı, her bir birey disiplinin gönüllü uygulayıcısı ve uygulatıcısı olması yönünden eğitilmeli ve yönlendirilmeli.

Bu kurallar yığını, hiç bir zaman kişiye bireysel keyfiyetçiliği ve başı boşluğu müsaade etmeyi, değil, tersine tüzük karşısında itaat etmesi gerektiğini kavratmalı.

6-) Bireysel faaliyeti yerine, kolektif faaliyeti benimsetmeli.

7-) Tüm parti ve ordu üyelerini, özellikle partiye üye olan unsurları, kadro ve sempatizanları MLM bilimiyle eğitmeli ve bu ekentin merkezinden hareketle, parti ve halk savası ruhu ile şekillendirmeli.

8-) Bu tür eğitimler, önder kadrolarda dahil olmak üzere, herkesi

hedef almalı ve bunun dönem dönem periyodik aralıklarla seminer ve konferanslar şeklinde gündeme almalı.

9-) Önderlik, karar altına aldığı şeyleri alta emir ve talimatlarla uygulamayı değil, bizzat kendisinde bilfiili önderlik misyonuyla o pratik faaliyete katılmalı ve yönlendirmeli.

10-) Metropollerdeki çalışmaların verimsiz olması ve yakanmaların çokça yaşanması durumu kendiliğindenci ve bürokratik çalışma tarzı ile ilintilidir. Yani denetimsizlik, güvensizlik, dar pratik, kendisine verilen görevi başkası aracılığıyla tamamlamaya çalışması, illegalite yerine, her türden dikkatsizlik ve örgütsel desifasyonun yaşanması sonucu, düşmanın rahatça örgüte ulaşması vb. nedeniyle, parti bu alandaki kadro, üye ve sempatizanlarına birçok noktadaki eğitimi ihmal etmemeli, sürekli eğitmeli ve en nitelikli birkaç kadrosunun (ihtiyaç oranında) bu alanlara yerleştirerek, gereksiz şişirme ve yığıntı oluşturmamalı. Diğer kadrolarını kırsala göndererek, merkezi görev doğrultusunda seferber etmeli. Edineceği deneyim ve tecrübelerle çelikleşmesinde sağlanmalı, yine ideolojik-siyasi sınama için iyi okul olarak bunu görmeli.

Çünkü savaşa göre şekillenmeyen ve onun üzerinde yükselme-yen, üretmeyen bir önderlik, eninde, sonunda yozlaşmaya, kitlelerden kopmaya ve giderekte kurumaya yüz tutmuş bir ağaç gibi çürümekten kendisini kurtaramayacaktır.

Özellikle belirttiğim bütün bu konularda olduğu gibi, diğer bir çok konuda da büyük komünist, Türkiye proletaryasının yiğit öğretmeni İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bilimsel yöntem ve faaliyeti baz alınmalı, o temelde hareket edilmelidir. Tersi durumda partimiz, iş yapamaz duruma gelmiş, asalakça geçinen bir avuç "önder" grubun verimsiz faaliyetinden kendisini kurtaramayacaktır ve partimiz TKP(ML) kan kaybedecektir.

Bütün bunlar, sınıf mücadelesinde ciddi yığınların bir ürünüdür. Bu gerekliliğin yerine getirilmesi, proletarya partisi içindeki

İleri adım

Ozan Can Bakış

Kitlenin gücü ve biz

Kitlenin kahredici gücünün bilincinde miyiz? Ve bu kendiliğinden gücü kendi gücümüz, sınıf savaşımının gücü haline getirmek gerektiğinin bilincinde miyiz? Bilincinde isek buna uygun yol ve yöntemler üzerine yeterince düşünebiliyor, **yeni projeler** üretebiliyor ürettiklerimizi ise yaşama geçirmek için tüm benliğimizle **kavganın içinde miyiz?** Kitlelerin muazzam gücü ve kendi **önderlik rolümüzün** bilincinde olup olmamak, buna uygun davranıp davranmamak bugün önemle üzerinde durulması gereken, açık ve net yanıtlar verilmesi gereken konulardır.

Toplumsal çelişkilerin böylesine şiddetlendiği, şiddetlenen toplumsal çelişkilerin yarattığı toplumsal dalgalanmaların boyutlandığı hemen hemen toplumun bütün kesimlerinin homur-tularla, açık haykırışlarla hoşnutsuzluklarını dile getirdikleri bu süreç, yaşadığımızı görmemiz ve bunun önemini bilince çıkartmamız gerekir. Bu objektif gerekliliği belirlemek, öncelikli özelliklerini bilince çıkartmak önemlidir.

TC devletinin yaşadığı bunalımın boyutları ve bunun, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk kesimi üzerindeki etkisi, yaşamı birçok yönüyle çekilmez kıldırdığı açıktır. Çekilmez kılınan bu yaşama duyulan tepkinin ise yine devlet ve devletin çeşitli kurumları, düzenin emniyet sibopu durumundaki yedek güçleri tarafından etkisizleştirilmeye ve düzen içi sınırlara çekilmeye, oralarda boğulmaya çalışılmaktadır. Bunun için gerek sınıf içindeki, gerekse diğer kesimler içindeki yedek güçler söz konusu dinamiklerin önünde ciddi bir engel olarak tutulmaktadır. Öbür taraftan da devletin klasik bir uygulaması olan "böl-parçala-yönet"le toplumsal kesimler arasında yapay çelişkiler yaratılarak, çıkarları bir ve aynı olan güçler sadece parçalanmakla değil, aynı zamanda birbirine düşürmek, düşmanlaştırmak ve böylece devletin kendisini "hakem" rolünde meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Bu eskimiş paslı silahı her seferinde kitlelere karşı kullanmakta ve önemli başarılar elde etmektedir.

Ancak bugün TC bu paslı silahın kullanımında yeterince başarılı olamamıştır. Zira TC devleti ve kurumları kendi tarihinin en güven vermez en yıpranmış dönemini yaşıyor. Bu ve kitlelerin geçmiş deneyimleri birleşince devlet oynamak istediği oyunda başarılı olamamıştır.

Paslı silah devleti vurmuş ve tüm tepkiler devletin kurumlarına yönelmiştir. Bunun özellikle görülmesi ve üzerinde durulması gerekir.

Kitlelerin, devlete ve devletin kurumlarına olan güvensizliği hat safhadadır. Buradan hareketle düzen dışı arayışlara yönelen kitleler esasta kendiliğinden patlamalara gebe durumdadır. Patlamanın koşulları fazlasıyla olmuş, ancak birçok alanda bu patlamayı engelleyen yedek güçlerin varlığından fiili bir durum yaşanmamaktadır. Bu durum bir şekildedir ve başlı başına değerlendirilmesi gerekir. Sorunun özünü görmek önemlidir. Sorunun özü de sonuçlar-patlama değil, tamamen çelişkilerin şiddeti ve bu şiddetin boyutudur.

Bugün çelişkilerin şiddeti ve boyutu herkesçe görülmelidir. Egemenlerin ekonomik, politik, askeri, çıkmazlarının faturası sınıfa ve emekçilere böylesine acımasızca yüklendikçe, sömürü, katliam, devlet terörü boyutlandıkça çelişkiler şiddetlenmektedir, şiddetleniyor da.

Gelişen ve patlamaya doğru ağırlıklı yönelimler taşıyan kitlelerin bu muazzam gücünü kim kucaklayacak, nasıl kucaklayacak ve nereye taşıyacak? Esas soru budur. Yanıt ise açıktır. Doğru politikalarla militanlaştırılmış bir savaşım çizgisi olmaksızın mevcut potansiyeli kucaklamak ve politik iktidar mücadelesine taşınmak mümkün olmaz. Bazı reformist-revizyonist güçler devletin sağladığı bir takım olanaklarla potansiyeli kucaklama yönüne avantajlara sahip olduğu söylenebilir. Bu soru kısa bir süreç olarak radikalizme yönelmektedir. Milliyetçiliğin, radikal islamın güçlenmesi, silahlı devrim güçlerinin güçlenmesinin esas nedeni de budur. Bu da önemle görülmesi gereken diğer bir noktadır.

Proletarya partisine ve onun tüm savaşçılara düşen tarihsel görev şudur: Sınıf savaşımının tüm alanlarındaki bu objektif durumunu görerek kitlelerin muazzam gücünü kucaklamayı ve bunu politik iktidar mücadelesinde seferber etmeyi, bunun içinde yeni kadrolar, savaşçılar yetiştirmeyi, savaşımın pratiğinde yetişen bu **yeni insanlardan** partinin aygıtlarını yaratmayı, sağlamlaştırmayı ve savaşım alanlarının özgülüne göre kalcılaştırmayı önüne görev olarak koymalıdır. Keza bu canlı pratik içinde gerek içerden, gerekse dışardan gelebilecek her türlü burjuva akıma, saldırıya karşı güçlü bir politik-ideolojik mücadeleyi de pratiğe paralel olarak sürdürmeyi asla ihmal etmemelidir. Zira bugün reformizm, revizyonizm, oportünizm ittifaklı bir cephe ile burjuvazinin azgın saldırıları proletarya ve onun öncü kurmayları olan MLM partiyeye ciddi olarak yönelmiş durumdadır. MLM'ler için dezavantajlar teşkil eden darbecilik süreci tüm bu ortak düşmanlar için bir avantaj yaratmıştır ve gözönünde bulundursak bugün kendi önemimizi tarihsel rolümüzü ve görevlerimizin hayli fazla ve ağır olduğunu görebiliriz.

Ağır görevlerin altından kalkmak, çok yönlü donanımına sahip parti, parti örgütleri ve kadrolar ile mümkün olur. Bu bilinçten hareketle kaba-kitle denizine atılmak ve yaşamın bütün alanlarındaki boşlukları doldurmak, eski mevzileri yenilemek, yeni mevziler yaratarak kitleleri bu mevzilere çekmek, örgütlemek, savaşım ve daha rafine bir biçimde savaşımın kalıcı unsuru haline getirmek vazgeçilmez görevdir.

Bugün devrimci olup olmamanın kriteri budur. İşte kitleler ve BİZ... İşte düşman işte politik iktidar mücadelesi. Kitleleri kim kazanır ve yönetirse iktidar onundur.

Yazarın notu: D. fl. mdaki bazı nedenlerden ötürü bir süre yazamadım. Tüm dostlarımdan ve yoldaşlarımdan affımı diliyorum yürek s-caklı-b-nda selamıyorum.

"Barbara'nın Yaşamı" toplatıldı

■ **HABER MERKEZİ-** Yayınımız Umut Yayıncılık tarafından çıkartılan "Alplerden Munzur'a Enternasyonalizm, Barbara Anna Kistler'in Yaşamı" adlı kitap İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığınca toplatıldı. Toplatılmaya kitabın tüm sayfalarında TKP(ML) propagandası yapıldığı gerekçe gösterilmektedir. Egemenlerin "düşünce özgürlüğü" düşüncesinin yayım yoluyla açıklanmasının suç olmaktan çıkartılacağı yaygaralarının kulakları tırmaladığı günlerde "Barbara'nın Yaşamı" nı anlatan kitabın toplatılması yasaklanması ikiyüzlülüklerini gözler önüne sermektedir.

Gazetemiz yine toplatıldı

■ **HABER MERKEZİ-** Gazetemiz Özgür Gelecek'in 16-30 nisan 1995 tarihli 49. sayısı İstanbul DGM Cumhuriyet Başsavcılığı ve 3 Nolu DGM Başkanlığı tarafından yine iki kez toplatıldı. Toplatılmaya 3. sayfada yer alan "Dersim'den Zaho'ya Kürt coğrafyasına karşı topyekün saldırı", 6. sayfada yer alan "HADEP'te açlık grevi" 9. sayfada yer alan "Dolaysızca", aynı sayfada yer alan "TKP(ML) TMLGB'den eylemler", 10. sayfada yer alan "Dersim'de köyler yine boşaltılıyor" 11. sayfada yer alan "Cezaevlerinde baskılar yoğunlaşıyor" yine aynı sayfada yer alan "Dünyanın en şerefiz mesleği ajanlık" başlıklı yazılarda TKP(ML) propagandası yapıldığı, halkın kin ve düşmanlığa tahrik edildiği, bölücülük yapıldığı, "terörle" mücadele de görev almış kamu görevlilerinin isimlerinin açıklanıp "terör" örgütlerine hedef gösterildiği vs. vs. gerekçe olarak gösterilmektedir.

Elbistan HADEP İlçe Başkanı Ölü olarak bulundu

■ **MALATYA/ Özgür Gelecek-** 6-7 ay önce Elbistan'da polis tarafından kaçırılarak gözetine alınan ve bir daha kendisinden haber alınmayan Elbistan HADEP İlçe Başkanı Hüseyin Koku, 28 Nisan 1994 günü Malatya'nın Pütürge ilçesi yakınlarında ölü olarak bulundu. Kotrgerilla tarafından katledilen Hüseyin Koku'nun cenazesi otopsi için Malatya'ya getirildi. Hüseyin Koku'nun katledilmesiyle birlikte faili "meçhul" cinayetler halkasına bir yenisi daha eklendi.

BİR YOLDAŞININ HALİL ÇAKIROĞLU'NUN ANISINA KALEME ALDIĞI YAZI

Bu ölümlere ağlanmaz!

▼ **Halil'im. Sen yüreğimin İbrahim'iydin. Sen davaya olan inancın adı oldun. Sen ezilenlerin sesi oldun. Sen düşmana inat sökülmeyen bir fidan oldun. Bayrağı inmemeğe üzere diktin yüreğimize..**

Firarından hemen sonraydı. M. Ali seninle randevusu olduğunu söylemişti görüşmemizden. Seni görebilecek olabilmenin mutluluğunu yaşadım o an. O anki mutluluğu son görüşmemizden sonra bir defa daha yaşamayı o kadar çok istemiştik ki. Ama bunun olasılığının düşük olduğunu da farkındaydım. Ve şimdi, yıkılan bir umut mu desem! diyemiyorum, diyemem.

Ellerin cebinde, yanında M. Ali o asfaltlı yoldan, oturduğum ve bir ağaç gölgesinde bulunan banka doğru geliyordun. Yüzünde o tanıdık, o içten, o sıcak gülüşün. Ölümüyle dünyaya lanetler yağdırdığım M. Ali yanındaydı. Ancak ben hep sana bakıyordum. Çünkü sen o zaman bir çok yoldaşın görmek istediği cezaevi firarilerindendin.

5-10 dakika gecikmiştiniz, o yüzden sizi görünce sana sarılma isteğim 10 kat artmıştı. O sabırsızlıkla kaktım ve yürüdü ve sarıldım tüm özlemimle sana. İşte o an senden sonra hep bir daha yaşamak istediğim an. Ve şimdi lanetlesem mi bir daha dünyayı? Artık lanetlemiyorum, lanetlemem.

Halil'im. Sen yüreğimin İbrahim'iydin. Sen davaya olan inancın adı oldun. Sen ezilenlerin sesi oldun. Sen düşmana inat sökülmeyen bir fidan oldun. Bayrağı inmemeğe üzere diktin yüreğimize. Ona hiçbir eli değdirmeyeceğiz.

Gazeteden okumuştum. Erzincan Kemah'ta üç TKP(ML) gerillasının şehit düştüğünü. Akıldın sen geçmedin değil. Biliyorum sen veya diğer yoldaşların farketmez. Ama ne saklaytım ki senin ayrı bir yerin oldu şu senden aldığım yüreğimde. 7 gün sonra bir yoldaştan öğrendim şehit düşenlerin arasında senin de olduğunu. İnanmak istemedim. Ama doğruydı, sen de kavgaya son bayrağı dikerek toprakla bütünleşmiştin. Şehit düşerken aldığın tavri anlattı yoldaş. Bana sadece gurur duymak kaldı. Bir komünistin bitmek bilmez inancına, başeğmez kararlılığına gurur duyarak sahip çıkmak. Bana kalan buydu. Ne ağladım, ne yıkıldım. Hatta bulduğumuz evin sahibi eve girdiğinde O'na gülümsedim. Senin gibi gülümsemeye çalıştım. Sana sahip çıkmanın o anki adı buydu

çünkü.

Örnek bir yaşamın oldu. Ölümün yıkım değil güç kazandırdı inancımıza. Sen son nefesinde dahi meydan okudun ölüme. Artık ağlamazdı o ölüme. Ölümün de örnektir şimdi bize. Verdiğin kavga sahiptir değildir. Sahipsiz kalmayacak.

Birkaç on kişinin tohumunu ektiği o güçlü halk ordusunun komutanı olmak istediğin hayat bulacak. Senin inancın, kararlılığın şimdi bizim yüreğimize. O orduya komuta edecek yoldaş senin ve diğer şehit yoldaşlarımızın yüreğini taşıyacak. Ve parti Türkiye halklarının örgütlenmiş gücü senin ve diğer şehit yoldaşlarının inancını, kararlılığını içinde

taşıyacak. Komünistlerin umudu bitmez. Senin umudun da bitmedi, bitmeyecek.

Tüm Türkiye halkları; Kurtuluşun rehberleri kendilerini yakarak aydınlatıyorlar yolunuzu. Zulmün vahşetin, sömürünün kök saldığı bu ülkede, çürümüş bir bataklık ağacından başka birşeyi ifade etmeyen faşizm, şehitlerimizin aydınlığına dayanamayacaktır. Sesiniz olmaya çalışan bu güzel insanların kurmak için ölümü dahi göze aldıkları o güzel günler uzak değil bizlere. Ezilmiş milyonlarca yürek geldiğinde biraraya o bataklık ağacı dayanamaz, yıkılır. Kıpkızıl bir şafakta anılacak daha binlerce şehit vereceğiz. Bu yenilginin değil, zaferin muştusudur. Hangi yenilgi böylesi içten bir ölümü içine sindirebilmiştir? Böylesi ölümleri ancak zaferler içine alabilir.

Faşist düzenin dalkavuklarının iğrenç piyonları o celtatlar, silahlarını doğrultmuşken şafağın sahibi gerillaya yılginlığa geçit vermeden zaferle koşmanın zamanıdır. Yüreğimize umudu köreltmenin değil alevlendirmenin zamanıdır. Gökleri ısıtacak yürek ateşleri daha da alevlensin yoldaşlar. Şölenler düzenleyeceğiz ölümlere. Savaşlar şölen ister. Yürek ateşleri şölene tutuşsun artık.■

Sosyalist basın çalışanlarına saldırı

▼ **Merkez büro çalışanlarımızdan Ercan Başkan, 21 nisan cuma günü Adana "Terörle" mücadeleyle bağlı polislerce gözaltına alınarak işkenceye maruz kaldı.**

Haber Merkezi- Çalışanımız, Adana irtibat büromuzun kapalı olması nedeniyle, üst katta bulunan Pir Sultan Abdal Derneği'nde beklemeye başladığı esnada, saat 10:00 civarlarında derneğe gelen Adana "Terörle" mücadele timleri tarafından Özgür Gelecek çalışanı olduğu gerekçesiyle, küfür ve hakaretler eşliğinde gözaltına alındı.

Muhabirimize "İstanbul'da rahat at koşturuyorsunuz. Size Adana polisini tanıtalım" diyerek tehditte bulunan polisler, "Cephaneler nerede, neyle getirdin?" gibi sorularla mahubirimizi zan altına almaya çalışmışlardır. Polislerin bu sorularına tepki göstermesi üzerine, bir buçuk saat boyunca kaba dayak, falaka, küfür, hakaret ve tehditlerle işkenceye uğrayan

muhabirimiz 12 saat sonra serbest bırakıldı.

KIZIL BAYRAK ÇALIŞANINA İŞKENCE

4 Nisan 1995 günü saat 7:30 civarlarında İzmir-Hatay-Hıfzısıhha mevkiinde yürürken sivil polislerce bir arabaya bindirilerek kaçırılan Kızıl Bayrak İzmir muhabiri Atilla Geridönmez, 4 gün boyunca yoğun işkencelerden geçirildikten sonra Manisa yolu üzerine terk edilerek serbest bırakıldı.

Konuyla ilgili olarak 21 nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan Atilla Geridönmez, kedisine gözaltında bulunduğu 4 gün boyunca gözleri bağlı, elleri arkadan kelepçeli bir

şekilde Filistin askısı, pis suda boğma, elektrik, makata yabancı cisim sokma, vücutta sigara söndürme, cinsel organ ve testis sıkma vb. gibi çeşitli işkencelere maruz kaldığını belirtti.

Daha sonra 7 nisan günü gece 22:00 civarlarında öldürecekleri tehditiyle götürdükleri Manisa yolu üzerinde serbest bırakıldığını belirten Geridönmez, "Ancak ne kayıplar, ne işkenceler nede katliamlar toplumsal gelişmeyi engelleyemedi, engelleyemeyecek (...) Onlara, işkenceci yaratıklara sesleniyorum: Er yada geç tarih yarısı önüne çıkarılacaksınız. İnsanlık suçlarını affetmeyeceğiz! Hesap vereceksiniz. Devrimci onur işkenceyi yenecek!" diyerek konuşmasını bitirdi.

ÖZGÜR HALK İMTİYAZ SAHİBİNE TUTUKLAMA

Sağlık sorunu nedeniyle bir süredir Adana'da tedavi görmekte

olan Özgür Halk imtiyaz sahibi Emin Çelikten, 23 nisan günü saat 18:00 civarında derginin Adana bürosundan çıkarken, Adana emniyet müdürlüğüne bağlı Terörle Mücadele Şubesi'nce hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alındı. Bu keyfi gözaltıyla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Özgür Halk Dergisi Çelikten'in daha önce birçok defa gözaltına alındığını ve bu gözaltılarda gördüğü işkence sonucu vücudunda meydana gelen rahatsızlıklardan dolayı halen tedavi gördüğünü dile getirerek Emin Çelikten'in biran önce serbest bırakılmasını istediklerini belirttiler.

Yapılan basın açıklamasında, ayrıca Diyarbakır temsilciliklerinin terörle mücadele şubesince basıldığı ve temsilcileri Naciye Aslanoğlu'nun gözaltına alınarak apar topar cezaevine konduğu da dile getirilmekte.■

İLAN

Davetsiz bir misafirdi
Gelen ölüm
Onca işkencehanelerde
Onca mapustluk
Yıllar süren aramalar
Ve beklenmeyen bir ölümdü
O an...
Sen ki
Canım verdin halklara
Unutma ki
Can yoldaş
Mücadele sürdüğü müddetçe
Kavgamızda yaşayacaksınız
Patron-Ağa'dan sorulacak hesabımız var...

Sizler ezilenlerin kurtuluşu yolunda şehit düştüğünüz. Mutlak ama birgün faşizm döktüğü kanda boğulacaktır. Mücadelemizde yaşayacaksınız.

Çakıroğlu Naciye ve Mevsin Paftıyan, Özgür Gelecek ve TMLGB plüvartı Adana Hüseyin Çakıroğlu

İLAN

Sol üst cebinde
Hafif kan lekesi
Bir şafak vakti düştü
Munzur kenarında
Bir namlundan,
Bir alından operim
Gecekararlığının civan gölgesi

Hallî Çakıroğlu Süheyla Dağdeviren

Sizlerki mücadelenin kilometre taşlarıdır. Göreviniz bitmedi, bitmeyecek. Bu yolda ilerleyecek olanlara yol göstereceksiniz. Sizleri hiç unutmayacağız yoldaşlar.

Munzur Keskin

Sağmalcılar Cezaevi
TKP(ML) Dava tutsakları.

FAŞİZMİN BURJUVA DEMOKRAT DÜŞÜNCELERİ DAHI TAHAMMÜLÜ YOKTUR

Ahmet Altan'ın işine son verildi

Haber Merkezi- Burjuva demokrat gazeteci ve yazar Ahmet Altan'ın Milliyet gazetesindeki işine geçen hafta son verildi. Ahmet Altan Milliyet gazetesinde "Kum Saati" adlı köşede haftanın 6 günü yazılar yazıyordu. Altan'a işten atılma kararı iletilirken sebebi üzerinde fazlaca durulmadığı fakat Altan'ın da konuya ilişkin yaptığı açıklamalarda da ifade ettiği gibi işten atılma nedeninin "Atakürt" başlıklı yazıdan dolayı olduğu bilinmektedir. Ahmet Altan söz konusu yazıda kabaca, Kürtlerle Türklerin şimdiki mevcut koşullarda yazı değiştirilmesi durumunda Türklerin ne düşünüp, nasıl hareket edeceğidir. Altan, yazısında TC'nin irkçi-şovenist politikasını kendi cephesinden belli noktalarda kara mizah üslubunda eleştirirken, karşısına koyacağı alternatif çözümleri sunmada fazlaca irdelenememiş, sadece yazısının sonunda, "kendimiz için isteyeceğimiz, bizimle eşit olduğunu kabul ettiğimiz insanlara vermemek için bu kadar kan dökmeye, ülkeyi bir çıkmaza sürüklemeye değer mi?" sorusunda Kürt sorununda siyasi çözümün esas olması gerekliliğini yansıtmaya çalışmıştır.

Türkiye'nin Gümrük Birliği'ne müracaatı ve kısmi oranda katılımdan bu yana "demokratikleşme" lafları fazlaca edilmeye başlanmış ve bu konuda özellikle burjuva medyası hükümeti suçlama, zorlama ve adım atması noktasında fazlaca ateşli sözler etmiştir.

Ahmet Altan'ın Milliyet gazetesindeki işine son verilmesinin ardından bir dizi istifalar da gündeme geldi. Milliyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ufuk Gül-demir, Altan'ın işine son verilmesini eleştiren yazısı konulmadığı için Can Dündar ve yazı işleri müdürlerinden Alev Er istifa ettiler. Ahmet Altan Yeni Yüzyıl gazetesinin sorduğu sorulara cevap verirken şu açıklamalarda bulundu. "Türkiye'de düşünce özgürlüğünün olmadığı bir kez daha anlaşılıyor. Farklı düşüncelere tahammülsüzlük artık had safhadadır." derken "Toplu bir 'aklını kaybetme' hali yaşıyoruz: Devletin tepesinde 'aklin iflasi' var" ifadesini kullandı.

TC'nin bu görüngüden hareketle yapmaya çalıştığı "demokratikleşme" lafının arkasına sığınarak çeşitli makyajlamalarla varolan durumu iyileştirmekten öte durumu kurtarma çabasıdır. Bu dönemde getirilen ve burjuva kamuoyunda tartışmaya açılan Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesinde de su yüzüne çıkmıştır. 8. maddenin içeriği kısaca şöyle: "Hangi yöntem, maksat ve düşünceyle olursa olsun, Türkiye Cumhuriyeti devletinin ülkesi ve milliyetiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan yazılı ve sözlü propaganda ve toplantı, gösteri ve yürüyüş yapılamaz. Yapanlar hakkında 2 yıldan 5 yıla kadar ağır hapis ve 50 milyon liradan 100 milyon liraya kadar ağır para cezasına hükümlenir." Egemen sınıflar kamuoyunda işte bu maddeyi sözde tartışmaya açtılar ve bunu "demokratikleşme"ye giden yolda bir adım ve düşüncenin suç olmanın çıkımı vb. söylemlerle bunun altını doldurmaya çalışıyorlar. TC'nin hem ceza yasasının hem de terörle mücadele yasasının içerdiği maddeler sadece 8. maddeyle sınırlı değil. Çünkü egemen sınıflar 12 Eylül darbesiyle birlikte kitleleri zorla, şiddetle, basıyla sindirmeyi, susturmayı hedef-

▼**Şimdi de Ahmet Altan nezdinde gelişen olaylar dizisi iç tutarsızlıklarının bir başka dışa vurumudur. Siz hem düşünce özgürlüğünden dem vuracaksınız, hem de yazısından dolayı, bir yazınızı işten atacaksınız.**

AHMET ALTAN

Atakürt

MUSTAFA Kemal, Selanik'te değil de Musul'da doğmuş bir Osmanlı başası olsaydı, Kurtuluş Savaşı'nı Türklerle ve Kürtlerle birlikte gerçekleştirdikten sonra kurulmasına onayladığı cumhuriyetin adı "Kürdiye Cumhuriyeti" koyarsa, kendisi de Meclis kararıyla "Atakürt" adını alsaydı...

Kürdiye Cumhuriyeti'nin bütün vatandaşlarına "Kürt" deneyeceği için bizim "Kürt" sayıyorduk. Taksim'e Kadirli'ye, Kızılay Meydanı'na, Kadıoğlu'na "Ne mutlu Kürdüm diyene" pankartları asılsaydı...

"Kürdiye'de" Türk olmadı, herkesin aslında Kürt olduğu söylenmeye, kendilerini Türk sananların aslında "deniz Kürdü" oldukları iddia edilseydi...

Kürtlerin "yedi bin yıllık" bir tarihi bulunduğunu, Anadolu'nun esas kuyuplenin Kürtler olduğuna, Moğolların, Hunların, Eruskenlerin aslında Kürtlerin atası sayıldığını, Osmanlı'daki Kürt paşalarının karamanlıklarını derslerde okutulsaydı...

Teoman, Cengiz, Atilla, Osman gibi isimler almamız yasaklanıyorsa, Berlin, Beruh, Nevruz gibi isimler almak zorunda kalıyorduk...

Türkçe televizyon kurulması yasak edilseydi, bütün televizyon yayıncıları Kürtçe yapılıyorsa...

Romanlarımızı, hikayelerimizi, şiirlerimizi Kürtçe yazmak zorunda kalıyorduk, yalnızca Kürt şarkıları dinleyirdik, gazetelerimizi Kürtçe çıkarıyorduk...

Okullarımızda yalnız Kürtçe okutulması yasaklanıyorsa...

"Biz Türküz, bizim bir tarihimiz, bir dilimiz var" dediğimizde sorgusuz sualsiz hapishane alıyorduk...

İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Bursa'da, Edirne'de polis şerefi olarak bizi izleseydi, "özel timler" bizim "Kürdiye Cumhuriyeti'ni" parçalamak isteyen "ayrılıkçılar" olmamızdan korkularını hepimize sürekli "sarı" muamelesi yaparsaydı, sırtımızdan yazılar için baskınlar yaparsaydı...

leyn anayasalarını ve ceza sistemini uygulamaktadırlar. Kendi sınıflarının adamı olan Askeri Yargıtay eski yargıçlarından serbest ceza avukatı Olcay Mis yaptığı açıklamada aynen şunları ifade etmekte; "8. madde kaldırılmalı. Yerine ona benzer unsurları taşıyan başka maddelere eklemeye yapılmasına gerek yok, çünkü kalktığı takdirde yasal boşluk oluşuyor." derken "kötü niyetli kişiler, bölücülük yapanlar ve buna tahrikte bulunanlar diğer yasalarla gayet rahat cezalandırılır." ibaresini gayet rahat belirtiyor. Örnek olarak da TCK'nin 311., 312. maddeleri, ayrıca 125. maddesini veren Mis bu maddelerin doğrultusunda cezanın 3 yıldan 20 yıla kadar verilebileceğini söylemektedir. Eğer suç kitle iletişim araçlarıyla yapılıyorsa ceza bir kat artırılıyor. Evet görünür o ki, TC daha önceden yine aynı söylem ve demogojyle ortaya çıkmış ve sonuçta 141, 142 ve 163'üncü maddelerin kaldırılmasıyla yerine daha ağır hükümleri taşıyan Terörle Mücadele Yasası'nı getirmişti. Şimdi aynı oyun T.M'nin 8. maddesinin kaldırılmasıyla birlikte TCK'nin 311. madde-

12 Eylül darbesinden sonra bütün batı bölgelerindeki hapishanelere doldurulsaydı, inanılmaz işkencelerden geçilseydi, boğazlarına kadar çamurların içine batılacak hücrelere konulsaydı, ayrıca Türkleri iç organları parçanmış, azgın köpeklerle bacakları parçanmış...

Evlüğümüz basılsa, ayrılmış "Türk teröristleri" yardım ettiğimiz iddialarıyla aparmış olsaydık, biz evimizden bir evsü ile almadan çıkıp, Divarbasar, Hakkari ve sürgüne gönderilerek, çadırlarda yaşamak zorunda bırakılırdık...

Biz Türkler buna razı olur muyduk, "işte hepiniz Kürdiye Cumhuriyeti'nin vatandaşı olarak birer Kürdsünüz, ayrıca Türklük diye niye tutturuyorsunuz, isterseniz başbakan bile olabilirsiniz" sözlerini bir haklanıyet şerhi olarak kabul eder miydük?

Yoksa Türk kimliğimizin, dilimizin, kültürümüzün, bu ülkenin "eşit" vatandaşları olarak kabul edilmesinin şartı mı olurdu?

Bu ülkenin Türk ve Kürt vatandaşları var ve tarih "Türk" çizgisinden yürümüş, bugün bizim "Türk" olarak kabul edemeyeceklerimiz, Kürtlerin kabul etmesini istemiyor, bu varsız istek sonunda patlamış, ülke önce terörle arkasından bir iç savaşa vuyardırılmış.

Türkiye'nin bu kanlı karmasından "demokrasiyle" ve Kürt vatandaşların "kimliklerinin" kabulüyle kurtulacağına inanan insanlar, bu düşüncelerini dile gettiklerinde, bizim yöneticilerle taraftarları hep aynı soruyu soruyor: "Nedir demokratik çözüm, nedir Kürt kimliği?"

Biz Türkler, bir "Kürdiye Cumhuriyeti'nde" yaşasaydık ne isteyecektik, ne isteklerimizin bugün Kürtler tarafından dile getirilmesini kabul etmekti demokrasisi.

Kendimiz için isteyeceğimiz, bizimle eşit olduğunu kabul ettiğimiz insanlara vermemek için bu kadar kan dökmeye, ülkeyi bir çıkmaza sürüklemeye değer mi? Değmez diyenler "demokrasi" istiyorlar.

sine yapılacak olan eklemeye yapılmaya çalışılmaktadır.

TCK'nin 311'inci maddesi ise kabaca şunları içermektedir. "Kışkırtma, her türlü kitle haberleşme araçları, ses kayıt bantları, plak, film, gazete, dergi ile ya da öteki basın araçlarıyla ya da elle yazılıp çoğaltılarak yayımlanan ya da dağıtılan yazılar ile ya da genel yerlerde olursa, suçlu hakkında belirlenecek ağır hapis ve hapis cezaları birkat artırılır."

"Demokratikleşme" iddialarının bolca tekrarlandığı, uluslararası anlaşmalarla ve birliktelik imzalanıp atılıp bunların revü yıldızlarına taş çıkartılmasına şatafatlı ve bir o kadar sahtekar şovlarla reklamının yapılmasındaki mantık düşüncesinin suç olmanın çıkarılmasından öte son günlerde yazar, çizer, bilimadamı, şair ve sendikacılar nezdinde gelişen teşhir olmuşluğundan kaynaklı bir dayatmadır. Sonuçta içeriye attığı bazı ünlü isimleri bu şekilde çıkaracak ve bir parça nefes borusunu buraya çalışacaktır; fakat lafı yazıya ve uygulamaya uygulamadan kalkınayacak geniş halk yığını üzerinde yoğunlaşacaktır. ■

Özgürce

Bulut Çiçek

Utanzmazlığın bu kadarına da pes doğrusu

Kendinizi ister bir birey, isterse de bir siyasal örgüt olarak görün. 26 yıllık bir siyasal yaşamınız olsun. Ve bu 26 yıllık yaşamınız devrimle karşı-devrim arasında **gelgitlerle** çalkantılı olsun. Bu sürecin önemli tarihi aşamalarında **devrimci gördüğünüz güçler tarafından karşı-devrimci olarak değerlendirilmeye** tabi tutulun. Bir sözde orduya karşı olun, bir selam durun! Sizden 3 yıl sonra doğan "kardeşinizle", **aynı aileden doğma olmanın dışında** hiçbir ortak özelliğiniz olmasın. Hemen her konuda iki zıt kutbu oluşturun. Ve hatta güncel politik gelişmelerde canlı bir **karşı duruşunuz** olsun.

"Kardeşiniz" 23 yıllık yaşamında düşmanla dışa dış sürdürdüğü savaşında 300'den fazla şehit versin ve defalarca içten dıştan törpülensin. Siz ise faşizmle uzlaşmanın yollarını arayın. Gündemdeki canahçı sorunlarda da Cumhurbaşkanlığı ile paralellik arayın. Süreç sizi bir kere daha karşı-devrim kulvarına demirlemeye yaklaşırsın. Yine bir kez daha hemen her devrimci grup sizi karşı-devrimci olarak değerlendirsin. Siz ise "kardeşinizi" yeni, önemli ve acılı günlerinde **kendini yadsumaya ve ihanete davet edin**. O sizi enfedice uyarсын. Niçin, hangi çizgide birlik? Ne amaçla? Biz sizinle her konuda karşı kutuplardayız, lütfen başka kapıya!

Ve bu süreçte kendi yaralarınızı sarmaya uğraşsın. Külden ateşi yakma cesaretine ve inancına sahip öncülleri gibi dirensin...

Dirensin hem içten yediği darbenin sorunlarını aşmaya, hem de faşizmin aşıktan fizik imha operasyonuna karşı!

Siz birkaç kavga döküntüsünün size dirsek teması göstermesinden aldığınız cesaretle idrakinizi yitirir ve yeniden "kardeşinizi" ve sizi karşı-devrimci gören diğer devrimcileri birliğe davet eder misiniz?

Kişilikli sıradan bir insan, kişilikli devrimci bir birey ya da örgüt, hatta sıradan kendince değeri olan bir faşist bile olsanız, bu daveti yinelemekten utanırsınız. Sadece ve sadece, TKP(ML)'nin **yadsıdığı** TÜRK anlayışı ve kişiliğindeniyse bu daveti birkez daha yinellersiniz! Ve bunu öyle bir şekilde yaparsınız ki, "olgun, deneyimli devrimciler" diye kendinizi öve övel...

Doğu Perinçek'in birliğe çağrı yazısını, TKP(ML)'nin yanıtını, darbeci-tasfiyeciler tarafından da yanıtını okudum. **Sorun açıktı, nettil Bu talep, devrimci bir yaklaşımın, devrim mücadelesinde birlikteliğin daveti değil, karşı-devrimci kan taşımaya ve radikal anlayıştaki örgütleri ehlileştirme çabasının bir ürünüydü.** Aynı süreçte SHP-CHP (o zaman henüz birleşmemişlerdi) ve DSP'ye yapılan eylem birliği bu. öneri de İP'nin niteliğini gösteriyordu.

Şimdi ise, TKP(ML)'nin ilk yıllarında şu ya da bu oranda rol oynamaktan başka, TMP(ML)'nin ihtilalci ruhunu, kişiliğini ve misyonunu sahiplenememiş A.Kılıç ve A.Mercan'a "muhasabeler" yaptırarak bu daveti yenilet. **Daha doğru bir deyişle ideolojik saldırıyı devam ettir.** Üstelik de, sizinle aynı kulvarda olmayan M. Oruçoğlu'nun yazısını da kullanarak ve onunla sizinle birliktelik olduğu sanısını yaratarak.

İşte bunlara; bu utanmazlığa ve arsızlığa pes doğrusu! Büyük, olgun, deneyimli ve dürüst bir devrimci, gerçekten yüreği devrim ateşiyle yanan ihtilalci neferi olan birisinin bugün savunmasının mümkün olmadığı anlayışları, hemde "pratikte sinanmış" diyerek yutturmak mümkün değildir.

26 yıllık traji-komik, kişiliksiz bir yaşamı sorgulamayan; **faşist Türk devletini, onun faşist ideolojisi Kemalizm savunmanın, devrimcileri devlete ihbar etmenin diyetini ödemenin ve eğer dürüstlerse bu ve diğer karşı-devrimci yaklaşımlarının halka ve devrimcilere hesabını vermenin muhasebesini yapmayan** bu iki kaşarlanmış, kulağı egemen sınıflara dönük, tatlısu devrimcileri, kalkmışlar; 23 yıllık devrimci yaşam sürmüş, hatası ve sevabıyla devrim tarihinde onurlu bir yer tutmuş, hiçbir devrimcinin bir an dahi karşı-devrimci değerlendirilmeye yeltenmediği, tam tersine genel olarak kardeşlik ilişkisi içinde olunan ve güven duyulan TKP(ML)'yi sorgulamaya ve mahkum etmeye çalışıyorlar. Üstelik de birlik çağrısı yapıyorlar. Herşey bir tarafa, madem o kadar temel konularda; **ülkenin sosyo-ekonomik yapı tahlili, devrimin yolu, örgütlenme ve mücadele biçimi, Kemalizm, ulusal sorun, faşizm, faşizme karşı mücadele vb. konularda iki zıt kutuplardasınız** (yazılarınızda bunu ortaya koyuyor ve kaşarlanmış revizyonist tezleri bir kere daha dillendiriyorsunuz) **o halde neden birlik çağrıları yapıyorsunuz?**

Bunun yanıtını biz verelim. Sizin yaptığımız birlik çağrısı değildir. Bunu sizde biliyorsunuz. Çünkü birliğinizin birkaç döküntüsünden öteye gitmeyeceğini sizde biliyorsunuz. O kadar olsun TKP(ML)'yi tanıyorsunuz. **Siz, hemde bilerek ve isteyerek, radikal hareketlerin tasfiyesi amacını güdüyorsunuz.**

Sırtından yediği hançerle ağır yara alan ve tarihinin en bunalmış dönemini yaşayan, TKP(ML)'yi fiziken yok etmek için faşizmin Dersim gibi küçük bir arazi parçasına 25 bin askeri ni yığıp operasyon yaptığı bir süreçte sizde ideolojik-psikolojik saldırıya bu operasyonu bütünlüyorsunuz, gerçek budur.

Bazı ciddi itham ve kuşku da, CIA'nın ve MIT'in Doğu Perinçek hakkındaki söylemleri olarak değerlendirip, dillendirilen üzerine şaibe yaratmaya yeltenmeniz bir işe yaramaz. **Birazcak düşünün, hangi tarihin, hangi ülkesinde ve hangi komünist örgütüne neredeyse bütün devrimci hareketler karşı-devrimci damgasını yapıştırmıştır?** Ve bu hareket devletle, ordu ile ve Cumhurbaşkanlığı ile böylesine "dostane" ilişkilere girmiştir? Eğer dürüstseniz, lagara lugarayı, çok bilmişlik havalarını bırakın da bunları yanıtlayın.

Siz olsaydınız, birileri bu tür davranış size yönelik yapsaydı, herhalde, **düşmanın böyle yoğun ve çok yönlü saldırısıyla zamandaş bir saldırıda bulunmanın, aynı korodan seslenmenin anlamını sorardınız değil mi?**

O zaman bu zamandaşlık ve illegaliteye, gerilla savaşına, Kemalizme, ulusal soruna, parlamento yaklaşımına dönük ortak saldırıya aynı koroyu seslendirmenin anlamını da açıklamak size düşüyor herhalde?

Açıklayın, bu ortaklığın anlamı nedir?

Hasan Ocak'ın sağ bırakılması için eylemler devam ediyor

Kayıp ailelerine tutuklama

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- Hasan Ocak özgülündeki gözaltında kayıpların hesabını sormak üzere İstanbul- Kadıköy'de basın açıklaması yaptıktan sonra Ankara'ya giden kayıp aileleri 15 nisan günü polis tarafından gözaltına alınarak 17 nisan günü DGM tarafından tutuklandı.

15 nisan günü yaklaşık 250 kişinin katıldığı İnsan Hakları Anıtı önünde Demokrasi Platformu'nca yapılan basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına pankartlar ve dövizler, kayıpları vurgulayan önlükler ve alınlarında bantlarla katılan kayıp ailelerince, Hasan Ocak'ın derhal serbest bırakılması istendi. "Hasan Ocak Serbest Bırakılsın!", "Hasan Ocak Kaybedilemez!", "Gözaltında Kayıplara Son!" sloganlarının atıldığı basın açıklaması, polislerin herhangi bir müdahalesi olmadan dağıldı.

Basın açıklamasından ayrılan kayıp aileleri yine Demokrasi Platformu'nun HA-VAŞ işçileriyle dayanışma amacıyla Güven Park'ta düzenledikleri basın açıklamasına katıldılar. Konuşmak için söz hakkı isteyen ailelere söz hakkı verilmeyince aileler Demokrasi Platformu'nu protesto ettiler.

"Hasan Ocak Serbest Bırakılsın" önlüklerini giyen aileler, karanfiller dağıtarak İHD'ye giderken, polis tarafından abluka ya alınarak, kitlenin müdahalesine rağmen Hasan Ocak'ın annesi Emine Ocak, Kızkardeşi Hüsnüye Ocak 20 Temmuz 1992'de gözaltında kaybedilen TKP(ML)'nin örgütlü taraftarı Hasan Gülünay'ın eşi ve gazetemiz Özgür Gelecek çalışanı Birsen Gülünay ve Atılım muhabiri Sultan Seçik gözaltına alındı. Hüsnüye Ocak ve Sultan Seçik 16 nisan günü serbest bırakılırken, Hasan Ocak'ın 60 yaşındaki annesi Emine Ocak ve Hasan Gülünay'ın eşi Birsen Gülünay, 11 nisanı İHD'nin yapılan duruşmasını izlerken DGM'nin huzurunu bozdukları gerekçesiyle 17 nisan günü çıkartıldıkları Ankara DGM'ce 1 ay hapse mahkum edilerek, cezaevine gönderildiler.

Birsen Gülünay, 20 Temmuz 1992'de gözaltına alınarak, daha sonra kaybedilen eşi Hasan Gülünay'ın bulunması için çöçukları ve devrimci dostlarıyla birlikte, sonradan kapatılan Yeni Demokratik Kadınlar Derneği (YDKD)'nin de aktif girişimleriyle çeşitli girişimlerde ve eylemliliklerde bulunmuşlardı.

Birsen Gülünay eşini bulamadı ama, o tarihten bugüne hemen tüm demokratik eylemlerde, gözaltında kayıplarla ilgili eylemlerde bir daha gözaltında kayıpların olmaması için gerekli duyarlılığı göstererek yerini almıştır.

Emine Ocak ve Birsen Gülünay 30 nisan pazar günü tahliye olacaklar.

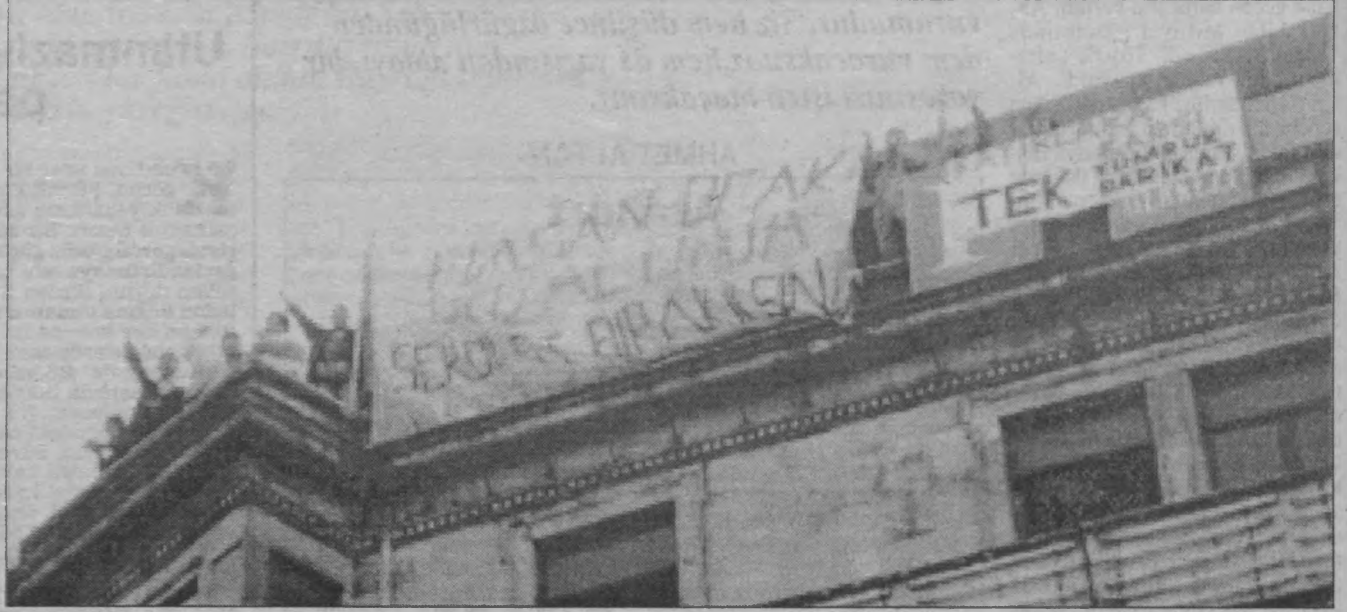
KAYIP AİLELERİNİ CEZAEVİ ÇIKIŞINDA KARŞILAYANLARA GÖZALTI

30 nisan günü tahliye olan kayıp ailelerinden, Hasan Ocak'ın annesi Emine Ocak ve Hasan Gülünay'ın eşi Birsen Gülünay'ı cezaevi çıkışında karşılamaya gelen 17 kişi polis tarafından gözaltına alındı.

Kayıp aileleri, konuyla ilgili olarak Ankara İHD'de yaptıkları basın açıklamasıyla olayı kınadılar.

CHP işgali

21 martta Aksaray'da polis tarafından gözaltına alınan ve bir daha kendisinden haber alınamayan Hasan Ocak'ın serbest bırakılması için 4 nisanı İstanbul CHP il binasında başlatılan açlık grevi, Hasan Ocak'ın ailesi ve arkadaşları tarafından dönüşümlü olarak sürdürülürken halkta yoğun ziyaretlerle destek veriyor. Gre-

Hasan Ocak'ın kaybedilmesini önlemek için ülkenin bir çok yerinde çeşitli eylemlilikler düzenlenirken, Beyoğlu CHP'de açlık grevi yapan aileler ve dostları, polislerin saldırısı üzerine binayı işgal ederek direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürdüler.

vin 15. gününde grevcilere binayı boşaltmalarını söyledi. Bunun üzerine açlık grevinin 18. gününde saat 16:00 sularında sayıları 20'ye varan açlık grevcileri CHP binasını işgal ederek binanın tepesine "Hasan Ocak Gözaltında, Serbest Bırakılsın" pankartı asarak kapıların arkasına kurdukları barikatlarla içeriye polislerin girmesini engellediler. İşgal ettikleri binanın tepesinden konuşmalar yapıp "Hasan Ocak Serbest Bırakılsın!", "Devlet Terörüne Son!", "Kayıplar Bulunsun İnfazlara Son!", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganlarını halaylarla birlikte bina önünde biriken kalabalık kitleye haykırdılar.

22 nisanı başlayan CHP işgali halk tarafından ilgiyle karşılandı. Devrimci, demokrat sanatçılarındın dinletilerle destek verdiği işgale yiğit Gazi halkıda bir mesaj göndererek işgalcilerin yanında olduklarını açıkladı.

Açlık grevi direnişçileri CHP işgalini, işgalin 6. gününde yaptıkları bir basın açıklaması ile halaylar ve sloganlarla sona erdirdiler. Bu sırada aşağıda bekleyen gruplardan Mustafa Çelik ve soyadını öğrenemediğimiz Ozan isimli bir kişi gözaltına alındı.

Daha sonra açlık grevindekiler CHP ilçe merkezinin bulunduğu binanın girişinde bir basın açıklamasını daha yaptılar. Yapılan basın açıklamasını Hasan Ocak'ın babası okudu. Eylemciler basın açıklamasından sonra sloganlarla İHD'ye gittiler. Orada basın açıklamasını okuyup, soruları yanıtladılar.

Baba Ocak, "ben bu görüşü benimsemim ve benimsemeye devam edeceğim! Bütün bu olanlara ve araştırmalara rağmen Hasan Ocak kaybedilirse sorumlusu devlettir. Oğlumun gözaltında olduğuna dair elimde resmi belge var." dedi. Ve konuşmasını şu şekilde sürdürdü. "Bütün bunlara rağmen herhangi bir sonuç alamazsak, sokaklara çıkacağım. Bende 1 Mayısta bağıracağım."

Hasan Ocak'ın gözaltında olduğuna dair ailesinin elinde şu somut bilgiler var.

- Bir içişleri müfettişi cezaevinde 3 tutuklunun ifadesini almış. 2'si H. Ocak'ın ismini ve parmak izini Gayrettepe'de görmüş (parmak izi ve dosyalar hala Gayrettepe'de) diğeri ise Vatan Caddesi'nde görmüş.

- Devletin resmi kanalları Alman büyükelçiliği insan hakları komisyonu Türkiye masası şefi Frank Seif'e Hasan Ocak'ın 2 gün gözaltında olduğunu söylemiş. Faşizm bu kadar açıkken faşistler suçla-

rını gizlemekte telaşa düşerek sağa sola saldırmakta ancak çırpındıkça batmaktalar. Basın açıklamasında İstanbul İHD Şube başkanı Ercan Kanar'da konuyla ilgili yaptığı konuşmada şunları söyledi. "Uluslararası akidelerde keyfi ve yargısız infazlara karşı Birleşmiş Milletler El Prensibi adlı bir komisyon var, bu komisyon doğrultusunda çalışmalar yapılmalıdır. İnsan hakları bakanının açıklamaları, söylemleri de bu. Biz artık içişleri bakanlığında güvenmiyoruz. Bugün demokratik kitle örgütlerinden oluşan (ÇHD, İHD...) bir komisyon oluşturmali ve bütün çalışmalarını bu komisyon yapmalı."

Taksim'de basın açıklaması

21 mart tarihinde gözaltına alınan ve gözaltında kaybedilmek istenen Hasan Ocak'ın biran önce bulunması için 15 nisan cumartesi günü Taksim Galatasaray Lisesi önünde yaklaşık 100 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. Ocak'ın babası ve İHD İstanbul Şube Başkanı Ercan Kanar'ın yaptıkları açıklamada gözaltında olduğu bilinmesine rağmen İstanbul polislerinin bir türlü kabul etmediği ve Hasan Ocak'ın kaybedilmek istendiği belirtilerek kamuoyunun duyarlı olmalarını ve gözaltında kayıplara karşı tavır almalarını istedikler. Polislin basın açıklamasının yapılacağı saatten çok daha önce gelip alanda "güvenlik önlemleri" alması ve açıklama esnasında "Sayın vatandaşlar, Lütfen, Rica ediyoruz, dağılın" gibi sözler sarfetmesi dikkat çekiciydi. Pankart ve dövizlerin açıldığı konuşmaların sık sık "Gözaltında Kayıplara Son!", "Hasan Ocak Serbest Bırakılsın!", "Hasan Ocak Kaybedilemez!" sloganlarıyla kesildiği ve çevredeki insanların da ilgiyle izlediği basın açıklaması, Hasan Ocak'ın bulunması için toplanan imzaların PTT'den postalanmasıyla sona erdi. Ayrıca bu açıklamayla beraber; İHD İstanbul Şubesi Kayıplara Karşı Komisyonu tarafından gözaltına alınanların bulunması için bir imza kampanyası başlatıldı. Konuyla ilgili olarak İstiklal Caddesi'nde dağıtılan kamuoyunu gözaltılarla tanıklık yapmaya çağıran bildirilerde şöyle denildi:

"Yolda yürürken, işe giderken, okulda iken yada pencereden bakarken, başına battaniye örtülerek götürülen veya sinsince park edilmiş arabaya zorla bindirilen birini gördüğünüzde hemen harekete geçin. İHD'ye, basına, çevrenize olayı duyurun. Götürülen şahsın, bindi-

rıldığı arabanın markasını, rengini, plakasını belirleyin. Bir gün sıra size geldiğinde, çevrenizde size tanıklık edecek kimse kalmamış olabilir..."

Devlet yetkililerinden çelişkili açıklamalar

Hasan Ocak'ın ailesi tarafından 29 Nisan'da İHD'de yapılan basın açıklamasında, Devlet Bakanı Algan Hacaloğlu'nun "Siyasi polisçe gözaltına alındığını iddia ettiğiniz Hasan Ocak'ın gözaltında olanların listesinde adı bulunmadığı ve iddialara cevap yönünde polisçe de arandığı bildirilmiştir" dediğini ve bütün devlet kurumlarının aynı telden çaldığı belirtilerek "Biz biliyoruz ki Hasan Ocak siyasi polisteydi. Aynı senaryolar Ayhan Uzala, Hasan Polat, Atilla Geridönmez için de sergilendi." denildi.

İçişleri Bakanı Nahit Mentese'nin "Emniyet Müdürüne sordum gözaltına alındıktan bir müddet sonra serbest bırakılmış" dediği belirtilerek Hasan Ocak'ın gözaltına alındığını 7 belge ile kanıtlandığını dile getirdiler. "Şimdi soruyoruz Hasan Ocak baştan niye inkar edildi, Hasan Ocak'ın gözaltına alındığı söyleniyor. Bu niye tutanaklara geçmedi." denilen basın açıklamasında salı günü Sultanahmet Cumhuriyet Savcılığı'na yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunulacağı belirtilip kamuoyu ve basın duyarlı olmaya çağrıldı.

Basın açıklamasından sonra konuşan Baba Ocak "Oğlumun Jitem'de ifadesi varmış. Oğluma olanlardan İçişleri Bakanı sorumludur" dedi.

Av. Ercan Kanar ise konuşmasında devletin suç üstü yakalandığını ve resmi açıklamalarda büyük çelişkilerin olduğunu söyleyip "H. Ocak olayında İçişleri Bakanlığı baş sorumludur. Devletin diğer kurumları da aynı oranda sorumludur. Necdet Menzir ve İçişleri Bakanı'nı istifaya çağırıyoruz" dedi. Söz alan Alman parlamantosü İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Anke Dietert Schever ise olayları duyduğunda İstanbul Valisi'yle görüşüğünü valinin kendisine Hasan Polat ve Hasan Ocak'ın gözaltına alınmadığını belirttiğini söyleyip "Valiyle konuştuğumuz akşam ise Hasan Polat'ı televizyonda gördüm" dedi. ■

Gazi şehitleri için kırk yemeği

İSTANBUL/İZMİR/ Özgür Gelecek-23 nisan da Küçükköy Gazi Mahallesi'nde bulunan Hacı Bektaş-ı Veli Kültür Derneği (kamuoyunda yaygın adıyla Cemevi)nde 12 mart ta başlayan ve üç gün süren anti-faşist direnişte şehit düşenler için 40. günü doldurması nedeniyle kırk yemeği verildi. Kırk yemeği Alevilik kültüründe yer alan bir uygulamadır. Aleviler ölümlerinin ardından 40 gün geçtikten sonra geniş bir topluluğa ya da kendi feodal çevrelerine yemek verirler.

Gazi Mahallesi'nde yaşanan anti-faşist direnişte 30'u geçkin şehit verildi. Şehit düşenlerin çoğunluğunu faşizm ve onun saldırılarına karşı direnenlerin oluşturduğu gerçekliği yanında Alevi kültüründen insanların olduğu da bilinmektedir.

Cemevi'nin yaşanan olaylardan parsa toplamak ve etkinliğini artırmak girişimleri direniş günleri ve sonrasında da sürdürüyor. Direniş günlerinde devrimcilerin insiyatifi ağırlıktaydı ve cemevi yöneticilerinin teslimiyetçi, uzlaşmacı, sınıf bilincinden uzak politikaları sökmeyerek yalnızlaşmışlar ve teşhir olmuşlardı. Oysa şimdiki durum biraz daha farklıdır. Devrimcilerin cemevinden direniş günlerine nazaran nispeten geri çekilişleri cemevi yöneticilerine bulunmaz bir fırsat yaratmış ve oluşan boşluğu kendi cephelerinden kullanmalarını gündeme getirmiştir.

Günle ilgili program Gazi şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu ve ardından açılış konuşmasıyla başladı. Yemeklerin verilmesi ise aynı saatlerde cemevinin yemekhanesinde başladı. Şehitlerin bulunduğu Gazi Mezarlığı'na toplu olarak gidilmesi ve orada anmanın yapılmaması büyük bir boşluk doğururken, Grup Kutup Yıldızı ve MKM'nin sundukları parçalar kitle tarafından beğenildi. Grup Kutup Yıldızı'nın Gazi Mahallesi'nde yaşanan direnişe ilişkin bestelediği olduğu marşı, dinleyenler tarafından ilgiyle karşılandı.

Kitlenin sayısı 300 civarında seyredirken bu sayı belirleyicilik arz etmiyordu. Geliş-gidişler süreklilik gösteriyordu. Çünkü, yemekhanede yetkililerden öğrendiğimiz kadarıyla gün boyunca 7 bin kişi yemek yemiştir. Öğle sa-

▼ Gazi halkı, kırk yemeğinde de siyasi mesajlarını sloganlarla haykırdı. "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!"

atlerinde cemevinin ve Gazi halkının hazırlanmış olduğu basın açıklaması okundu. Açıklamada; Gazi direnişinin sahiplenilmesi ve mücadelenin yükseltilmesi gerekliliği dile getirildi.

Gazi halkı, kırk yemeğinde de siyasi mesajlarını sloganlarla haykırdı. "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!", "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür!", "Gerilla Atakta TC Bataktaki!", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet!" sloganları Gazi halkının teslim alınmayacak bir güce ve siyasiliğe sahip olduğunu açıkça ifade etmek için yeterliydi.

Gözaltılar ve kayıplar içinde kınayıcı ve protesto amacıyla duyurular yapıldı. Sıraselviler CHP ilçe binasında halen sürmekte olan Hasan Ocak ve gözaltında kayıplara ilişkin açlık grevini destekleyici açıklamalar yapıldı. Cemevi'nin 100-150 metre önünde asılan "Gazi Şehitleri Ölümsüzdür!" ve Cemevinin karşısındaki inşaat şeklindeki binaya asılan "Alevi-Sünni Çatışması Değil, Faşist Devlet Terörü!" Gazi halkı imzalı pankartların asılması kitleyi memnun ederken, polisleri pek hoşnut etmeyecek olmalı ki defalarca cemevi yöneticilerini arayarak pankartın indirilmesi noktasında dayattılar.

Yemek dağıtımı ve program saat 16:00 civarında bitti, kitle yavaş yavaş dağıldı.

İzmir'de protesto

İzmir'de 16 nisan pazar günü, Gazi'deki faşist katliamlar Alevi derneklerinin düzenlediği bir mitingle protesto edildi.

Daha önce 19 martta yapılması düşünülen protesto mitingi valinin izin vermemesi üzerine ertelenmişti. Fakat yine de Konak Meydanı'nda insanlar Gazi Katliamı'nı protesto etmişlerdi.

16 nisan pazar günü saat 12:00 civarında Konak Eski Balık Hali önünde toplanan kitle, kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti. Mitinge HADEP, İHD, Hacı Bektaş-ı Veli, Pir Sultan Abdal Derneği, Sendikalar Platformu, İşçi Partisi ve birçok siyasi dergiler pankartlar açarak katıldılar. Cumhuriyet Meydanı'na kadar yapılan yürüyüşte sık sık "Katil Devlet!", "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!", "Faşizme Karşı omuz Omuza!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" vb. sloganları haykırıldı.

Havanın yağmurlu olmasına rağmen mitinge 3 bin civarında insan katılarak tepkilerini dile getirdiler. Konak Meydanı çevresi sıkı denetim altındaydı. Yürüyüş boyunca polis kitleyi panzerlerle Cumhuriyet Meydanı'na kadar takip etti. Burada toplanan kitle daha sonra dağıldı. ■

TKP(ML)'nin kuruluş yıldönümünde eylemlilikler

Haber Merkezi- Türkiye halklarının öncü müfrezesi TKP(ML)'nin Kuruluş Yıldönümünde, TMLGB militanları tarafından çeşitli eylemler gerçekleştirildi. İstanbul'da Merter Demirciler Sitesi'ndeki Pamukbank şubesi TMLGB militanlarınca molotoflandı. Bankada maddi hasar meydana geldiği öğrenildi.

25 nisan günü ise saat 21:00 sularında 3 ayrı banka şubesine molotof kokteyli atılırken, bir devlet kuruluşuna ait 3 araçta yakıldı. Gazeteleri arayan militanlar, Proletarya Partisi TKP(ML)'nin kuruluş yıldönümü nedeniyle Pamukbank Bahçelievler, Ziraat Bankası Cennet Mahallesi Yapı Kredi Bankası şubelerini molotofladıklarını, ayrıca Şişli'deki Kağıthane Vergi Dairesi önünde park halindeki 3 aracı yakıklarını bildirdiler. Ayrıca, İstanbul İkitelli'de,

Önükle Faik Özensoy İlk ve Ortaokulu ile Mehmet Akif Ersoy İlkokulu'nda TKP(ML) militanlarınca, TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle TKP(ML) bayrağı çekildi.

Eskişehir'de ise TKP(ML)'nin kuruluş yıldönümünü selamlamak amacıyla Gündoğdu Mahallesi'nde TMLGB imzalı yazılamaların yapıldığı elimize ulaşan haberler arasında. Yazılamalarda "Yaşasın Partimiz TKP(ML)'nin 23. Kuruluş yıldönümü", "Yaşasın-Partimiz TKP(ML), Önderliğindeki Kızıl ordumuz TIKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB" sloganlarının kullanıldığı bildirildi.

Ayrıca aldığımız bilgilere göre; İçel'in Alsancak, Demirtaş, Çilek ve Çay Mahallelerinde bir milliyetçi TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü'ne denildi. ■

yıldönümü nedeniyle TKP(ML) İçel İl Komitesi'nin çıkardığı "Şan Olsun 23 Yıllık Parti Tarihimize" başlıklı bildiri 23 nisan akşamı militanlarca yoğun olarak dağıtıldığı bildirildi. TKP(ML)'nin şanlı tarihini anlatıldığı bildiride, "Halkımızı örütten başka hiçbir şey zafere götüremeyeceğini kavramalıyız. Bu örgüt TKP(ML)'dir, TIKKO'dur ve TMLGB'dir. Gücünüzü partimizle birleştirip dağlarda, fabrikalarda, okullarda, sokaklarda isyan bayrağını dalgalandırmalıyız. Unutmayalım ki, bunca şehitler sizin için ve dağlarda tutuşturulan ateş sizin kurtuluşunu simgeliyor. Bu bilinçle hareket ederek aşamayacağımız engel, kazanamayacağımız hiçbir savaş yoktur, olamazda. Haydi TKP(ML) saflarında örgütlü mücadeleye. Şan olsun Proletaryanın öncüsü kurmay TKP(ML)'nin 23. Kuruluş Yıldönümü'ne denildi. ■

Dolaysızca

Ferhat Ali

Küreselleşme

Yerkürenin küçülmesi, köyleşmesidir küreselleşme. Bu, bir kaç bakımdan böyledir:

Bir: Para-sermaye, meta-sermaye ve ticari sermayenin dolaşımı açısından.

İki: Üretken-sermayenin artan oranda ve yoğunlaşarak uluslararasılaşması bakımından.

Üç: Bilimsel-teknolojik alandaki devrimin ulaşım ve iletişime kazandırdığı fevkalade nitel sığrama hızı açısından.

Dört: Sermayenin canlı emeği sömürsü bakımından.

Ve nihayet: Hobson'un "inter-emperyalizm", Kautski'nin "ultra-emperyalizm" ya da "emperyalizm ötesi emperyalizm" adı altında yıllar önce piyasaya sürdüğü saçma teoriyi bir kenara koyarak konuşursam, salt ekonomik-soyutlama olarak da olsa çok ciddi biçimde anti-tezini de içinde barındırarak, dünyanın tek pazara yönelik unsurlarının bilimsel-teknolojik devrimdeki gelişmeyle artması açısından.

Küreselleşme, kapitalist-emperyalizmin doğasında vardır. Bilim ve teknikteki dev gelişme, bu sürecin unsurlarını bugün görülmek üzere öne çıkarmış bulunuyor. Sermaye-değerin hareketi açısından dünya adeta köyleşmiş bulunuyor. Bir köyün bir ucundan diğerine olan mesafe neyse sermaye dolaşımı açısından dünya odur. Eskiden tek tek iç ulusal pazarlara girmek sermaye için başlıbaşına bir sorunken, bugün sermayenin kendisi muazzam boyutta uluslararasılaşmış bulunuyor; ve bunun eğilimleri çok daha fazla ortaya çıkıyor. Sermayenin ücretli emeği vampir gibi emmesi açısından da durum aynıdır. Küreselleşme salt ekonomik açıdan sal tek pazara yönelik eğilimleri bağrında taşıyor olması bakımından değil uluslararası ilişkileri "Yeni Dünya Düzeni" şemsiyesi altında kalıba dökmeye çalışırken de fena halde anlamlıdır.

Salt iktisadi kulvarda değil, siyasi, kültürel, ideolojik, manevi bakımdan da derin ve yaygın bir küreselleşme yaşanıyor. Ve tüm bunlar tek merkezli çerçevede emperyalist eksende varlaşıyor. İletişim ve ulaşımındaki muazzam ilerleme dünyanın köyleşmesine fazlasıyla katkıda bulunuyor.

Küreselleşme, emperyalist odaklara görülmemiş fırsatlar, fevkalade olanaklar sunuyor. Küreselleşmeyle sermayenin emeği sömürsü daha yoğunlaşmış, dünyanın "geri" alanları ya da daha siyasal ifadesiyle sömürge, yarı-sömürge ülkeler emperyalizme daha da bağımlı hale gelmiş, emperyalist sömürü uluslararası sermaye aracılığıyla iyiden iyiye katmerleşmiş ve emperyalizm en küçük mezra da dahil en ilkel kabilelerin bile yaşamına girmiştir.

Küreselleşen dünyada her şey emperyalist güç odaklarının çıkarlarına endekslenmiştir. Böylesi bir dünya, savunucularının iddialarının aksine, zengin-fakir uçurumunu azaltmadığı gibi, tam tersine bu uçurumu durmaksızın derinleştiren antagonist çelişmelerle içiçe ilerler.

Öte yandan, küreselleşme süreci, karşıtı süreçle birlikte varlaşmaktadır. Bir yandan dünya ekonomisinin tek pazara doğru ilerleyişini sağlayan eğilimler artarken, öte yandan bu eğilimlere karşı kapitalizmin doğasında mevcut çelişme ve uzlaşmazlıklarla bu tek pazara yönelik durmaksızın sekteye ugramaktadır. Emperyalist politikanın üzerinde yükseldiği tekeli-sermaye salt ekonomik açı penceresinden bakıldığında evrensel bir pazara doğru, bir dünya pazarına doğru gidiyor gözükse de, bu salt soyutlama olarak doğrudur, zira, tekeli-sermaye, dünya ekonomisinin çok çeşitli unsurları arasındaki farklılıkları azaltmak şöyle dursun tam tersine, bu farklılıkları, bu farklı unsurların gelişmelerinin ritimleri arasındaki çelişme ve farklılıkları durmaksızın çoğaltır ve bunları yeni çelişmelerle fevkalade kuvvetlendirir.

Bu demektir ki, güçlenmekte olan küreselleşme eğilimleri ve unsurları çok ciddi ve hem de emperyalizmin doğasında mevcut dalgakıranlarla habire parçalanmakta, dağılmakta ve sekteye ugramaktadır. Emperyalizmi emperyalizm yapan vazgeçilemez öğeleri emperyalist teoriden kapıyı açarak etmeksizin gerçek bir tek pazara ulaşamaz. Pazarlar uğruna savaşım, pazara sahip olma olgusu, ulusal pazarla tek bir dünya pazarı arasında kapitalizm bazındaki çelişme vb. tek pazara ayakları üzerinde doğrulması önünde fevkalade önemli barikatlardır. Nitekim daha şimdiden Japonya önderliğinde Asya-Pasifik'de, ABD önderliğinde Kuzey Amerika'da ve Almanya, Fransa önderliğinde Avrupa'da oluşturulan ekonomik ve ticaret birlikleri, hem kendi içlerinde derin çelişmelerle sarsılırken, hem de farklı emperyalist gruplarca oluşturulan bu birlikler, bu bloklaşmalar, tek bir dünya pazarı sürecini tersten adımlayan ciddi unsurlardır. Demek ki, savunucularının aksine, küreselleşme, kendi içinde emperyalizmin doğasında var olan çelişmelerle tersine unsurları da içinde barındırarak parçalanarak, karşıt eğilimlerle erozyona uğrayarak ilerlemektedir.

Küreselleşmenin, tekeli-sermayenin egemenliğindeki küreselleşmenin tek bir dünya pazarının unsurlarını güçlendirerek dünya ekonomisindeki çelişkileri azaltacağı, eşitsizlikleri bütçeceği, zengin-fakir uçurumunu en aza indireceği ve dolayısıyla, sınıf farklılıklarını sileceği masal emperyalizm savunucularının, kapitalist-emperyalizmi zembem suyuyla yıkayanlarını burjuva sayıklamalarıdır.

Marks'ın yıllar önce, Kapital'de berrakça çözümlendiği gibi, bilim sermayeye katılır. Bilim ve teknolojikteki dev ilerlemenin sermayenin dolaşımı, ulaşım ve iletişim açısından köyleştiği dünya, sermayenin yararına emeği saldırmamanın, ezilenler katının ve ne uzak alanları emperyalist sömürüye daha da çok bağlamanın ve kapitalist-emperyalizme entegre etmenin, ve nihayet, yığınları burjuva tuzağa düşürmenin unsurlarıyla denatılması hale getirilmiş bulunuyor.

Aslolan bu tuzağa düşmemek, sınıf mücadelesi arenasından kopmaktır.

1 Mayıs kızılıyla kutlandı

İşçi sınıfının ve tüm ezilen halkların ile enternasyonal proletaryanın birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, Türk-İş, Hak-İş gibi sınıf düşmanı, işbirlikçi, bürokrat sendikaların işçi sınıfının ve tüm ezilenlerin birliğini bölme amacıyla 1 Mayıs kutlamalarını değişik zaman ve mekanda kutlama girişimlerine rağmen yüz binlerce insanın alanlara çıkmasıyla coşkuyla kutlandı.

İSTANBUL

İstanbul'da Demokrasi Platformu'nca düzenlenen 1 Mayıs kutlamaları 80 bine yakın bir katılımı Kadıköy Otopark Alanı'nda 1 Mayıs'ın kızılıyla yapılarak coşkuyla kutlandı.

Sabah saatlerinde Kadıköy Belediyesi'nin önünde pankartları, bayrakları, sloganları ve dövizleriyle alanda toplanmaya başlayan kitle binlere, onbinlere yaklaşırken, kortejler oluşturulup yürünmeye başlandığında sayı yüzbinlere ulaşmıştı.

Kortejlerin bir ucu Kadıköy İskele Meydanı'na ulaştığında diğer ucu halen Kadıköy Belediyesi'nin önündeydi. Sendikalar, kitle örgütleri, siyasi partiler ve çeşitli devrimci-sosyalist basının yanısıra çeşitli semtlerden gelen insanların katılımıyla gerçekleştirilen mitingte rengarenk pankartların yanısıra rüzgarda dalgalanan kızıl bayraklar göz alıyordu. 1 Mayıs'ın kızılığı alanlara yansımıştı.

Çeşitli sınıf ve halk katmanlarının biraraya geldiği mitingde, işçiler patronları, öğrenciler gerici-faşist eğitimi lanetlerken hep bir ağızdan faşist devlete lanetler yağdıran sloganlar atıyordu. Halk yığınlarının arasında TKP(ML), DHKP ve MLKP-K gibi çeşitli devrimci örgüt ve partilerin pankartları göze çarparken, TKP(ML) militanları tarafından caddelerin ve duvarların üzerine spreyle boyalı "Halil Yoldaş ölümsüzdür", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)" sloganlarının yazıldığı görüldü.

Kadıköy Otopark alanına girmeye başlayan kimi kortejlerin üzerleri polisler tarafından aranırken içerisinde TKP(ML) kitesininde bulunduğu kimi kortejlerde polise tavır koyarak üzerlerini aratmadılar.

Alanda toplanan kitle devrim şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra 1 Mayıs marşı okundu.

Kimi bürokrat sendika ağalarının isimleri anons edildiğinde orada bulunan kitle hep bir ağızdan "Kahrolsun Sendika Ağaları" şeklinde slogan atarak yuhaladı.

Kızıl'ın hakim olduğu bir renk cümbüşü oluşan alanda davul zurna zilgit ve sloganlar eşliğinde halaylar çekildi.

Çeşitli sendika, DKÖ, siyasi parti ve devrimci örgütlülükler oluşturdukları kortejlerde, kendi sorun, talep ve örgütsel sloganlarını haykırıyordu. Miting alanında 1200'ü geçkin kitleyle TKP(ML) Güçleri sık sık "Yaşasın Partimiz TKP(ML)-Kızıl Ordu TIK-KO-TMLGB!", "Gazi'nin hesabı sorulacak!", "Biz biz biz işçinin köylünün yiğit sesiyiz-namluya sürülmüş halk mermisiz!", "Halil Yoldaş ölümsüzdür!", "Geliyor geliyor partizanlar geliyor!", "Birlik Mücadele Zaferi!" ve bir dizi sloganlarını coşkuyla haykırıyorlardı.

Kitleler düzene olan kinlerini bitmek tükenmek bilmeyen enerjileriyle haykırırken, tertip komitesinden konuşmacıların konuşmalarını dinlemiyorlardı bile.

Mitingin bitiminde TKP(ML) güçleri

Devrim Andı içti. Devrim Andı'nın içimi esnasında mitingte bulunan kitle saygıyla sessiz bir şekilde bekliyordu. Miting saat 15.00 civarında sona erdi.

İZMİR

İşçi ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs İzmir'de de coşkuyla kutlandı. Yaklaşık 15 bin kişinin katıldığı Demokrasi Platformu'nca düzenlenen miting saat 15.00'da başlaması gerekirken, kortejlerin düzenlenmesi nedeniyle saat 16.00'da başladı.

Eski Balık Hali önünden Cumhuriyet Alanı'na kadar olan alanda saat 13.00'da, sendika, DKÖ, siyasi parti ve devrimci-sosyalist basının da katıldığı miting alanının çevresi çelik yelekli polisler tarafından sarılıydı. Önerde, arkalarda ve köşe başlarında birer ikişer panzerler beklemekte idi.

Yürüyüş alanında kortejlerin düzenlenmesi 16.30'a kadar sürdü. Kortejlerin oluşturulması sırasında sık sık sloganlar atılıp, halaylar çekildi. Yaklaşık 15 bin kişinin katıldığı yürüyüş esnasında sık sık "Yaşasın 1 Mayıs!", "Faşizme Karşı Omuz Omuza!", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!", "Gençler Dağlara Partizan İktidara!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!", "Dersim Tokat Erzincan İlerliyor Partizan!", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)!" sloganları atıldı. Birçok grubun kuşlama yaptığı gözlemlendi. Coşkulu bir şekilde Cumhuriyet meydanına gelen kitlenin coşkusu burada da devam etti. Alana giren her grup alkışlarla karşılandı. Bütün gruplar alana girdikten sonra Devrim Şehitleri için bir dakika-

İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs sendika ağalarının, güçleri bölme noktasındaki tüm çabalarına rağmen coşkuyla kutlandı.

lik saygı duruşu yapıldı. Daha sonra hep bir ağızdan 1 Mayıs marşını söyledi. Demokrasi Platformu adına Ercan Demir kitleye karşı 1 Mayıs'ın içeriği hakkında konuşma yaptı. Hoşperlörden verilen türkü ve marşlara

İstanbul Kadıköy'de yapılan 1 Mayıs kutlamalarına, sayıları 1000'i geçen Türkiye ezilenlerinin biricik partisi TKP(ML) güçleri de slogan ve pankartlarıyla alanlardaydı.

katılan insanlar halaylar çekip, sık sık sloganlar attı. Daha sonra kuşlamalar yapıldı. Polisin hiçbir müdahalede bulunmadığı miting saat 18:30 civarı sona erdi.

ANKARA

Demokrasi Platformu'nca düzenlenen 1 Mayıs kutlamalarına katılım Ankara'da da beklenenin üzerinde gerçekleşti.

Ankara Sıhhiye Köprüsü üzerinde kortej oluşturularak, Tandoğan Meydanı'na doğru sloganlar eşliğinde coşkulu bir şekilde yürüyüşe geçildi.

İşçi ve memur sendikaları, DKÖ ve devrimci-sosyalist çevrelerin katıldığı miting 1 Mayıs marşının hep birlikte söylenmesiyle başladı.

Çeşitli sendikacıların yaptıkları konuşmanın ardından, **Ozan Naçari**, ve **Grup Arkadaş**'da söyledikleri türkülerle kitleyi coşturdular.

ADANA

1 Mayıs kutlamalarının en olaylı geçtiği, polisin en saldırgan tutum içerisine girdiği Adana'daki kutlamalarda, miting, Uğur Mumcu Alanı'nda yapıldı.

Hastaneler Kavşağı'nda toplanarak, kortejler oluşturup, Uğur Mumcu Alanı'na doğru yürüyüşe geçen sayıları 10 bini geçen kitle yürüyüş boyunca sloganlar atarak coşkuyla miting alanına geldiler. Yoğun polis ablukası altında bulunan miting alanına kitle, polis tarafından üst araması yapılarak girebildi.

Mitingin bitimine doğru polis kitleye saldırmakla 70 kişiyi gözaltına aldı.

GAZİANTEP

Yaklaşık 5 yüz kişinin katıldığı 1 Mayıs kutlamalarının bitiminde, kitle dağılırken, Demokrasi Platformu sözcüsü ve TMMOB Sekreteri **Semih Tıllıfarlıoğlu** polis tarafından gözaltına alındı.

ZONGULDAK

Demokrasi Platformu'nca gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları Zonguldak'ta da 1000 kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

İstasyon Caddesi'nde toplanan kitle "Yaşasın 1 Mayıs!", "Hırsızlar Affoldu, Çalışanlar Mahfoldu!", "Mezarda Emeklilik Yasasına Hayır!" şeklinde sloganlar atıldılar.

İZMİT

İzmit Cumhuriyet Parkı'nda düzenlenen mitingde yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Halk Evi Meydanı'nda toplanmaya başlayan kitle daha sonra kortejler oluşturularak, "Yaşasın 1 Mayıs!", "İşçiyiz-Haklıyız Kazanacağız!" sloganları eşliğinde Cumhuriyet Parkı'na doğru yürüyüşe geçti.

Çeşitli konuşmaların yapıldığı ve kitlenin sloganlarını haykırıldığı miting daha sonra olaysız bir şekilde sona erdi.

SAMSUN

İstasyon Caddesi'nde toplanan yaklaşık 3 bin kişilik kitle sloganlar eşliğinde Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Polis alana girişte bazı pankart ve dövize el koydu.■

Yozgat Cezaevi'nde direniş ölüm sınırında

Haber Merkezi- Yozgat Cezaevi; faşizmin bekçilerinin, özgürlük tutsaklarının sesini boğmaya çalıştığı ama emellerine ulaşamadığı zindan. Evet bundan önceleride cezaevi yönetimi devletin savcısıyla el ele vererek bedenlerini tutsak ettiği ancak beyinleri ve yüreğini asla tutsak edemediği ve edemeyeceğini bilmesine rağmen, faşizan uygulamalarını her türlü yönetime başvurarak sürdürüyor. 21 martta tutsaklar yine direnişe geçerek süresiz açlık grevi başlattılar ve açlık grevinin 35. gününde PKK, MLKP-K, TKP(ML)-TİKKO, TDKP, TKEP-L, DHKP-C tutsakları bir basın açıklaması yaparak devletin siyasi tutsaklar üzerindeki vahşi saldırılarını protesto ederken, tüm devrimci demokrat kamuoyunu duyarlılığa çağırdılar. 22 nisanda yapılan basın açıklamasında cezaevinde süren açlık grevcilerinin sağlık durumu hakkında bilgi verilirken, talepleri kabul edilinceye kadar açlık grevini sürdüreceklerini açıkladılar. Cezaevi yönetiminin faşist baskıları konusunda basın açıklamasında "18 nisan günü tutsak temsilcileri, görüşülmek üzere çağrıldıkları idarede savcı Oğuz Pekşen'in yanında 2. müdür Ümit Bilgin ve Şükrü Bağcı tarafından tehdit edilmişlerdir. (...) Tüm haklarımızı gaspederek saldırılarla cezaevini işkence merkezi haline getirmek istemesine karşın, sürdürdüğümüz SAĞ (Süresiz Açlık Grevi) direnişimiz boyunca ortaya çıkacak

olan her türlü olumsuzluktan başta Adalet Bakanı Mehmet Moğultay, cezaevleri Genel Müdürü Zeki Güngör ve Yozgat Cumhuriyet Başsavcısı Metin Adalıoğlu olmak üzere cezaevi idaresi sorumlu olacaktır" sözlerine yer verilirken açlık grevindekilerin sağlık durumları hakkında şu bilgiler yer alıyor. Birçok tutsağın sağlığı hayati derecede bozulmuştur. Tutsaklardan Ali Şahin'in böbrekleri tamamen işlevsizleşmiştir. Eyüp Kendir kalp rahatsızlığı, akciğer bozulması, idrar yolları iltihaplanması ve gözlerini kaybetmekle karşı karşıya iken Cemal Çakmak sağ gözünü tamamen kaybetmiştir.

Ayrıca 10 tutsakta mide sancıları, karaciğer büyümesi, kanlı ishal görülmekte ve sağlık durumları gün geçtikçe kötüye gitmektedir. Tutsakların cezaevinin işkenceci yönetiminden talepleri ise insan onuruna yakışan bir yaşam. Bunlardan bazıları şöyle sıralanıyor.

- 1- Genel temsilciliğin kabul edilmesi.
- 2- Temsilcilerin ve diğer tutsakların koşullara girip çıkmasının, koşullar arası ziyaretlerin serbest olması.

3- Ailelerle yapılan görüşmelerin üstündeki tüm keyfi, provakatif tutumlardan ve kısıtlamalardan vazgeçilmesi.

4- Görüşülere gelen tüm gıda ve tüketim maddelerinin koşulsuz ve tahrip edilmeden içeri alınması, ziyaret günlerinin artırılması.

5- Basın-yayın ve iletişim üzerindeki tüm keyfi uygulamalara ve sınırlamalara son verilmesi.

6- Hangi gerekçe ve sebeplerle olursa olsun üst aramalarının tümünden kaldırılması.

7- Sağlık sorunlarının çözülmesi, revirden hastaneye yapılan sevklerde asker-polis işbirliğiyle saldırı vb. provakatif tutumların son bulması, doktorların politik tutum alarak tedavi etmemeleri nedenleriyle; sağlık sorunlarının Yozgat dışındaki illerdeki tam teşekküllü hastanelerde yapılması.

8- Her türlü disiplin cezasının kaldırılması.

Tutsakların içerde direniş sürerken dışarda da devrimci demokratlar ve tutsak aileleride Ankara İHD'de açlık grevi yaparak direnişte destek veriyorlar. Bu key-

fi uygulama ve baskıların son bulması tutsakların sağlık durumunun iyice kötüleşmesi sebebiyle kamuoyunun ve devletin yetkililerini duyarlılığa çağırdığı bir basın açıklaması yapıldı.

24 nisan da yapılan basın açıklamasında şu sözlere yer verildi. "Tutsakların açlık grevini desteklediğimizi belirterek, cezaevi koşulları iyileşinceye kadar açlık grevini sürdüreceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz. Ayrıca cezaevindeki olayların sorumlusu olan ve kendilerini A Takımı diye adlandıran cezaevi ikinci müdürü Ümit BİLGİN, başgardiyen Hacı KURAN, Recep İLHAN, Yusuf ŞAŞMAZ, Mehmet ATLI ve İlhan GÜNEŞ'in tutsaklara yönelik saldırılarını kınıyoruz ve haklarında gereken adli ve idari soruşturmanın yapılmasını yetkililerden talep ediyoruz."

Yozgat Cezaevi dışında, Aydın, Batman, Erzurum, Buca ve Malatya Cezaevlerinde de idarenin faşist baskıları, pişmanlık ve itirafçılığı dayatmaları ve hak gaspları sonucu başlatılan açlık grevleri devam etmektedir.

Yozgat ve diğer cezaevlerindeki açlık grevlerini desteklemek amacıyla Diyarbakır, Çankırı, Bursa, Adıyaman ve Şanlıurfa Cezaevlerinde de dönüşümlü açlık grevleri yapılmaktadır. ■

Sürgün Kürdistan parlamentosu

Haber Merkezi- PKK önderliğinde 1984'lerde başlatılan mücadele uluslararası koşulların değişmesiyle ileri boyutlara kavuşmanın koşullarını yakaladı. Körfez savaşından itibaren ulusal hareket yeni bir mevzi kazandı. Sorun yöresel mesele olmaktan çıkarak, kendisini emperyalistlerin parlamentolarına kadar taşıttı. Kürt sorunu TC'nin çıkmazlarının en zorlusu olma konumunu muhafaza ediyor. Gelinek noktada mevcut politika artık değişimlere uğramakla yüzyüzedir. Bu sorunun artık TC'nin mantığıyla çözüme ulaşması imkansızdır. Bu konuda emperyalistlerin dayattığı çözüm önerileri ve mevcut politika belli bazı nüans farklılıklarını taşıyarak özde aynı kalmakta kendi çıkarlarını doğrultusunda çözüm önerileri ileri sürmektedirler. Kürt halkına karşı yönelme, bağımsız bir Kürdistan kurulmaması nok-

tasında hemfikirlerdir.

PKK hareketinin son bir kaç yılda gösterdiği sağa çark edişi, diplomatik arenadaki girişimler, soruna siyasal çözümlerle yaklaşma mantığı karşılıksız ateş kesme, görüşmeye hazır olma açıklamaları ve nihayet sürgün Kürdistan parlamentosu.

Sürgün Kürdistan Parlamentosu daha öncesinde Belçika veya başka ülkelerde kurulmaya çalışılmış, belli girişimlerde bulunulmuştur. Nihayet 13 Nisan 1995 tarihinde sürgün Kürdistan Parlamentosu kuruluşunu ilan etti. SKP'su Hollanda'da kurularak 4 gün süren çalışmalarını sonuçlandırmış bulunuyor. Yapılan seçimler sonucu parlamento başkanlığına; Yaşar Kaya; Başbakanlığa Zübeyir Aydar; Sözcü Ali Sapan; Sekreter Remzi Kartal; Dışişleri Ali Akbaba; Halkla ilişkiler Aydın Gül; Maliye Ali Yiğit; Kadın ve

Gençlik Pelin Ateş; Etnik ve Dini konular Petroz Karatay; Eğitim Kültür ve Sanat Maşallah Öztürk getirildiler.

Kürt sorununun boyutu SKP'nun ilanı TC'yi elbette belli oranda rahatsız etmiştir. Erdal İnönü Avrupa ülkeleriyle temasa geçerek sınır ötesi hareketin yanında Kürt sorununu da el almıştır. Zaten hareketin kendisi sorunun sonucu olarak gerçekleştirilmiş değil midir? Bütün bu diplomatik girişimler, sınır ötesi hareket TC'nin alışagelmış politikasında devam isteğini gösteriyor. Yalnız, koşullar ve özellikle gelişmeler bunun böyle devam edemeyeceğini bütün çıplaklığıyla ortaya koyuyor.

Türk hakim sınıfları için diğer yanında zaten uzun süreden beri var olan ve son yıllara iyice kışkırtılan ve palazlandırılan milliyetçi eğilimleri açıkça destekler ol-

muştur. Türk milliyetçiliği alabildiğine kışkırtılmış bunun boyutları yurtdışına sıçratılarak bir çok yerde TC destekli kuruluşlar harekete geçirilmiştir. İşte bunun sonucu olarak Hollanda'nın Lahey kentinde büyük bir gövde gösterisi mahiyetinde yürüyüş düzenlenmiştir.

Ulusal hareketin siyasal çözümler araması, ABD ve Avrupalı Emperyalistlerin dayatmaları, AT'ye girme olasılığı, demokratikleşme ve özelleştirme çabaları, ekonomik buhran ve daha birçok etmen yakın gelecekte ülkemizin değişimlere gebe olduğunu göstermektedir. Bu köklü değişimlerden uzak kalacak düzenin temel taşları daha da sağlamlaştırılmaya çalışılarak, aldatılan yine geniş emekçi halk yığınları olacaktır. Gerçek çözüm devrimci çözümdür ve bu bugün her zamankinden daha çok aciliyetini hissettirmektedir. ■

Paylaşmak öncelikle bir verme eylemidir. Vermek doğaldır ki alma hakkında beraberinde getirir. Çalışkan yada üretici olmayanın paylaşma yanı ya yoktur yada çok zayıftır.

Zira ana yönelimi üretici olmayan kişi verme sonucunda yoksullaşma duygusuna kapılır. Ve yoksul düşmemek için vermemeyi tercih eder. Bu maddi-manevi her türlü paylaşma için geçerlidir. Üreten insan verir. Verdiği şeyin yerine yenisini koyma çabası zor gelmez. Koymasa bile vermenin verdiği hazla mutlu olur, olanaksızlık içinde yaşama karşı dayanıklı olur.

Vermek almaktan, daha çok doyuran, daha çok haz veren hale gelmelidir. Sevmek, sevmekten daha önemlidir.

Tembel insan misafiri sevmez. Zira misafir geldiğinde hizmet etmesi gerekecek. Bir yandan maddi masraf gözünde büyüyecek, bir yandan yemek-bulaşık zor gelecek. Oysa sevdiklerine hizmet kişi için mutluluk ve kendine güven kaynağı ise bu çabalar hiçte zor gelmeyecek ve tüm bu uğraşları türkü tadında yaşayacaktır. **Yaşamda üretici olmayan sevgide de üretici olamaz.** Zira sevgi bir üretimdir. Kişi, uğrunda emek harcadığı şeyleri sever ve kişi sevdiği şeyler için emek harcar, sorumluluk yüklenir. Yaşamda üretici olmayanın tembel olanların oğlumu, kızımı, anamı, babamı yada insanları seviyorum sözü külliye yalandır. Onun ilgisi bu insanların ona ne vereceke-

Kolektif

Meral Güneş

Alma hakkını ancak vererek kazanabiliriz

Üretici olmayan kişi paylaşmayı bilmez

ri hesabı üzerine kuruludur.

Tembel insan hak etmediğini bile bile hep bekler. İşin kendine kalmasından korkar, en ufak bir iş yaptığında kullanılmıyş duygusuna kapılır. Kendini enayi görür. İş gözünde büyür, işten korkar. Çalışkan insanın günlük yaşamında 10 defa gelip gittiği mesafeyi bir kez yürümek gözünde büyür. Dünyanın öbür ucu olarak gözüne görünür. Onca yolu ben nasıl giderim diye panikler. Ufak bir soğuğu, bora, tipi olarak değerlendirir, bu şartlarda sokağa çıktığında üşütüp zature olacağı sonrada öleceği duygusuna kapılır. Yada biraz sıcak havada kalsa, çöle güneşin altında caresiz kalmış insan durumuna düşeceğine inanır.

Tembel insanın gerekçesi budur. Onlar tipik

hastalık hastasıdır. Herhangi bir iş günde geldiğinde bir yerleri mutlaka ağrıyordur. İş için daha çok gerekli olan organ daha vahim ağrıyordur, yürümesi gerekiyorsa mutlaka ayaklarında problem vardır. Yazması gerekiyorsa ellerinde romatizma başlamıştır!! Kalem tutamayacak durumdadır. Okuması gerekiyorsa tamda bu günlerde gözleri fena yanıyor!! İki satır okudugunda sulanıyor vb. vb.

Bu tür insanlar zamanlarını üretken kıldıkları ve yaşamda hedefleri olmadığı için zamanlarının bolluğundan kendi bedenlerini dinlemeye alırlar. Tembelligin ve üretken olmamanın yarattığı ruhsal çöküntü bedenlerine yansır. Her organlarının farklı boyutta arzalı olduğu duygusuna kapılırlar. Her gördüklerine şaram ağrıyor, buram ağrıyor diye dert yanarlar.

Uykuda geçen her saat ölü bir saattir. Eğer uyku ertesi güne dinç başlamanız için gerekli dinlenme saatinden fazlaysa, bu fazla olan her saat bilinçli olarak yaşamımızda kendi ellerimizle katlettiğimiz süredir. Tembel insan kendi yaşamına kast etmeyi pek sever. Ve bu nedenle bu insanların yaşamı sevmeleri mümkün değildir. Onlar sadece sever görünmek zorunda kalan zavallılardır.

Halkımızın bir deyişi var. Tembelen yüzü soğuk olur diye. Tembel insana asla gerçek sevgi duyulmaz. Onlar yaşamın sırtındaki asalaklardır. Yaşama güzellik değil bencillik katarlar. Yaşam tembel insanlardan arındıkça güzelleşir.

İŞÇİ PARTİSİ VE AYDINLIKÇILARIN GERÇEK YÜZÜ: I

TİİKP'den İşçi Partisi'ne kadar ya

Bugünün İşçi Partisi (İP) ve Aydınlik çevresinin genel gidişatı hakkında sağlıklı yorum ve değerlendirmeler yapabilmek için dönün TİİKP ve Aydınlik gazetesinin icraatlarının değerlendirilmesine, yeniden gözden geçirilmesinde her bakımdan fayda vardır. Geçmişte Komünistler ve devrimciler tarafından bu çevrenin politik hattı şu veya bu şekilde defalarca ameliyat masasına yatırılmıştır. Ama bu anlayış sahiplerine yönelik yapılan tüm eleştiriler ve müdahaleler sonuçsuz kalmıştır. İdeolojik ve siyasal olarak kronik bir vak'a haline gelen bu burjuva yayın politikalarının ve mücadelelerini de esas olarak bu anlayış üzerinde şekillendirdiler.

Bilindiği gibi TİİKP kurulduğu andan itibaren bir dizi sol ve sosyalist söylemden söz etmiştir. Ama ne yazık ki hiçbir zaman sosyalist olmamıştır. Onun sosyalistliği ve solculuğu "Kemalist Solculuktan" ibarettir. Kemalizm ne kadar sol ise TİİKP çevresinde o kadar soldur. Bu belirlememiz kaba ve soyut değildir. Tam aksine oldukça somuttur. Kemalizm anlayışını bertaraf etmeyen, ondan kurtulmayan hiçbir politik güç kendine ne sıfatlar takarsa taksın dahası her şey olabilir, ama asla sosyalist olamaz. Ki gelinen aşamada sol adına Kemalizmi savunma şerefi, görevi Aydınlikçılara ve nesli tükenmek üzere olan bir kısım burjuva yazar ve sanatçılara kalmıştır. Başta Kürt ulusu olmak üzere tüm emekçiler giderek Kemalizmin kendileri için ne menem bir şey olduğunu daha iyi görüp kavıyorlar. Oysa sosyalistler Kemalizmin her türlü demokratik hak ve özgürlükten uzak, emekçilere, Kürt ulusuna karşı bir diktatörlük olduğu gerçeğini TİİKP reformistlerinden siyasal ve örgütsel kopuşu sağladıkları süreçten itibaren dile getirmişlerdir.

Kuşkusuz sosyalistler yalnız Kemalizm konusunda değil, genel olarak devrimin tüm can alıcı siyasal sorunları noktasında da Aydınlik çevresinden temelde farklı düşünüyorlardı. Ve bu çevreyle en geniş kapsamlı ideolojik ve siyasal hesaplaşmayı da sosyalist öncü yaptı. TİİKP çevresi kendisine yönelik yapılan haklı eleştiriler üzerinde ciddi düşünüp kendi iç muhasebesini yapma yerine cepheden ve siyasal mücadeleden uzak karalama ve şiddetli yapımayı yeğledi. Ve giderek TİİKP çevresi kurulduğu ilk dönemde teorik düzlemde de olsa dile getirildiği bazı olumlu anlayışlarını da yadsıyarak tamamen sağa savruldu.

Şöyle ki:

"Üç Dünya Teorisi" dönün TİİKP'i bugünün İP (İşçi Partisi) nin üzerinde şekillendiği ve politika yaptığı temel zemindir. Dünyayı sınıf konumlamasına, sınıf mevzilenmesine göre değil, zengin ve yoksulluğuna göre bölen bu sınıf uzlaşmacı ve anti-Marksist teori, dostla düşmanı her zaman birbirine karıştıran, sınıf savaşımının reddidir. Dünyayı bir tarafta emperyalizm ve her türden gericilik diğer tarafta sosyalistler ve yurtsever ilerici insanlık ailesi diye ikiye bölme yerine, sınıf çatışmalarını ve mezilenmesini bir yana bırakarak Birinci Dünya iki süper güç (ABD ve Sovyet Sosyal Emperyalizmi), İkinci Dünya diğer tüm emperyalist güçler ve üçüncü dünya olarak ta tüm sömürge ve yarı-sömürge ülkeler şeklinde bölerek adlandırmıştır. Yine devrimin temel gücü olan köylülük, önder gücü olan işçi sınıfı yadsınarak bu görev bir bütün olarak sömürge ve yarı-sömürge ülkelere (ezenizileniyle tüm ülkeye) yüklenmiştir.

Oysa Marksizmin kuramcılarını Marks ve Engels daha yıllar önce "Çağımız burjuvazinin çağı, sınıf çelişmelerini basitleştirmiştir. Bütün toplum, her geçen gün daha keskin bir şekilde iki büyük düşman kampa, birbirinin tamamen zıttı olan iki büyük sınıfa bölünmektedir. Burjuvazi ve proletarya." bu gerçeği dile getirmişlerdir.

Lenin, emperyalizmin kapitalizmin en yüksek aşaması ve emperyalizmin asalak, çürüten ve can çekişen bir kapitalizm olduğu gerçeğini ifade etti. Bu somut durumdan hareketle emperyalizm çağında, proleter devrimlerin kaçınılmaz olduğunu ve emperyalizm ile dünya gericiliğinin proleter devrimlerle yıkılacağını her koşulda dile getirdi. Bu nesnel gerçeklikten hareketle, Lenin, emperyalizm ve proleter devrimler çağında dünyanın ikiye bölünmüş olduğunu şöyle ifade ediyordu:

"Bugün dünyada iki dünya vardır: eski, çıkmaz bir sokağa girmiş olan ve fakat asla teslim olmayacak olan kapitalizmin dünyası; ve gelişen yeni dünya-yeni dünya henüz çok zayıftır, ama büyüüp güçlenecektir."

Yine Stalin yoldaş aynı olguyu şöyle ifade ediyordu:

"Dünya kesinlikle ve geri dönüşü olmayacak bir biçimde iki kampa bölünmüştür. Emperyalizm kampı ve sosyalizm kampı."

Devamla "Dünya iki kampa bölünmüştür. Emperyalizm kampı ve emperyalizme karşı mücadele kampı."

Görüldüğü gibi, Marksist ustaların yaklaşımında az gelişmişlik, çok geliş-

mişlik ya da zengin ve yoksulluk bakış açısı yoktur. Sınıf bakış açısı vardır. Ama dünyayı ABD ve Rus Sosyal Emperyalizmi diye, birinci; Asya Afrika ve Latin Amerika diye, üçüncü; bunların arasında kalan emperyalist güçleri ikinci dünya ülkeleri olarak adlandıran anlayış sahipleri; sınıf bakış açısından uzak ve burjuva mantığına sahiptiler.

Bu mantık savunucusu olan dönün TİİKP'i, 12 Eylül öncesi süreçte pratik olarak sınıf mücadelesini yadsıyarak, uzlaşmacılık batağına batmıştır. Çünkü sorun niyet sorunu değil, politika sorunudur. Bu politika kaçınılmaz olarak devrim değişimine değil, karşı-devrim değişimine su taşır. Sorunun daha iyi anlaşılması için sınıf savaşımını yadsıyan bu uzlaşmacı politikanın doğal sonucu olan TİİKP'nin 12 Eylül öncesi icraatlarına kısa bir göz atalım.

TİİKP, Üç Dünya Teorisini savunmasıyla birlikte, geçmişte teorik düzlemde de olsa savunduğu bazı olumlu düşüncelerini de yadsıdı. Örneğin kendisini daha "ihtilalci" olarak değerlendirdiği 1973-74 yıllarında, mahkemelerde yargılandıkları dönemde, egemen sınıfların militarist ordusuna dair şu düşünceleri ifade etmişlerdi: "İşbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının devleti, toplumun yarı-sömürge, yarı-feodal yapısına dayanmaktadır. Bu devlet çöken ve çürüyen hakim sınıfların baskı mekanizması olarak ordusu, bürokrasisi ve parlamentosu, adaleti ve ideolojisiyle, emekçiler ve bütün halk üzerinde ağır bir yükü. Emekçilere her an acı çektiren bu devletin temel unsuru olan ordu, emperyalist hakimiyetin bekçisi ve hakim sınıfların diktatörlüğünün silahlı baskı gücüdür. (TİİKP Dava Savunması s. 429)

Daha sonraki süreçte ise; sınıf işbirliği teorisine dört elle sarılan TİİKP mimarları, orduya olmadık misyonlar yüklemeye başladılar. Artık onlar için militarist değil, Sovyet Sosyal Emperyalizmine karşı, Rus sınırına kaydırılması gereken kurtarıcı bir güç olmuştur. Hiç şüphesiz sorun yalnız ordunun değerlendirilmesi ile sınırlı değildi. Bir bütün olarak Aydınlikçılar devrim cephesinden uzaklaşarak, devletin Rus'lara karşı nasıl korunması gerektiğine dair akıl hocalığı yaptılar.

Nasıl mı? İşte teoriler! İşte bu teorilere uygun olarak izlenen pratik hat: Yıl 1980? Ağustos tarihli Aydınlik Gazetesi: "Bugün gerçek bir devrimci; gerçek bir halkçı Türkiye devletinin yaşamasından yanadır. Hatta tarih, bugün devrimcilerin omuzlarına devleti yaşatmak için en önde savaşmak sorumluluğunu yüklemiştir. (.....) Türkiye Cumhuriyeti bugün yaşamak için kendisine gerçek devrimciler ve demokratlar kadar sağlam savunucular bulamaz."

Yukarıdaki anlayışı bilimsel bir mantıkla yorumladığımızda karşımıza sloganında ifadesini bulan Kemalizm duvarı çıkıyor, Devrim yapmanın yolu bu duvarı yıkmaktan geçiyor. Aydınlikçılar bu duvara ideolojik ve siyasal olarak hiçbir zaman yönelmediler; ki yönecek kadar tutarlı devrimci bir anlayışa sahip olmadıkları için; 1970 yıllarında "yıkmak" şiarıyla yola çıktıkları devleti, 1980 yılında Rus Sosyal Emperyalizmine karşı korumak için can sıperane bir şekilde teori üretip nutuk attılar.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntasıyla birlikte Aydınlik çevresi tam da ideolojik ve politik hattına uygun bir pratik sergiledi. Bunun en somut kanıtı yargılama sürecinde TİİKP yöneticilerinin ortaya koyduğu düşüncelerdir. Bu düşüncelerin bir bölümünü aşağıya aktarmakta fayda görüyoruz:

"... Oysa TİİKP, Orduyu Güçlendirmeyi Merkezi görev olarak benimsemiştir.

Dikkat çekeriz; TİİKP, orduyu güçlendirmesini herhangi bir görev olarak da benimsemiş değildir. Merkezi Görev olarak benimsemiş, bunu bütün önemli belgelerinde vurgulamıştır.

"... İki yıl içinde beşbin yurttaşımızın hayatını kaybettiği bir kargaşalık ve bunalım dönemi yaşadık. Bugün Millet olarak karanlık ve acılı günleri arkada bırakma çabası içindeyiz." (TİİKP İddianame ve Şorgusu)

Devamla "Devlet, teröre karşı mücadelede Aydınlik'tan yararlanmıştı.

Birçok yetkili bu gerçeği belirtmiş ve Aydınlik'a sık sık baş vurmuştur."

(age)

Bu düşüncelerin sahibi ne bir sağ basındır, ne de çıkar çelişkisinde dolaylı yargılanan gerici ya da faşist bir partinin yöneticisi ya da yöneticilerinin

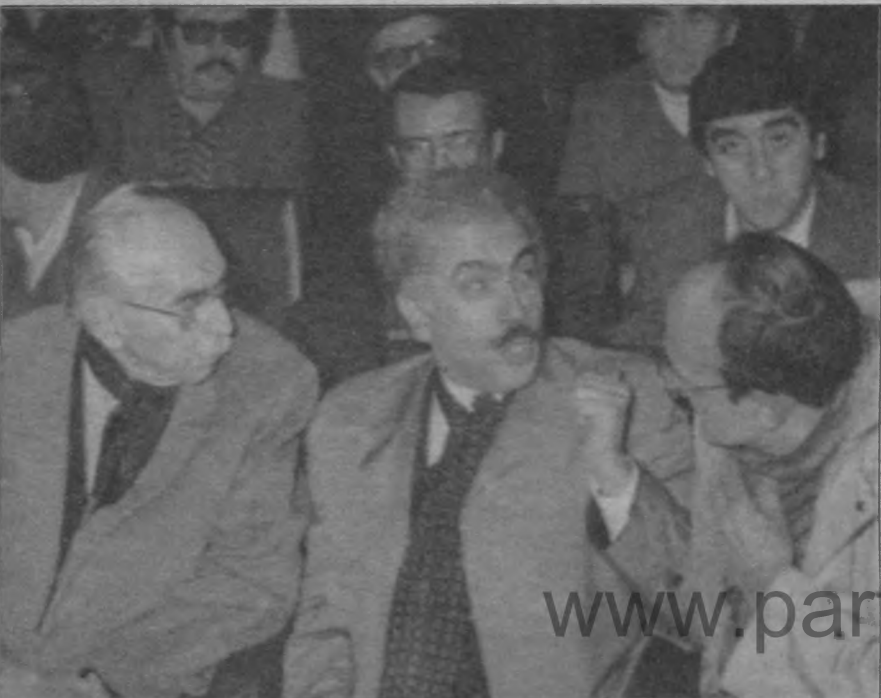
feryad-ı figanıdır. Tam aksine bu düşünceler olgun "sosyalistliği" "İşçi sınıfının öncülüğü" iddiasını kimseye bırakmayan TİİKP yöneticilerine aittir.

TİİKP yöneticilerini bu savunma içine iten gerçek; ceza korkusundan çok ideolojik şekillenmedir. Bu ideolojinin sahipleri devrimle karşı-devrim arasında gidip gelen ara akımlardır. Devrimci durum ivme kazanıp, kitleler canlanınca toplumsal hareketler şiddetlenince sol cephe politikayı yapmayı elden bırakmazlar. Şiddet ve zorbalık yöntemleriyle egemenlerin sağladıkları geçici üstünlükler karşısında ise hemen teslimiyeti yeğlerler. Komünistlere ve devrimcilere karşı olan kinlerini ve tepkilerini üst boyutta ifade ederler. Olan biten yaşanan her şeyden Komünistleri ve devrimcileri sorumlu tutarlar. Tıpkı yukarıda savunulduğu gibi "Teröre karşı mücadele adı altında egemen sınıfların işini kolaylaştırıyorlar. Çarşaf çarşaf yayınlanan resimler; Komünist Parti ve devrimci örgütlerin militanlarına dair yazılan yazılar. "Ajan", "provokatör" suçlamaları vb. vb. Özcesi; bu noktada, yani TİİKP'nin geçmişteki lekeli pratiğine dair kafasında çelişki olan herhangi bir birey varsa; ki özellikle İP (İşçi Partisi) bünyesinde çalışan insanlar hemen Aydınlikın geçmiş sayılarına başvurabilirler. O zaman yukarıda dile getirdiğimiz anlayışları doğrulayacak, destekleyecek bolca yazılar ve belgelere tanık olacaklardır.

Bugün İşçi Partisi bünyesinde faaliyet yürüten herkes tepesinde bulunan Aydınlik ve TİİKP mimarlarının bu geçmişlerini n ne kadar muhasebesini yaptıklarını, neyi savunup neyi reddettiklerini, hangi konuda halka hesap verdiklerini sorması gerekir. Herkesi muhasebeye davet eden bu "Akıllı, olgun sosyalistler" acaba geçmişlerinin ne kadar muhasebesini yapmışlardır? Hiç şüphesiz bir muhasebe yaptılar. Ama nasıl? Tüm bu olup bitenleri unuttarak; devrimci-demokrat kamuoyunun hafızasının yitirdiğini sanarak belli değerlendirmeler yaptıklarıdır. Ama hiç bir zaman sergiledikleri olumsuz pratiğin ideolojik ve siyasal boyutunu irdelememişlerdir. Cesaretsiz ve yüreklice lekeli pratiklerinin üzerine gidememişlerdir. Ki gidemezler de.

TİİKP çevresinin Kürt ulusal sorununa yaklaşımı ve 12 Eylül öncesi süreçte PKK'ya ilişkin değerlendirmelerini yazının akışı içinde daha genişçe ele alacağız. Özellikle dönün TİİKP ve bugünün İP'nin ne kadar Kemalist, ne kadar devrimci olduğunu ulusal soruna yaklaşımı konusunda da daha net ve açık olarak ortaya koyacağız. Çünkü; bugün yaşadığımız coğrafyada Kürt ulusal sorununa yaklaşımı bir partinin, bir hareketin ne kadar demokrat, ne kadar sosyalist ve sosyal şöven olduğunun açık kanıtıdır-resmi belgesidir.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası yalnız

Yaşanan süreçte değişen ne oldu?

Komünistleri, devrimci-demokrat ve yurtseverleri hedeflemedi. Kendisinden olmayan ya da kendilerine tarafsız görünen vermek için, her yönüyle devlete hizmet eden MHP ve yan örgütlerinin bir kısım yöneticilerini de cezalandırmaktan geri durmadılar. Cuntacıların bu saldırılarından nasibini alan TİKP yöneticileri de tutuklama operasyonları karşısında şaşırmadı değil; bu şaşkınlıklarını "12 Eylülde ilan edilen amaçlarla bağdaşmadığı" şeklinde dile getirdiler. Gerçekten yaptıkları icraatlardan dolayı bunu beklemiyorlardı. Çünkü; onlar devletin niteliğini ve amacını hiçbir zaman kavramadılar. Ve bundan dolayı da cuntacıların devrimci cepheden yarattıkları deşifrasyon ve teşhirin karşılığını bekliyorlardı. Oysa Osmanlı yıkıntıları üzerinde yükselen bu devlet defalarca kendilerine dolaylı ve dolaysız hizmet edenleri, işleri bittikleri andan itibaren cezalandırmıştır. Vefalı burjuvaziye(!) daha tarih tanık olmadı. Dolayısıyla ilk ihanete uğrayan Aydınlıklar da değildi. Osmanlı ve onların kalıntıları üzerinde yükselen TC.'nin tarihi ihanet belgeleriyle dolu.

12 Eylül'ün devrimci cepheye yarattığı en büyük tahribat hiç şüphesiz tutuklamalar veya fiziki olarak ortadan kaldırmalar değildi. 12 Eylül en büyük tahribatı beyinlerde yarattı. Hafızalar zayıfladı, ideolojik yozlaşma ve inançsızlıklar ayyuka çıktı. İnançsız ve kendine güvensiz; geçmişte can bedeli yaratılan değerlere karşı saygısız bir kuşak, silik bir toplum ortaya çıktı. Öyle ki uğruna büyük emekler ve canlar verilerek yaratılan değerleri sahiplenmek, savunmak zaman tüneline kalmak; onlara saldırmak, küfretmek ise yeni süreç uymak, kavramak ve erdemli olmak haline geldi.

Doğrusu TİKP çevresi bu süreci iyi değerlendirdi. Bilindiği gibi bu süreçte Komünist ve devrimci güçler örgütsel olarak ağır darbeler aldılar. Onlarca kadro ve militanları cezaevlerindeydi. Hertürlü demokratik hak ve özgürlük mücadelesinin bedeli zorbalık ve şiddet olduğu bir ülkede yılgınlık ve direniş hattı arasında kalın çizgiler yoktur. Her an birbirilerine dönüştürülebilirler. Yıllarca baskı koşulları altında yaşayan kitleler yavaş yavaş hoşnutsuzluklarını ve tepkilerini dile getirdikleri bir dönemde TİKP çevresi çıkardığı 2000'e

Doğru dergisi vasıtasıyla bu tepkilere tercüman olma rolüne soyundu. Diğer bir söylemle kendilerine ihanet eden cuntacıların halka karşı işledikleri suçları deşifre edip bir ölçüde ihanetin hesabını sormaya soyundular. Ki koşullar bunu gerektiriyordu. Sınıf karakterleri de bunu emrediyordu, başka seçenekleri de yoktu.

Neden? Çünkü 12 Eylül öncesinde Aydınlık çevresinin Komünistlere, devrimci-demokrat ve yurtseverlere karşı işlediği suçlardan dolayı oldukça teşhir olup dışlanmışlardı. Artık birçok çevre tarafından da halk güçleri kapsamında da görülüp değerlendirilmeyordu. Cuntanın gelişi ile birlikte Aydınlıkların izlediği pratik ve takındıkları tavırlar savunma dosyalarında mevcuttur. Açıkcası cuntacılar karşı devrimcilik, ilerici adına takındıkları olumlu hiçbir tavır yoktur. Bu da onların devrimcilere karşı işledikleri suçları giderek daha da artırıyordu. Dolayısıyla Aydınlıkların yeni bir çıkış yapmaları için bu tecrit çemberini kırmaları gerekiyordu. Bunun yolu da cuntacıları hedeflemekten, devrimcilik ve sosyalistlik lafazanlığını yapmaktan geçiyordu. Özellikle Ulusal hareket hariç diğer devrimci-demokrat ve Komünist güçler yaralarını sarma çabası ve uğraşı içinde oldukları bir süreçte, TİKP çevresi mevcut olan boşluktan iyi yararlandı. Çıkardığı 2000'e Doğru dergisi vasıtasıyla tüm sol çevrelere hitap etmeye, birlik öğelerini ön plana çıkarmaya, cuntacıların icraatlarını teşhir etmeye ağırlık vermesi geçmişte kendilerine gösterilen tepkilerin törpülenmesine yol açıyordu. Kendine olan güvenini esas olarak yitirmiş, soyut ve şekilsiz bir birlik hastalığına yakalanıp, hafıza kaybına uğramış bir sol, tabii ki TİKP çevresi hakkında sorgulayıcı ve sağlıklı bir değerlendirme yapamazdı. Öyle ki yaşanan bir sürü olumsuzluğu sorun birleşmemesinde, katı örgüt disiplini içinde gören bu yığın ve yorgun savaşçılar tek tüfek olmayı, dilediği gibi hareket etmeyi, bağımsız ve özgür kişilik(!) birlik sözcüğünü ise her derde deva "kurtuluş" ümidi olarak gördüler. Düzenle her yönüyle bütünleşenlerin dışında kalan TİKP kurmayları 2000'e Doğru dergisi vasıtasıyla bu ruh halini taşıyanların küsüsü ve sesi olmaya başladı.

Burada hemen bir-iki noktayı belirtme-

den geçmeyeceğiz: Bu çevrenin sesi olan 2000'e Doğru dergisi objektif olarak bazı önemli işlevler de görmedi değil.

Şöyle ki: İşkence ve işkencecilerin teşhiri. T. Kürdistanı'nda uygulanan baskıların kamuoyuna yansıtılması. Egemen sınıflar arasındaki çelişkiler; MIT, Kontrgerilla vb. karşı devrimci kuruluşların faaliyetlerinin teşhiri vb. vb. Ki bu kuruluşlar ve sermaye kesimleri arasındaki klikler, hasımlarını teşhir etmek için 2000'e Doğru dergisini bir araç olarak kullanıyorlardı. Grupsal anlamda, kendi çıkarları için verdikleri bu bilgiler; hem devletin ve kurumların teşhir olmasına hem de bu çevrenin kamuoyunda olumlu puan toplamasına yol açıyordu. Kısacası hangi amaçla, hangi niyetle yapılsa yapılsın bu objektif olarak egemenlerin ve düzenin teşhiri anlamında devrimci cepheye yararlar sağlıyordu. Propaganda ve teşhir malzemesi oluyordu. Bu ilişki tabii ki karşılıklı olarak yürütülen bir çıkar ilişkisiydi.

Özetlersek; TİKP çevresinin yürüttüğü bu faaliyete ne fazla bir misyon yüklemek gerekir, ne de her yönüyle tukaka demek gerekir. Hiç kuşkusuz bu anlayış sahiplerinin amacı ortada. Yani sistemi yıkmak, parçalama diye bir derterli yoktur. Misak-ı Milli sınırları içinde kendi pazarlarına hakim olmak, yani düzen içi ameliyatlar yapmak diye bir derterli vardır. Bu amaçlarına ulaşmak için elbetteki sistemin çürümüşlüğü, egemen sınıfların zorbaca uygulamalarını teşhir edeceklerdir. Mevcut durumdan hoşnutsuz olan kitlelerin desteğini almaya çalışacaklardır. Özellikle emekçilerin desteğini almak için sol ve sosyalist söylemlerden sözetmek bunlar için kaçınılmaz bir zorunluluktur. Yine komünistlerin ve devrimci-demokratların hareket alanlarını daraltmak, etkisini azaltmak için de bu faaliyetleri yürütmek zorundalar. Bilindiği gibi, radikal ve illegal mücadeleye karşı bu kesimin yürüttüğü iftira ve karalama kampanyaları burjuva basınından temelden farklı değildir. Kitleleri yasalılığa, düzen içi muhalifliğe çekmek için her yolu mübah olarak gördüler. Şunu unutmayalım ki; bugün burjuva partilerinin aralarında yürüttüğü oy avcılığı ve koltuk kavgası sevdası nedeniyle kullandıkları birçok propaganda malzemesi; objektif olarak işimize yarıyor. Bu onların "sol" veya "solcu" olduğu anlamına gelmez. Yani amaçları farklı; ama o amaca ulaşmak için yürüttükleri propagandalar sonuç olarak bizim işimize de geliyor. TİKP ya da İP'i değerlendirmeye tabii tuttuğumuzda bu nesnel durumu gözönünde bulundurmak zorundayız. Özcesi; her pratik davranışı ve eylemi sınıfsal konumundan ve özgül durumundan soyutlayarak değerlendirmeye kalkarsak ortaya doğru sonuçlar değil, yanlış sonuçlar çıkarırız.

Birçok siyasi hareket ve yapılanma TİKP veya devamı olan İP'i sınıfsal konumundan soyutlayarak; bir takım pratik yönelimlerinden hareketle değerlendirdiği için kaçınılmaz olarak yanlışlığa düşmüştür. Oysa bu tür ara akımlar devrimci karşı-devrim arasında yürütülen savaşta güç dengesine göre hareket ederler. Gelişmeler devrim lehine ise solculuğu kimseye bırakmazlar. Karşı-devrim lehine ise; düzendişi radikal sola lanetler yağdırarak hemen düzenle uzlaşmaya, düzen içi tamiratlara, egemen sınıflara akıl hocalığı yapmaya soyunurlar. Bu gelişen pratiği bu anlayış üzerinde şekillenmiştir.

Sorunun daha iyi anlaşılması için düniyle bugünüyle bu hareketin ulusal sorunla yaklaşımını incelemek bize oldukça somut ve net bilgiler sunacaktır. TİKP hareketi zaman zaman dil ucuyla da olsa

ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmuştur. Ama hiçbir zaman Kemalist anlayış üzerinde şekillenen Misak-ı Milli mantığının çemberini kıramamıştır. Bundan dolayı Kürt ulusu adına yola çıkan hareketlere karşı hep ikili bir yaklaşım sergilemiştir.

Örneğin 12 Eylül öncesi süreçte PKK hareketini MHP ile özdeşleştirecek bir boyuta kadar vardırdı. Diğer birçok devrimci yapı gibi bu hareketin militanlarını da deşifre ettiler. Ve sıkıyönetim mahkemelerinde bu icraatlarını şöyle ifade etmekten de hiç çekinmediler. PKK hareketinin iddianamesinin "bugünkü olgunluğuyla" ortaya çıkmasında TİKP'nin payı vardır. Bununla da kalmayarak ayrılıkçılığa ve bölücülüğe karşı mücadele ettiklerini de zaman zaman ifade edemediler duramadılar.

Burada parantez içinde kısa bir hatırlatma yapmakta yarar görüyoruz. Ulusal hareketin 12 Eylül öncesi ve sonrası süreçte halka ve devrimci güçlere karşı izledikleri bir dizi pratik eylemini hiçbir zaman onaylamadık ve onaylamıyoruz. Buna yayınlarmızda gereken yer verdik.

1984 yılından sonra PKK şahsında gelişen Kürt ulusal mücadelesine karşı uzun bir dönem aydınlık çevresi gereken ilgiyi göstermedi. Ulusal hareketin gelişimi ile birlikte bu çevre 2000'e Doğru dergisi vasıtasıyla geçmiş pratiğini hiç sorgulama gereği duymadan, Ulusal harekete methiyeler dizmeye başladı. Enternasyonalizm ve kardeşlik kavramları D. Perinçek'in değişmez propaganda malzemesi oldu. Doğrusu ulusal hareketin üzerinde olumlu etki yaratmadı değil. Bir anda Doğu Perinçek ve partisi Kürt halkının dostu ilan edildi. "Türk solu" olarak Kürt ulusal mücadelesine karşı en fazla görevini yerine getiren politik bir güç olarak görüldü. Sınırsız dostluk gösterileri, bitmeyen röportaj serileri öyle bir noktaya kadar geldi ki; artık TİKP'nin geçmişi unutuldu. Çünkü; soruna pragmatist ve faydacı bir mantıkla yaklaşarak olayın ideolojik ve siyasal boyutu bir yana bırakıldı. Her şeye günlük ilişkiler çerçevesinde yaklaşıldı. PKK kendi propagandasını yapmak için 2000'e Doğru dergisinden yararlanmaya çalışırken 2000'e Doğru dergisi mimarları da geçmişten beri kendilerine karşı oluşan tecrit çemberini kırmak için Kürt ulusal hareketinin dostluğunu kazanmaya ihtiyacı vardı. Karşılıklı sürdürülen bu ilişkiden hiç şüphesiz iki tarafın kendilerine göre belli kazanımları oldu. Ama geçici de olsa 2000'e Doğru dergisi daha kazançlı çıktı. Şöyle ki; etrafında oluşan tecrit çemberi kısmen kırıldı. Yasalılığın ve reformculuğun ayyuka çıktığı bir dönemde birçok eski hızlı solcu bu lekeli yasal platformda yerini almakta pek de gecikmediler. Yani kısmen de olsa kendi bünyesine taze kan taşımaya başladılar. Özellikle radikal mücadele deyince, "Tanrı korusun!" diyen bu eski yorgun tüfekler için bu çevre çekim merkezi oldu. Bu aslında gayet doğal ve normal bir gelişmeydi. Ağır koşullar altında mücadele etme cesaretini yitirenler reformculuk ve yasalılık limanında konakladılar. Bu gerçeğe yalnız bizler değil birçok ülkenin devrimcileri ve komünistleri tanık oluyor. Özellikle yenilgi dönemlerinde "yenilenme, sorgulama" adı altında reformculuk teorileri üretilir. Hayali barışçıl, parlamenter devrim senaryoları yayılır. Şöyle T. devrimci hareketin son on yıllık sürecini sağlıklı bir gözle irdeleyen her kafa bu gerçeği fazlasıyla görecek.

Mezarda Emeklilik Yasası'na protesto

İSSP Emeklilik Yasası'nı protesto etti

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- İstanbul İşçi Sendikaları Şubeleri Platformu'nun (İSSP) aldığı kararla işçiler SSK yasa tasarisini protesto yürüyüşü yaptı. 26 nisan günü saat 12:00'de Fatih Parkı'nda toplanan işçilere diğer yerlerden gelen işçilerinde katılmasıyla sayıları bin 500'ü bulan işçiler kortejler oluşturularak yürüyüşe geçti. Önde Tuzla Deri-İş pankartı açıldı ve yürüyüş düzeni alındı. Bu sırada "Gelecek Ellerimizdedir", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!", "Mezarda Emekliliğe Hayır!" sloganları atıldı. Korteje Unkapanı tarafından alkışlarla ve sloganlarla gelerek katılan Bakırköy Sümerbank işçileri alkışlarla "Birlik Mücadele Zafer!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!" sloganlarıyla ve coşkuyla karşılandı. Belediye-İş 2 No'lu Şube, Tuzla Deri-İş ile birlikte direnişçi işçiler, Tes-İş, Yol-İş 1 No'lu Şube, Basın-İş, Tümtis yer alıyordu. Yürüyüş boyunca taşınan pankartlarda Belediye-İş 2 No'lu Şube imzalı "Mezarda Emekliliğe Hayır" Tuzla Deri-İş imzalı "Yaşasın Tuzla Direnişimiz", Cihangir Deri-İş yazıları yer alıyordu. SSK müdürlüğünün önüne kadar yürüyüş sırasında çevre halkının ilgisinde oldukça yoğundu. Yürüyüşteki işçileri gören halktan bir bayan işçilerin alkışlı protestosuna eşlik ederek "bizde alkışlayalım" derken, araçlardan, taksi ve kamyonlardan işçiler selamlanıyor ve birlikte alkış tutularak yalnız olmadıkları mesajı veriliyordu.

SSK Bölge Müdürlüğü'nün önünde Yol-İş 1 No'lu Şube Başkanı ve İSSP dönem sözcüsü Ercan Atmaca tarafından İstanbul İşçi Sendikaları Plat-

formunun çıkardığı bir bildiri okudu. Okunması sırasında sık sık "İşçiler Birleşin Sömürüye Son!", "Hükümet istifa!", "Birlik Mücadele Zafer!", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak!", sloganları atıldı. Okunan bildiride "Sermaye pervasızca saldırıyor... Dünya Bankası'nın, IMF'nin direktifiyle siyasi iktidar saldırıyor. Bu yasa taslağı ile emekliliğine 4 yıldan fazla kalanlar en az 12 yıl daha fazla çalışacaklar, kadınlar 50, erkekler 55 yaşında emekliliğe hak kazanabilecekler, sigortalıların kendisinde de muayene ücreti alınacak. Bir milyon daha fazla prim ödemiş olacağız. Bunları kabul edemeyiz, ayağa kalkmalı, karşı çıkmalıyız, meşru savunma hakkımızı kullanmalıyız" denildi.

Ercan Atmaca işçileri 1 mayısta buluşmaya davet eden işçiler "Yaşasın 1 Mayıs!", "Birlik Mücadele Zafer!", "Gelecek ellerimizdedir!" sloganlarını attılar. Hükümetle işbirliği halindeki Türk-İş patronlarına yönelik "Suskun Türk-İş İstemiyoruz!", "Hükümet Vuruyor Sendikalar Uyuyor!" sloganları atılırken sömürücülerde "Sülükler Mecliste!", "Ankara, Ankara Duy Sesimizi Bu Gelen İşçinin Ayak Sesidir!", "Amerikan İtleri Kapatamaz KİT'leri!", "Birlik Mücadele Zafer!" sloganları ile mesaj verildi.

KUNDURA İŞÇİLERİNDEN SSK YAŞASI'NA PROTESTO

Sigortasız ve insanlık dışı çalışma koşullarında çalışmaları, kaçak işçi çalıştırılması, yeni Emeklilik Yasa Tasarısı 21 Nisan 1995 Cuma günü saat 12:30'da Gedikpaşa Kundura işçilerince protesto edildi.

Gedikpaşa'daki Kunduracılar Derneği önünde başlayan eyleme katılım çok düşük düzeyde gerçekleşti. Bir grup deri ve kundura işçisine hitaben bir konuşma yapan Deri İş Genel Baş-

► 5 Nisan Ekonomik Kararları, % 150'lileri aşan enflasyon, sağlıksız iş koşulları ve Mezarda Emeklilik Yasası yapılan çeşitli eylemliliklerle protesto edildi.

kanı Yener Kaya, sigortasız işçi çalıştırılmasının ve insanlık dışı koşullarını hüküm sürdüğü işkollarının başında deri işkolunun olduğunu, Gedikpaşa işçisinin % 90'ının kaçak ve sigortasız olduğunu, bu durumla ilgili yaptıkları tüm başvurularının sonuçsuz kaldığını söyledi.

Ülkede 12 milyon insanın çalıştığını, ancak bunlardan sadece

4 milyonunun sigortalı olduğunu, ayrıca hem ucuz işgücü olması nedeniyle, hem haklarının bilincinde olmaması nedeniyle, hemde kaçak ve sigortasız çalıştırılmalarının daha kolay olması nedeniyle bu tür işkollarında daha çok çocuk işçilerin çalıştırıldığını söyleyen Kaya, bu sorunların ve mezarda emeklilik yasasının aşılması için güçlü olun-

ması gerektiğine, bunun da ancak sendikal çatı altında örgütlenmekten geçtiğine değinerek işçileri sendikaya üye olmaya çağırdı.

Daha sonra işçiler ve sendika yöneticileri buradan Gedikpaşa SSK şubesine doğru kortej oluşturularak yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Sigorta Hakkımız Engellenemez!", "Geliyor Geliyor Kunduracı Geliyor!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!", "Suskun İşçi İstemiyoruz!", "Kahrolsun Ortaçağ Köleliği!", "Mezarda Emeklilik Yasasına Hayır!" sloganlarını haykıran işçilerin eylemine çevrede işyerlerinin önünde, camlarında biriken işçilerin ilgisi yoğundu. Çevredeki işçilerin çoğunluğu alkışlarla destek verirken, kimi işçilerde "Haklılar, baksana kodamanlar kendilerine kıyak emekliliğe layık görürken, biz emekçilere mezarda emekliliği reva görüyorlar" diyerek tepkilerini dile getiriyorlardı. Ancak işçilerin çoğunluğunun bu tepki ve öfkelerini yürüyüşe katılarak göstermemeleri olumsuzluktu.

Gedikpaşa SSK Şubesi önüne gelen işçilere hitaben bir konuşma yapan Deri -İş Beyoğlu Şube Başkanı, işçilerin tüm bu insanlık dışı uygulamalara karşı sendikal örgütlülük etrafında örgütlenerek, mücadele edilmesi gerektiğini dile getirerek "Aksi takdirde insan gibi dahi ölemeyeceksiniz. Eğer insan gibi yaşamak, insan gibi ölmek istiyorsanız, hepinizi örgütlü mücadeleye davet ediyoruz" diyerek konuşmasını bitirdi. Daha sonra "Sigorta Hakkımız Söke Söke Ahrız!", "Kunduracı İşçileri Saflara!", "İşçiler Burada, Devlet Nerede!" sloganlarının atılmasıyla birlik-te eylem sona erdi. ■

ELBİSTAN'DA ÖZELLEŞTİRMeye KARŞI PROTESTO MİTINGİ

"Ekmeğimize uzanan elleri kıracağız"

istediler. Sendikacıların koruması altında arabadan inen müdür, işçilere "Özelleşme ile sizleri işinizden etmeyeceğiz. Sizler devletin güvencesi altındasınız" demesi üzerine işçiler "bizi satan devlete güvencemiz yok. Sana da inanmıyoruz; buraya bizlerin nabzını yoklamaya geldin" diyerek tepkilerini dile getirdiler ve müdürü konuşturmadılar. İşçiler daha sonra "Elbistan ERG'ye Mezar Olacak!", "İşçiler Burada Hükümet Nerede!", "Ekmeğimize Uzanan Elleri Kıracağız!" şeklinde sloganlar atarak gösterilerine devam ettiler.

İşçilerin yoğun tepkisinden korkan Genel Müdür, jandarma koruması altında işyerlerini gezmek zorunda kaldı. Genel Müdür, DYP'nin verdiği yemeğe katıldıktan sonra gece apar topar bölgeyi terk etti. İşçilerin, sendikacıların ve yemeri yok. Sendikalar "bu işletmelet

satılacaksa yöre esnafına, yöre belediyeler Birliği'ne satılın" gibi uzlaşmacı bir tavır içerisindedir.

Görüştüğümüz kimi işçiler "Sendikacılar pastadan pay kapma peşindedir, işçilere ihanet ediyorlar. Bu haksız durumu engellemek için işçilere önderlik etmesi gerekiyor, patronlarla, yöre esnafıyla birlikte hareket etmektedirler" diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

Yöredeki ilerici işçi önderleri bu sorun karşısında harekete önderlik edeceklerini, sendikacılara güvenilmemesi gerektiğini, işçilerin sırtından patronluğa soyunduklarını diğer işçilere anlatarak işçileri harekete geçireceklerini dile getiriyorlar

ELBİSTAN HALKINDAN COŞKULU MİTING

Nitekim 24 Nisan 1995 günü

Termik Santrali ve Linyit işletmelerinin ERG ve Avustralya devlet şirketi Verbund'a kiraya verilmesini protesto etmek amacıyla Elbistan ayağa kalktı. 20 bini aşkın insan Elbistan Karaoşmanoğlu Meydanı'nda tepkilerini dile getirdiler.

Yapılan mitingde, Elbistan, Nurhak, Cela, Afşin ve Gök-sun ilçeleri halkı ile Maden iş, Yol iş, Şeker iş ve Enerji İş'e bağlı işçiler katıldı. Santral ve Kömür İşletmelerinde 8 saat boyunca üretim durdu. Eyleme, Elbistan esnafı kepenk kapatarak, şöferlerde kontak kapatarak destek verdi.

Birçok siyasi parti liderlerinin de katıldığı mitingde, Türk İş Genel Başkanı Bayram Meral'de konuşmacı olarak katıldı.

Şov yapan Meral "Eğer hükümet sözlerini sesine kulak vermezse, sorunları çözmek

için sizleri Ankara'da ağırlamaktan gurur duyarım" diyerek sözlerine "KİT'ler özelleştirmeyle sermayeye peşkeş çekilmek istenmektedir" diyerek son verdi.

Belediyeler Birliği adına konuşan Afşin Belediye Başkanı ise Santrale ve Linyit işletmelerine talip olduklarını söylerken gerçek niyetlerinin pastadan pay kapma olduğunu ortaya koymuş oldu.

Miting her ne kadar gericiilerin inisiyatifinde olsa da DDSB'li işçiler alanda yerlerini alarak sloganlarını haykırdı.

Miting boyunca alan "Özelleştirmeye Hayır!", "İşçiler Burada Hükümet Nerede!", "Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız!", "Vur Vur İnlesin Tansu Çiller Dinlesin!", "Santralin Küllü Dumanı Bizze, Kârı Patronlara!" sloganlarıyla inliyordu.

Aynı mitingde Afşin'de de yapılması, eğer sonuç alınmaz ise Ankara'ya yürünmesi kararının alındığı miting saat 13:00'da sona erdi. ■

ELBİSTAN/ Özgür Gelecek- Bilindiği gibi, Afşin Elbistan Termik Santrali (TEK) ve Afşin Elbistan Linyit İşletmesi Bakanlar Kurulu kararıyla birleştirilmişti. Böylece tek bir şirket altında blok olarak kiralamak için oluşturulan TEAŞ (Türkiye Elektrik Üretim- İletişim A.Ş.) Genel Müdürlüğüne bağlandı. Santral ve Kömür işletmeleri TEAŞ tarafından 20 yıllığına inşaat firması olan ERG ve Avustralya'da enerji santrali üreten bir konsorsiyuma kiraya verilmişti.

Bu özelleştirme girişimlerine tepki duyan, yöre halkını, işçileri, memurları ikna etmek, özelleşmeyle birlikte yöreye yeni yatırımların geleceği yalanını yayarak kandırmaya çalışan ve bunun için bölgeye gelerek bu yönlü propagandalara girişen TEAŞ Genel Müdür üdaha büyük tepkilerle karşılaştı.

Elbistan Maden İş Şubesine gelen TEAŞ Genel Müdürü sendika önünde toplanan 500 kadar maden işçisinin protestosu ile karşılandı. Genel Müdürü yuhalayayan işçiler, arabasını devirmek

Memurlar 20 Nisan'da alanlardaydı

İSTANBUL/ ANKARA/ İZMİR/ ADANA/ Özgür Gelecek- Egemen sınıfların anti-demokratik uygulamalarını, keyfi gözetim ve katliamlarını, 5 Nisan Ekonomik Kararlarını, % 150'leri aşan enflasyonu ve mezarda emeklilik yasağını protesto etmek amacıyla KÇSKK (Kamu çalışanları Sendikaları Konfederasyonlaşma Kurulu) tarafından alınan karar üzerine, kamu çalışanları 20 nisan pazar günü 1 günlük iş bırakarak alanlara çıktılar. İstanbul'da tren seferleri, şehir içi vapur hatları, belediye ulaşım hizmetleri, sağlık hizmetleri, haberleşme hizmetleri vd. hizmetler verilemedi.

İSTANBUL'un Avrupa yakasında sabahın erken saatlerinde çeşitli bölgelerden yürüyüşe geçen emekçiler sloganlarla Aksaray metro istasyonu önündeki Fatih Parkı'nda toplanmaya başladılar. Burada halaylar çekerek "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz!", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz!", "Birlik Mücadele Zafer!", "Gözetim Kayıplara Son!" sloganlarını haykırdılar. Ardından Aksaray miting alanına yürünmek için kortejler oluşturuldu. Ancak kimi reformist-bürokratik sendika yöneticileri, **Hasan Ocak**'ın bulunması için dövizlerle miting katılmak isteyen grubu korteje almak istemeyince olumsuzluk yaşandı. **Partizan** pankartı altında bulunan kitle olaya müdahale ederek, sendikacıların bu tavrının yanlış olduğunu, hak alma ve arama mücadelesinde faşizmin her türlü saldırısına karşı birlik ve beraberlik içerisinde hareket edilmesi gerektiğini vurgulayarak, korteje alınmak istenmeyen devrimcilere, devrimciliğin sorumluluğu olan dayanışmayı gösterdiler. Bu olumsuzluk giderildikten sonra sloganlar eşliğinde miting alanı Aksaray'a doğru yürüyüşe geçildi.

Devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla başlayan mitingde, çeşitli sendikalar adına konuşmalar yapıldı. Ardından "emeklilik yasa taşarısını" protesto etmek amacıyla mezarda emekliliği ifade eden sembolik bir tabut yakılarak, "Rahmetli yaşarken ölmüştü. Allah rahmet eylesin..." denildi.

▼ **Kamu çalışanları, egemen sınıfların anti-demokratik uygulamalarını, keyfi gözetim ve katliamlarını, 5 Nisan Ekonomik Kararlarını ve mezarda emeklilik yasağını protesto etmek amacıyla 20 nisan pazar günü 1 günlük iş bırakarak alanlara çıktılar.**

Emekçiler "on gün içerisinde yasa çıkararak kendilerine kıyak emekliliği hak görenler, işçi ve memurlara mezarda emekliliği hak görmüştür" sözleriyle egemenlerin ikiye yüz lüğü teşhir etti.

Halka ve devrimcilere yoğun baskı ve gözetimin durdurulması ve gözetim altında kaybedilmek istenen **Hasan Ocak**'ın serbest bırakılması için açık grevi yapanlara söz hakkı verildi. Mitingin bitirildiği esnada, **Hasan Ocak**'ın kardeşi **Hüsnüye Ocak** mikrofonu kısa bir süre için ele geçirerek, sendikacıların bu oportünist tutumunu protesto edip kitleyi sürdürülen açık grevlerine destek vermeye çağırdı.

Eylem "Baskılar Bizleri Yıldırılmaz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Kahrol-

sun Faşizm!" sloganlarıyla bitirildi.

Kadıköy'de ise yaklaşık 8 bin emekçi yürüdü. Saat 11:00 civarlarında **Kadıköy Belediyesi** önünde toplanan kamu çalışanları, pankartlar, sloganlar ve dövizler eşliğinde **Kadıköy İskele Meydanı**'na geldiler. Bazı işçi sendikaları da destek amacıyla iş bırakıp alanlara çıktı. Yaklaşık 3 buçuk aydır direnişte bulunan **Pendik Belediyesi** işçileri de kamu çalışanlarıyla birlikteydi. **Kadıköy İskele Meydanı**'nda konuşan tertip komitesinden bir kamu emekçisi, kamu çalışanlarının artık söz değil, somut birşeyler istediklerini, bu gerçekleşmezse ileriki süreçte eylemlerini daha da yoğunlaştıracağını, kendilerinin artık herşeyi göze aldığını ifade etti. **Kutup Yıldızı** müzik grubunun okuduğu

1 Mayıs marşına kitle yumruklar havada eşlik etti.

ANKARA'da saat 12:00'da **Kızılay Meydanı**'nda yapılan miting katılım oldukça düşük düzeydeydi. Mitingte **KÇSKK** tarafından okunan basın açıklamasında ülkenin içerisinde bulunduğu duruma değinilerek ne ekonomik haklarından ne de demokratik haklarından asla taviz vermeyeceklerini ifade ettiler. İşçi ve öğrencilerinde destek verdiği miting "Toplu Sözleşme Hakkımız, Grev Silahımız!", "Söz Yetki Karar Çalışanlara!", "Memuruz Haklıyız, Kazanacağız!" vb. sloganların atılmasıyla sona erdi.

İZMİR'de sabah saatlerinden itibaren iş bırakan memurların bir kısmı davul-zurna eşliğinde iş yerlerinin önünde halaylar çekti. Daha sonra ellerinde pankartlarıyla birlikte **Konak Meydanı**'na yürüdüler. Miting alanında **Tüm Maliye-Sen İzmir Şube Başkanı Ramiz Sağlam KÇSKK** bildirisini okudu. Memurlar; işçi, memur sözleşmeli personel ayrımına son verilmesi, özgürlük ve demokratik taleplerinin yerine getirilmesi için alanlarda yürüdüler. "İnsanlık insanca yaşayacağız" diyen memurlar haklarını alınca kadar eylemlerine devam edeceklerini belirttiler. Miting süresi boyunca kitle çeşitli sloganlarla alanı çınlattı. Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı miting olaysız geçti.

ADANA'da sabahın erken saatlerinden itibaren işyerlerinin kapılarını ahlukaya alan polisler memurların işyerlerinden çıkmalarına engel oldu. Miting alanını abluka altına alan polisler kimlik kontrolü yaparak memurların eylem alanına girmelerini engellemeye çalıştı. **Adana BTS Başkanı Mehmet Akdemir** tarafından okunan basın açıklamasının ardından polisler kitleye dağılmaları noktasında uyandı bulununca kitle dağıldı. Yaklaşık 60 kişi gözaltına alındı.

Bursa, Kırklareli, Kayseri, Antakya ve Antep'te de memurlar **KÇSKK**'nın karar doğrultusunda 1 günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler. ■

İZMİR/ Özgür Gelecek- 16 Nisan 1995 Pazar günü Soma da bulunan kömür işletmelerinin özelleştirilmesini protesto etmek amacıyla Soma'da Maden-İş ve Maden-Sen'in düzenlediği "ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR" mitingi yapıldı. Ege bölgesinde bulunan çeşitli sendikaların da katıldığı mitingde Soma halkı sokağa dökülerek "Özelleştirmeye hayır!" dedi.

Soma'lı maden işçisi kazmayı bir gün mutlaka egemen sınıfların başına indireceğini, çocuğuyla çocuğuyla sokaklara dökülerek gösterdi. Soma sokakları ilk defa böyle bir kalabalığa, 10 bini geçkin kalabalığa tanık oluyordu. Halk attığı "Üreten biziz yönetende biz olacağız!" sloganıyla iktidarı istediklerini her sokağı, her kavşağı tutan, her tarafa asker-polis yığın ve Soma'yı T. Kürdistanı gibi kuşatanlara gösterdi.

Mitingde çok sayıda sendika pankartları eşliğinde, kortejler halinde yürürken, çocuklarda ellerinde dövizlerle yürüyüşe katılarak annelerinin-babalarının yanlarında yerlerini almışlardı. Sokaklarda yürüyen kitleye, evlerin pencerelerinden gözleyen insanlarda alkışlarla destek verdiler. Kitle sık sık "Soma Bizimdir Bizim Kalacak!", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız!", "Kahrolsun IMF Tam BağimsızTürkiye!", "Vur Vur İlesin Ankara Dinlesin!", "Sermayenin İtleri Sat tıramaz KİT'leri!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!" "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Mezarda Emeklilik Yasasına Ha-

Soma'da özelleştirmeye hayır mitingi

yır!", "İşçiler Elele Genel Grevel!" gibi sloganlar atarak öfkelerini dile getirdiler. Saatlerce süren yürüyüş sonrası kitle **Garaj Önü Meydanı**'nda toplandı. Meydanın çevresini çeviren jandarma ve polisler meydana gelen insanları sıkı bir aramadan geçirerek alana girmelerine izin veriyordu. İnsanların kimisi çevrede birikerek, kimi bina üstlerinden ve çevredeki yüksek yerlerden alkışlarla kitleye destek veriyordu. Meydana pankartlarla giren her sendika kitle tarafından alkışlarla karşılandı. Bu arada N. Hikmet, E. Gökçe gibi şairlerimizin şiirleri okunuyor, Z. Livaneli ve Ruhi Su'nun söyledikleri halk müzikleri hoparlörlerle kitleye dinletiliyor, kitle daha da coşuyordu.

Meydanda açılış konuşmasını **Soma Maden-İş Şube Başkanı Ferit Engin** yaptı. Daha sonra **Soma-Maden Sen Şube Başkanı Neşet Demirtaş**, **Tes-İş Soma Şb. Başkanı Kayar Düzen**, **Maden Müh. Odası Genel Başkanı Alparslan Ertürk**, **KÇSP** dönem sözcüsü **Yıldırım Kaya** ve **Maden-İş Genel Başkanı Hasan Hüseyin Kayabaş** kitleye hitaben birer konuşma yaptılar. Konuşmalarında özelleştirmenin her türlü demokratik ve sendikal hakların gaspı olacağı ve işten atılmaların artacağı, işsizlik ve açlık getireceğini belirterek, ülkenin içerisinde düştüğü kri-

zin dünyadaki kapitalist (emperyalist) ülkelerin içerisine düştüğü krizin bir parçası olduğunu dile getirdiler. Konuşmacılar, çözüm, üretkenlerin yönetmesindedir diyerek kitleyi 1 Mayıs'ta alanlara çağırdılar.

Kitle coşarak sık sık "Ocaklar Bizimdir Bizim Kalacak!", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi!", "Faşizme Karşı Omuz Omuza!", "Üre-

ten Biziz Yönetende Biz olacağız!" gibi sloganlar atıldılar.

Daha sonra **Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral** mikrofona çıktı. Kitle **Bayram Meral**'i "Kahrolsun Sendika Ağaları!" diye slogan atarak yuhladı. **Bayram Meral**'in konuşmasından sonra miting sona erdi. ■

HAVAŞ işçisi direniyor

İSTANBUL/ Özgür Gelecek- 24 şubattan beri grevde olan **HAVAŞ** işçileri son süreçte eylemlerini yoğunlaştırdı ve 24 nisan pazartesi günü bir yürüyüş düzenledi. Sendika üyesi bin 200 işçi **HAVAŞ**'ın satışını protesto eden sloganlarla **Bakırköy Özgürlük Meydanı**'na yürüdüler. **İncirli Caddesi**'ndeki **Hava-İş Sendikası Genel Merkezi**'nde saat 13:00 sıralarında toplanan grevci işçiler "Yaşasın HA-

VAŞ Grevimiz!", "İşçi Memur Elele Genel Grevel!", "Direnen Biziz, Kazanan Biz Olacağız!", "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya!", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz!" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Alana gelen işçilere **Sendika Genel Başkanı Atılai Ayçin** ve destek amacıyla gelen **DİSK Deri-İş Sendikası Eğitim Uzmanı Münzur Pekgöler** birer konuşma yaptı. Ayçin, yaptığı konuşmada;

HAVAŞ'ın haraç-mezat ikinci Et Balık örneği gibi satıldığını, sabırla yasal zeminde grevlerini sürdürmek istediklerini belirterek şöyle dedi: "Yasal zemin hakkımızı kaybetmek istemiyoruz. Ama unutmamız ki hiçbir direnişin yasa önceden belli olmaz. Bugün elde edilen kazanımlar direnişlerin sonucu. Biz yasaların dışına çıkmaya mecbur bırakılmamız"

25 nisan günü ise 500 işçi **Havaş Genel Müdürlüğü**'ne yürüyerek oturma eylemine başladılar.

Hava-İş Genel Merkezi'nden **HAVAŞ Genel Müdürlüğü** önüne kadar yürüyen işçilere hitaben konuşma yapan **Atılai Ayçin**, **Yazeks**'i mutlaka masaya oturtacaklarını ve eylemlerinin **Yazeks** yasal olmayan uygulamalarına son verinceye kadar süreceğini belirtti. 1000'in üzerindeki işçinin **HAVAŞ Genel Müdürlüğü** önündeki oturma eylemi halen sürüyor. ■

Sanat Üzerine

V. İlyiç Lenin

Maksim Gorki'ye

(...)

"Toplumun en değişik kesimlerinden insanları" gördüğünü yazıyorsun. Onları görmek başka şey, hayatının her aşamasında onlarla günlük teması duymak başka şey. Senin çoğu temasın bu "artıklar-la" ve bunun nedeni de, belki senin uğraşın ve genel koşulların gereği, düz-nelerle küskün burjuva aydınını "kabul etmek" zorunda olmandır.

Sanki "artıkların, Sovyet iktidarına sevgi duymaya yaklaşır bir halleri" varmış da, "işçilerin çoğunluğu" hırsız üretiyormuş da. "Komünistler" iyice gösteriye kapılmışlar da...! Ve vardığın sonuç da şu: devrim, aydınlar olmaksızın, hırsızların yardımıyla yapılamaz.

Bu, küskün burjuva aydınlarının çevresinde hızla artan tamamen hasta bir psikolojidir.

Hırsızlara karşı mücadeleye (beyaz muhafız olmayan) aydınları çekmek için herşey yapılmaktadır. Ve aydan aya Sovyet Cumhuriyeti, kocakarı gibi dırılanma ve ateş püskürme yerine içtenlikle işçilere ve köylülere yardımcı olan burjuva aydınlarını artan bir oranda safalarına almaktadır. Bunu Petrograd'da farketmek imkansız; çünkü orası, hayatta yerlerini (ve kafalarını) yitiren burjuvalarla (burjuva "aydınlarıyla") dolu bir şehirdir, ama dediklerim bütün Rusya için inkar edilmez bir gerçek.

Petrograd'da oturan yada Petrograd'dan bakan birisinin buna inanması için politik bakımdan adanmaklı bilgi sahibi olması ve özellikle geniş bir politik tecrübesi olması gerekir. Sende bu yok. Ve sen politikayla, yada politik inşa işi ile uğraşmadığın gibi, etrafın herşeyden habersiz, hiçbir şeyi unutmayan, hiçbir şey öğrenmeyen en kabadayısı-böylesi de pek azdır ya-yönünü yöresini şaşırması, umutsuzluğa düşmüş, mizıldanan, boyuna eski ön yargıları tekrarlayıp duran, ödleri kopan yada kendi kendilerini bu derece korkutan küskün burjuva aydınlarıyla sarılı olarak, özel bir işle uğraşıyorsun.

Devam edecek

SANATÇILARDAN AÇLIK GREVCİLERİNE DESTEK

'Çünkü biz güçlüyüz!'

İSTANBUL/Kültür Servisi-21.4.1995 tarihinde Beyoğlu CHP İl Merkezi'nde Yeni Gün Müzik Topuluğu, Mağma Sanat Hareketi, Ankara Birlik Tiyatrosu, Grup Kızılırmak, Fevzi Kurtuluş, Grup Munzur 68 Vakfı, İHD, YÇKM Hasan Ocak'la ilgili ortak bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında; egemenlerin ekonomik ve siyasi olarak bir bataklığa saplandığı bundan dolayı iyice aymazlaştığı, salt devrimci- sosyalist kesimlere değil, kendisine muhalif olan her kesim ve bireye saldırdığı belirtilip "Burjuva-demokratik normlarının asgarisinin dahi bulunmadığı, kötü ünlü Latin Amerika faşist diktatör-lüklerinden bile önde yürüyen TC devleti, Gazi ve 1 Mayıs direnişlerinin intikamını emekçi

halktan almaya çalışmaktadır" denildi.

Ayrıca, bu baskılara karşı ortak bir şekilde karşı durulmazsa, sınıf kını dışı yansıtılmazsa, her alanda var olan baskıların hızlanmasına gözyummuş olunacağı belirtilip "Kayıplar önenebilir, Hasan Ocak geri alınabilir, şovenizm ve ırkçılık yenile-

bilir. Çünkü biz güçlüyüz! Yeter ki duyarlılığımız, sorumluluğumuzuz bilelim Her an sıra size de gelebilir" denildi.

Basın açıklaması sonunda saz eşliğinde türküler söylenerek CHP'de açlık grevinde bulunan insanlara moral ve destek verilerek her zaman yanlarında olunacağı söylendi.

Özgürlük ve Barış Gecesi

İZMİR/Kültür Servisi-İzmir'de 16 Nisan pazar günü İzmir Fuarı, Celal Atik Kapalı Spor Salonu'nda saat 16:15'de, İzmir Belediye Memurları Yardımlaşma Demeği tarafından Özgürlük ve Barış Gecesi düzenlendi.

Geceyi Şahsenem Bacı deyişler söyleyerek açtı. Daha sonra Grup Umuda Ezgi ve Grup Baran'ın insanları coşturan parçalarıyla devam etti.

Hacı Bektaş Veli semah ekibinden sonra Dedocan şiirlerini okudu. Hep bir ağızdan Çavbella türküsünü söyleyen kitlenin coşkulu sesi salonu çınlattı.

Katılımın 5 yüz civarında olduğu gecenin organizasyonun iyi yapılmadığı gözlemlendi. Gece Sadık Gürbüz'ün halk türküleriyle son buldu.

Almanya'nın Mülteciler Politikası ve İrkçi Saldırıları Araştırma-inceleme Kamer SÖYLEMEZ

Oturun ADAM

Derler ki, "Siz Avrupa denilen Duyarlılığın ne menem bir şey olduğunu gidin de sömürgelelerinde görün. Vahşet tüm haşmeyle gözler önündedir. Evet böyle derler! Bu söz gerçeği ifade etmekten uzaktır gelinen aşamada. Neden dersiniz onlarca ciltlik birdizi soru sormuş olursunuz. Biz size bu sorunun bir cildini sunuyoruz. Dostum Kamer Söylemez yazdı. Ben yeniden hatırlatma gereği duydum.

Bu satırlar yazıldığında Almanya'nın Solingen kentinde diri diri yakılarak öldürülen beş Türkü-yeli Genç alisenin mahkemesi 86. turunu da tamamlamış ama bir sonu-ç çıkmamıştı daha. Ve naziler (yani olayın sanıkları) artık mahkemeye girerken zafer işareti yapmayı ihmal etmiyorlardı.

Halbuki bir benzin istasyonunu soymaya çalışırken (München'de) polisle girdiği çatışma sonrası yakalanan bir Yugoslav ömür boyu hapse mahkum ediliyordu ilk mahkemede.

Ne senaryonun sonudur bu ne de başlangıcı. Artık biliniyor yaşı kurt Almanya, kurtlar sofrasına geç kalmışlığından Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nın baş aktörüydü. İşte bağır bağır bağınıyor Üçüncü Dünya Savaşı'nı kimseye kaptırmam diye. Senaryonun sonu güçlü bir ihtimalle böyle sonuçlanacak. Peki başlangıç ne?

Bütünü, ilki, başlangıcı buyazıda yakalamak biraz zor. Zaten konumuz kitap tanıtımı. Yazarımız Kamer Söylemez cesur kalemiyle korkusuzca Kürdün ağlının kapısını aralamış ve şöyle bir dürtmüş.

Peki nereden başlamalı? En iyisi bir kısa tarih kesitinden!

ALMANYA, ALMANYA SEN HER ZAMAN BÜYÜKSÜN!

"1947'nin başlarında eski cumhurbaşkanlarından Herbert Hoover, Almanya'daki resmi bir görevden döndüğünde Cumhurbaşkanı Turuman'a, Potsdam Antlaşması'nın parampaça edilmesinin ve Alman endüstrisinin canlandırılmasının rahatlıkla önemisti. Bana öyle gelmişti ki Almanya'yı Avrupa'nın en büyük sanayi gücü olarak kalkındırmasını salık vermekte-

Ne Okuyalım?

dir." (William Shirer) emperyalistler Potsdam Antlaşması'nı yırtmakla kalmadılar. Paris, New York, Londra, Kanada bankaları oluk oluk para pompaladılar bu "yeni" hükümetin 47 üyesinin 46'sı nazi kökenli askerlerdi bir tane sivil vardı aralarında yalnız. Demokrasi-yi(!) bunlar inşa edeceklerdi. Cehennem Köpeği kelbelos nergisосу oynuyordukysaca.

Şairin dediği gibi "hesap dağ-larcaydı." Bu hesaplar içindeki en önemli nokta ise, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne karşı bir tampon askeri bölge, bir hayal ve mutluluklar ülkesi yaratma düşüncesi-ydi. Yerinde yüzün ülke Japon-ya idi. Potsdam Antlaşması'nın yırtılması onun da yüzünü güldür-müştü. Onun tamponluğu ise Kızıl Çin'in karşısında durup sırtmasından geliyordu.

Nitekim; sadece 1951-61 dönemi arasında 200 bin kadar siyasi dava açılmıştı, Anayasayı Koruma Örgütü tarafından Almanya'da.

Amerikan ve İngiliz emperyalistleri tarafından eski naziler polis ve ordu şefleri olarak, politikacı olarak eski koltuklarına oturtuldu-lar.

Fazla değil on yıl içinde yabancı iş gücü çağırılı başlandı. 60 milyon insanın hayatını kaybettiği emperyalist savaşta Almanya'da taş üstünde taş kalmamıştı. Bir yanda ölü yaralılar ve yıkık bir ülke, dev gibi duran savaş tazminatları ile Almanya iş gücü için üçüncü dünya denilen sömürge yarı-sömürge ülkelere çağrıda bulunuyordu. Peki bu yoğun duran kaymağı nereden geliyordu? Kimler finanse ediyordu bu paraları??? Almanya, Almanya sen her zaman büyüksün(!)

"GÜLME SON SINIRINA ULAŞINCA GÖZYAŞLARINA KARIŞIR"

Gazetemde yazmıştım haberi Kamer Söylemez getirmişti. "Mon-xe kentinde 1991'in 3 Ekim'inde bir Lüblanlı aile yakıldı" demiştik. Görüntüledik objektifimizle yakı-lan ufak ufak yavruları. Bütün sü-nünümüzde bağırarak tedbir ted-bir diye, belki belki başla olmak üzere tek bir getirdiler parlamento-

dakiler. "Bu kadar çok yabancı gelirse böyle olur" diyerek koro halinde katilideğil maddülü suçladılar. Şu söz çok yerinde; evet beyler başkentte köpekler bile merkezi havlamış derler. Ne kadar doğru bir tanımlama. Hele Bonn için...

21 Kasım 1981'de o dönemin Başkanı Schmidt'de şöyle demişti: "Almanya'daki yabancılardan sayısı son derece arttı ve bundan endişe duyuyorum... böyle devam ederse ölümlü ve kanlı olaylar bekliyorum." (81 yılı boyunca da saldırılar durmadı) Almanya gibi demokrasi şampiyonu bir ülkenin başbakanı yabancılar diye onyıllardır burada çalışan azınlıkları günah keçisi olarak gösterip kanlı olaylara açık açık çağrı yapar da Nazicikleri yalnız çıkarır mı başbakanlarını...

İşte kısa bir bilanço, faşist naziler tarafından katledilenler: 1991 yılında 2, 1992 yılında 17, 1993 yılında ilk altı ayında 9 insan Naziler tarafından katledildi. Saldırılarda sayısı ise yüzlerce. Yalnız 1992'de nazi saldırılarının sayısı 1719 rakama dikkat ediyorsunuz değil mi?

Ve bu saldırıları birçok Alman olay yerinde bizzat alkışladılar. Tıpkı Rostack kentinde olduğu gibi. Ve o günü, geçmiş günü hatırlıyorum da yazacağımda bile soğuk terler basıyor bedenimi ürperiyorum. Çocuğunu arayan anne, kocasını arayan kadın, annesini soran bebek, hurda yığını olmuş mahzen katında fareler gibi yaşayan Almanya (İkinci dünya savaşı manzarası) insana yaşamın öğretilmediğini kitaplar öğretmez derler, çok doğru, hele Almanlar için. Bugün nazi saldırılarını alkışlayıp gülen bir halka (evet halk diyorum yanlış anlamadım?) Montaigne'nin meş-hur bir deyimini başlık yapmışım tekrarlıyorum "Gülme, son sınırın varınca gözyaşlarına karışır."

DEMOKRASİ DİYE DİYE

Almanya bir tek ülke, doğu batı yok artık ve bir tek devlet tarafından yönetilen iki ana-ya-sa var. Şaka yapmıyoruz tıpkı Güney Afrika'da olduğu gibi (herhalde orada Mandela gelmesin rağmen bir de-ğişiklik yok?) Almanlar için bir yasa yabancılar için ayrı bir yasa. Az daha unutuluyorduk bir de ilticacılar yasanın var. Fakat Alman Anayasası'nın birinci maddesi: Bütün insanlar yasa önünde eşittirler, demeyi de ihmal etmiyor. Gülmeyin, çünkü Alman halkının da yüzde sekse-ni bu ayrımcılığ ve komedi-yi (ırk-çı yasaları) savunuyor.

"Çabuk unuttular geçmişlerini. Bugün Almanlar (ya da) olarak kendilerini aygır ve modern olarak görüyorlar, öyle ki toplama kampları-

nı bile modern hale getirmişler. Dachau'daki toplama kampına gidip gördüğümüzde, Türkiye'deki tutukevleri ve işkencehaneleri yakinen tanıyan bir ilticacı arkadaş bastı çığılığı "Valla haval Diyarbakır Cezaevi'nde yatmaktansa burda yatmak daha tercihimdir" dedi. İşin doğrusu Almanya emperyalistleri kedi gibi pisliklerini kapatmaya çalışıyorlar ama iğrenç koku engel buna. İrkçi yasalarıyla, nazi saldırılarıyla, mahkemelerin çifte standart kararlarıyla her şeyyle sinmiş toplum üzerine. Alman halkı da kanıksamış bunu. Aktif saldırıların olmadığı yerlerde yabancılar Alman toplumu tarafından korkunç bir horlanma dışlanmayla karşı karşıya. Buna psikolojik ırkçı saldırılar adını koymayı doğru buluyorum. Tekrar hatırlatmakta fayda varsa eğer FAC (Federal Almanya Cumhuriyeti)ni naziler kurdu emperyalistlerin desteğiyle demıştik.

İşte yazarımız Kamer Söylemez Alman emperyalist devletinin "demokrasi" deyince ne anladığını o akıcı kalemi ve bizzat birçok olayın görgü tanığı olarak gözler önüne serdi. Anı kovanını kalemi ile şöyle bir karıştırdı. Gözlerimizin önüne 1920'lerin anti-semitik nazi propagandalarının merkezine koyduğu yılları,bugün mülteciler ve diğer Almanya'da yaşayan azınlıklara yöneldiğini ve Alman emperyalist burjuvazisinin tepeden tırnağa nasıl faşizme doğru koştuğunu teorik ve pratik boyutunu bizzat günlük yaşamla,mahkemesiyle, yasalarıyla, polis gücüyle hayata yansıttığını anlattı. Ve iltica kampları!

İnsanlık, haysiyet ve onurunun ayaklar altına alındığını, esir kampları gibi üst üste yığıldığı, müsadese dışarı bırakılmadığı "modern" toplama kampları anlattı Kamer.

Evet artık emperyalist ülkelerin iğrenç yüzünü görmek için sömürge ve yarı-sömürge ülkelere gitmeye gerek yok. Eğer bu ülke Almanya ise hiç gerek yok sömürgelelerine gitmeye. Çünkü Alman emperyalizmi bütün iğrençliğiyle, pisliğiyle, mülteci ve azınlıklar politikası ve yaptırımlarıyla bizzat kendi ülkesinde gözler önünde, Kamer Söylemez bunu anlattı.

Kamer'in kitabı Ape Musa Anter 1994 araştırma ve inceleme ödülü aldı aynı zamanda. Herşeyi anlatmak mümkün mü bu kısa yazıyla? Değil. Öyleyse okuyun Kamer Söylemez'in bu araştırma yaptığını. Haksız olmadığımızı göreceksiniz!■

YDKD'ne gülünç kapatma

■ ADANA/Kültür Servisi-23 Şubat 1995'te açılan Adana-Yüreğir Dayanışma ve Kültür Derneği (YDKD) 14 nisan günü dernekler masasına bağlı polislerin baskınına uğradı. Tüm kanuni işlemlerin tamam olmasına ve yapılan arama sonucunda yasadışı hiçbir şey bulunmamasına karşın "dernek binasının uygun olmadığı" gerekçe gösterilip kapatıldı.

Bu keyfi kapatmayı protesto eden, YDKD, Tüm Bel-Sen, DİSK 6. Bölge, İHD, Mithatpaşa Derneği, Ortabucak Derneği, Tuncelililer Derneği ve Halkevi gibi çeşitli DKÖ'ler bir basın açıklaması yaparak olayı kınadılar. Yapılan basın açıklamasında "Bu keyfi tutumlarından dolayı Adana Emniyeti Dernekler Masası'nı esefle kınıyor, halkımızı ve tüm kitle örgütlerini yalnız duyarlı olmaya değil, demokrasi cephesinde birlikte olmaya çağırıyoruz" denildi.

Okmeydanı PSA Canlar Derneği'nde aşure

"Zalime, zulme karşı olalım"

İSTANBUL/Kültür Servisi- PSA Canlar Derneği hem TC'nin Gazi direnişi sonrası baskılarını protesto etmek, hemde Devrim Mahallesi direnişindeki şehitleri anmak amacıyla 16 nisan pazar günü Okmeydanı'nda Aşure pişirerek şenlik düzenledi. İstanbul'un çeşitli yerlerinden gelen insanlar Devrim Mahallesi direnişi ve birliğini o gün Okmeydanı'nda da yaşattılar.

Şenliğe Devrim Mahallesi şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu ile başlandı.

PSA Canlar Derneği Başkanı saygı duruşundan sonra yaptığı konuşmada "Gelin canlar bir olalım, zalime zulme karşı olalım, mazlumun yanında olalım. Yetimin hakkını alalım" diyerek duygularını dile getirdikten sonra devletten istemlerini açıkladı. Bu istemler

- 1- Katillerin kamuoyuna açıklanması,
- 2- Devrimci- demokrat kitle örgütleri üzerinde oynanan oyunların durdurulması,
- 3- Gözaltına alınanların ser-

best bırakılması,
4- Katillerden hesap sorulması.

Şenliğe Hasan Ocak'ın ailesi ve arkadaşları da katıldı. Hasan Ocak'ın kardeşi Hasan Ocak'ın ağzından yazılmış bir mektubu okudu ve "Sustukça sıra size de gelecek" diyerek insanları mücadeleye çağırdı. İnsanlar hep birlikte "Kahrolsun Fa-

şizm, Yaşasın Mücadelemiz!", "Hasan Ocak Serbest Bırakılsın!", "Birlik-Mücadele-Zafer!" sloganlarını atarak halaylar çekip, semah döndü.

Aşurenin dağıtılmasından sonra da halaylar ve semahlar çekilerek şenlik bitirildi.■

İzmir'de Bahar Şenliği

■ İzmir Kültür Servisi-İzmir Fuarı Ekici Över Salonu'nda, Emek Kültür Merkezi tarafından 28 Nisan'da Bahar Şenliği düzenledi. İbrahim Zeybek'in açılış konuşmasıyla başlayan şenliğe, yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Grup Kızılırmak'ın okuduğu parçalarla coşan kitle sloganlar atıp, halaylar çekti. Dia gösterisiyle devam eden gece, "Hasan Ocak Kaybedilemez", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Dersim Kızıdır, Kızıl Kalacak", "İbolar Ölmez", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" vb. sloganlar atılarak son buldu.

Ankara Kitap Fuarı

■ Kültür Servisi-TÜYAP tarafından açılan 2. Ankara Kitap Fuarı kitapseverlerin yoğun ilgisini çekerken yayıncıların pek mutlu etmedi.

Fuarda okuyucu ile yazarlar söyleşi ve sohbetlerde bulunama olanağını yakalarken en çok kitapları satılan Aziz Nesin, Can Yücel oldu. Bunun yanısıra Toktamış Ateş ve Cezmi Ersöz'de aynı ilgiyi gördü. Fuarı ilginin geçen yıla oranla arttığı gözlenirken, katılım 200 bin kişi civarında idi. Bu da her ne kadar insanlarımızı kitapları ekonomik sıkıntıdan dolayı alıp okuyamıyorsa da okuma isteğinin var olduğunu gösteriyor. Öte yandan düzenlenen imza günlerine de en çok ilgi gören şair ve yazarlar arasında Atıl Behramoğlu, Ahmet Telli, Halit Çelenk vardı.

Yaklaşık 40 bin kitabın sergilendiği fuarda bunun yanı sıra yakın satıldığı söylenen bazı yayıncıların yanısıra, kitapların pahalılıktan dolayı yeterli satış yapılmadığını söyleyen yayınevleri de var. Ama önemli olan şu ki okumak, okutmak ve kitleleri harekete geçirmek bir bilgi ve kültür mozaiki sunmak için bu tür fuarların büyük önemi var.

"Nevroz 95 Resim ve Seramik Sergisi"

■ Kültür Servisi-25 Mart-9 nisan tarihleri arasında, BEKSAV'ın (Bilim Estetik Kültür Sanat Vakfı) sergi salonunda "Nevroz 95 Seramik ve Resim Sergisi" düzenlendi. Serginin içeriğini seramik sanatçısı Türkan Akkulak Koç'un 14 seramik çalışmasıyla, Ressam Fevzi Bilge'nin 63 resim çalışması oluşturdu.

Sanatçılarla yapılan röportajda Koç görüşlerini "Sergimdeki çalışmalar, bir diriliş sergisi, savaşa, yozlaşmaya, çirkinleşmelere karşı bir diriliş ifadesi" diyerek, sanat çalışmasının içeriğini özetlerken, Kürt plastik sanatları üzerine görüşleri alınan Bilge ise; "Nevroz biz Kürtler için her yıl düzenlenen bir toplumsal irade kongresi oldu. Bu kongre tüm insanlarımızın vicdan muhasebelerini yapıp, ulusal iradeyle biraz daha bütünleştiği gerçek bir toplumsal konumuna gelmiştir." dedi.

denemeler
anı-anlatı

Şehir kartallarının yürek senfonisidir

GULASOR

Gece yorulmuş, şafağın kızılığında gündüze devriyordu nöbeti, yüreğim isyan ateşinde kavrulmuş bir köz gibi ısıtıyordu içimi, sabah yazına inat. Ben sokakları adımlıyordum. Saat 06:15'di. Saatin çabuk geçmesi için türkü söylüyordum, özgürlük mahkumlarının kavgaya hasretliğini yüreğimden hissederek. Türkümüz sokağın loşluğunda dolaşıp, münzurlara yöneliyordu. "Ne güzeldir yollarda olmak şimdi."

Sesim dağılıyor, kısıllıyor, kavgaya olan aşkımlı anlatıyordu, gecekondu sakinlerine; ve ben özgürlüğe olan tutkumu paylaşıyordum halkıma.

İlk randevum geliyordu aklıma, nasıl heyecanlanmıştım. Randevuya giderken tarif edilemeyecek bir sevinç kaplamıştı içimi. Artık diyordum, ben sıradan biri değilim, yaşamımı kavgaya adepte etmek zorundayım. Pona göre davranacağım, ona göre yaşayacağım.

Sokağın sonuna geldiğimimde, sıyrılıyorum düşünce-

lerden ve etrafı firarı gözlerle tarıyorum. Karşı sokağa geçiyorum sessizce, sokaklar dar ve yollar bozuk. Mahalledeki gecekonduardan çorba kokuları yayılıyor sokağa.

Güneş tüm kızılığıyla gülümsüyor Kent'e. Devrim şehitleri ellerinde Enternasyonal Proletaryanın kızıl bayrağıyla geçiyorlar, kızılığın ortasından. Randevulaşılıyor. Bir gün diyorum, bir gün mutlaka geleceğimi yanınıza. Ülkemizin dört bir yanı kanlarımızla zıllaştığında, kalles pusuları yararak gelen gerillanın Keleşinden fırlayan kızıl kurşunla geleceğim. Faşizmin altında patlayarak. Sizlere özgür günlerin geldiğini müjdelemek için geleceğim.

Saat 7'yi gösteriyor. Zaman geldi diyorum kendime ve randevu yerine doğru kontrollü bir şekilde yöneliyorum. 10 dakika sonra yoldaş gelecek, yüreğim çarpıyor, nasılda özlemişim. Öysaki 15 gün oldu ayrılalı. Olsun diyo-

Yaşadıklarımın öğrendiğim bir şey var; yaşadın mı, yoğunluğuna yaşayacaksın bir şeyi sevgilin bitkin kalmalı öpülmekten sen bitkin düşmelisin koklamaktan bir çiçeği

İnsan saatlerce bakabilir gökyüzüne denize saatlerce bakabilir, bir kuşa bir çocuğa yaşamak yeryüzünde onunla karışmaktır kopmaz kökler salmaktır oraya

kucakladın mı sınımsız kucaklayacaksın arkadaşımı kavgaya tüm kaslarınla gövdenle tutkunla gireceksin ve uzandın mı bir kez sınımsız kumlara bir kum tanesi gibi, bir yaprak gibi bir taş gibi gireceksin

uzak ülkeler çekmeli seni tanımadığın insanlar bütün kitapları okumak bütün hayatları tanımak arzusuyla yanmalısın

rum, özledim. Yoldaşın randevuya geleceğini bilmek ne güzel.

Aylardır görmediğim yoldaşların gülüşleri geçiyor gözümün önünden. Göz kırpyoruz birbirimize, gözlerimizden soruyoruz durumları, nasıl oldu son gelişmeler, sen neler yaptın. Cevaplar hep olumlu partiyi sahiplendik. Eski mücadele yoldaşlarımla aynı safta olmak ne güzel di-

yorum kendime.

Mahalle canlanıyor, işçiler yavaş yavaş düşüyorlar yollara, sermayenin çarkını çevirmek için. İşçilere bakıyorum, hepsi yarını o kaba elleriyle kuracak diyorum. Bir gün güçlerinin farkına varacaklar ve tüm gericiliği bir kağıt gibi yırtıp tarihin çöplüğüne atacaklar.

Ve yoldaş sokağın başından geliyor, yüzünde geleceğin yansıması, hasretle ona doğru ilerliyorum, yüreğimden yoldaş görmenin sevinci sarılıyor birbirimize.

Dağlarda söylenen isyan türküsüne kulak kabartıp, yürüyoruz sokakta özgür geleceğin yaratılması için yürekleri birleştirip, başlıyoruz konuşmaya. Kenti sarıyor düşümlüğün sıcaklığı, zulamızda sakladığımız umudumuzu paylaşarak, kentin sokaklarından, dağlara doğru ilerliyoruz. Peşimizde zulümün sallanarak yıkılan, sarsılan bir dünya bırakarak, Türkiye halkıyla beraber koşuyoruz ciğerlerimizi patlatırcasına özgür yarınlara.■

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

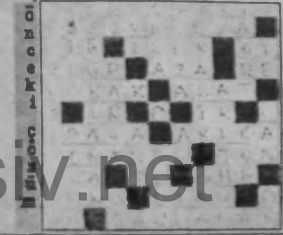
1) 30 Eylül 94 Erzincan'da TC ordusu tarafından katledilen TIKKO gerillası. 2) Varılmak istenilen son, maksat-Bir mizah dergimiz. 3) Satrançta taş-Bir zeka oyunu. 4) İngilizcede beyefendi-Sayı, tane. 5) Ülkü-İçinde tohum ya da krizalit bulunan koruncak. 6) Basimevilkel deniz taşı(tersi). 7) Çinko'nun simgesi. 8) Bir şeye karşılık verilen ya da yapılan şey-Saldırı 9) Küçük orman (tersi)-Yaşanmış şeylerden belleğin sakladığı her türlü iz. 10) Bir geminin ya da uçanın gidiş yö-

nü-İlgilendiren, ilişkin.

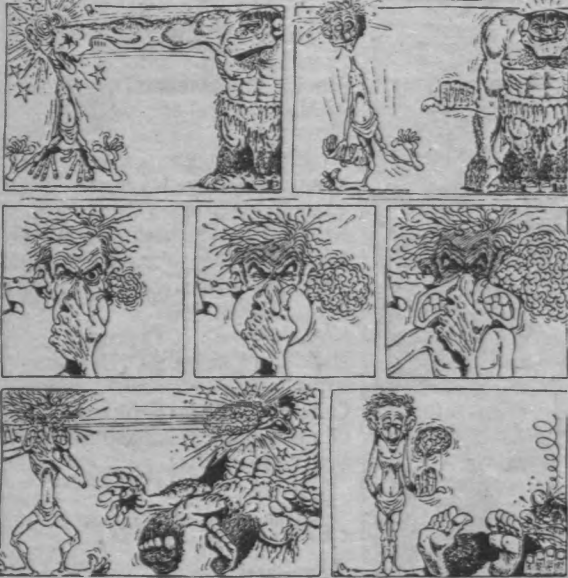
YUKARIDAN AŞAĞI

1) Bir ilimiz-Tek olan, eşsiz. 2) Kahraman, yiğit-Çekip çevirme işi. 3) Tikinti, tiksinti-Bir meyve. 4) Bir sayı (tersi)-Trakya'da Yunan kolonisi (aynı zamanda Demokritos, Anaksarkhos ve Protagoras'ın doğdukları yer. 5) Osmanlı'da çocuğun bakım ve eğitimiyle görevli olan kimse-Kürtçe'de karşdakini çağırma. 6) Parlak kırmızı-Alışılmış olandan gerekenden eksik. 7) Gök renginde olan (tersi). 8) Gereğinde kullanılmak için

bir şeyin el altında bulundurulmuş benzeri ya da eş-Zaman birimi (tersi) 8) Amonyum nitrat ve tolitlen oluşan patlayıcı-Acılık, ekşilik gibi niteliklerin genel adı(tersi) 9) Parlak olmayan donuk (tersi)-Vakit. 10) Bir meyve-Kent dışı çoğu boş ve geniş yer.

Güçlü ki M...

Arkadaşlar bu resimli öyküye bir Fransız mizah dergisinden aldım. Üstte gerçekliğimize uymuyordu değil mi? Gazetemizde yayınlamanız için gönderdim. Selamlar.
Sema Tuncer.

"TESLİM OLUN"

Sahibinin Sesi Haber Ajansı- Geçtiğimiz hafta ABD'nin Oklahoma şehrindeki federal hükümet binasının bombalanması sonucu 100'den fazla can kaybı ve yüzlerce yaralının meydana gelmesi ile ilgili olarak Genel Kurmay Başkanlığı bir bildiri yayınlamak üzere "Teslim Olun!" dedi.

"Org. Kasım PAŞADAYISI" imzasıyla yayınlanan bildiri binayı bombalayanların bilindiği, asla kaçamayacakları vurgulanmıştır ve özetle "Federal hükümet binamız: alçakça (yani binamız yüksek ama, eylem alçakça) bombalanmıştır. Bize ulaşan ve kesinlik kazanan millet düşmanı ermenilerin olduğunu göstermiştir. Bombayı koyan ve koyduranların kimlikleri de belirlenmiştir. Çağrımızı onlara ve diğer ermenileredir. Gelin, yol yakinken teslim olun! Bu devleti yıkamasanız, 19080- 11915 yıllarını hatırlayın! Yoksa Kuzey Irak'tan çıkıp oraya geleceğiz!" denilmiştir.

Teslim olmanın bir büyüklük göstergesi olduğu da vurgulanan yazı, nedense "TKP(ML)'den de asla korkmuyoruz" cümlesi ile bitmektedir.

GAZETEMİZ ÖZGÜR GELECEK'TEN HABERCİLİKTE DEV ATILIM!

Umut Yayıncılığın çıkardığı yayınları anında toplama, hata yeterli görülmediği zaman (47. sayımızın başına gelenler gibi) iki defa, o da yeterli olmazsa üç, dört defa toplamakla görevli olan UYYTM, yüksek bir enerjiyle yayınlarımızı toplama, cezalar kesmeye devam etmektedir.

Geçmişteki olumlu- olumsuz tüm olaylardan ders çıkararak, sürekli, kendisini ileriye götürecek bir yenilenme içinde olmayı ilke edinen gazetemiz Özgür Gelecek, kısa adı UYYTM olan Umut Yayıncılığın Yayınlarını Toplama Masası ve devletin pratiklerini bu ayki Yönetim Kurulu olağan toplantısında değerlendirerek sadece geçmiş olayları ve günceli yakalamakla gazeteciliğin yapılamayacağını, bunun yarım olacağını, "tam gazetecilik" için gelecek olan olaylarında haberlerinin yansması gerektiğini karar altına almıştır.

Bu karar ve anlayıştan yola çıkan gazete-

miz Özgür Gelecek, bugün de dahil olmak üzere gelecekte şu olayların olacağını tespit etmiştir:

1- "Yargılı" ve yargısız infazlar, insan kaçırımlar ve diğer katliam biçimleri devam edecektir;

2- Güven(siz)lik güçlerinin dikkatsizlikleri (!) sonucu, gözaltına alınanların bir kısmı yine "kaybolacaktır (!)";

3- Bilim ve teknolojiye ayak uyduran (!) güven(siz)lik güçleri, işkencelerin yaygınlaştırılmasında dünyada "önder"ler arasına katılacaktır;

4- Zam yağmurlarının sağnak niteliği değişmeyecektir;

5- KÖK önderliğindeki TKP(ML), 2. OPK'nı başarıyla sonuçlandırıp sınıf kavgasını yükseltmeye devam edecektir;

6- Gazetemiz Özgür Gelecek'in 51.52. ve 53. sayıları TKP(ML)'nin propagandasını yaptığı, halkı sınıflara böldüğü vb. ipe- sapa gelmez gerekçelerle toplatılacaktır;

7- Gazetemizin bu çıkacak olan 50. sayısı da toplatılacaktır;

8- Bazı fabrikalarda grev gerçekleşecektir;

9- Drakula, Zağar ve Menzil, en fazla 20'şer yıl daha yaşayacaklardır;

10- Sayfamızın yetersizliği yüzünden buraya yazamadıklarımız da olacaktır.

İnanmıyor musun? Görüşürüz!

"SEZAR'IN HAKKI SEZAR'ADA, MEMUR'UN HAKKI KOMPRADOR PATRON AĞAÇA MI?..."

Bir soru: Soldan sağa 15 harfli albay üniforması giydirilmiş üçüncü sınıf bir sokak köpeği?..."

NE BİLEYDİM

İk defa yolu kasaba postahanesine düşen bir köylü kendisine uzatılan küçük pulu şöyle bir süzdükten sonra soran gözlerle görevliye bakınca görevli memur.

- Yahu amcacığım alt tarafı pulu tükürükleyip zarfın sağ üst köşesine yapıştıracağın hepsi o kadar.

Köylü sevinerek pula hafiften tükürüp zarfı yapıştırmaya çalıştıysa da pulu yapıştıramaz.

Ya allah, deyip pulun üstüne okkalı bir tükürük atsa da bir türlü yapışmamakta inat eden pulu memura uzatarak

- Yahu evladım, şu pulun iyisi yokmu, bitürlü yapışmadı...

Hayret içinde bir tükürüklü pula, birde köylüye bakan memur, gülerek

- Yahu kardeşim, sana pula tükür dedikse, arkasına tükür dedik, Atatürk'ün suratına değil...

EMNİYET'TEN HABERLER... EMEMNİYETTEN HABERLER... EMNİYET

Zağar, "Demokrasi Kampanyası" başlattı!

mokrasi Telefonu!"

-Avucunuzu Acaip Yalayacaksınız Haber Ajansı- Acaip acaip telefonlarla bu acaip devleti acaip idare eden (!) acaip kişiliksiz ler buacaipliklerine yeni bir acaiplik ekleyerek, ne kadar acaip olduklarını bir kez daha ispatladılar: "Acaip Demokrasi Telefonu!"

Konuyla, yani "Acaip Demokrasi Telefonu" ile ilgili olarak acaip bir şekilde düzenlediği acaip basın toplantısındaki acaip konuşmasında Mehmet Zağar, "biz, polis teşkilatı olarak ülkenin acaip demokrat, insan haklarına acaip saygılı insanlardan oluşmaktayız. Polisimiz, artık gözaltına alınan insanlara ne yapacağına, nasıl davranacağına, kendi başına karar vermeyecek; halka danışacaktır. Şöyle bir uygulama getirdik. Gözaltına alınan insanların isimleri şehrin en işlek cadde-

lerinde bir hafta süreyle asılı duracaktır. Bu isimleri gören halkımız, kime nasıl davranılması gerektiğini belirlenen telefon numaraları ile ilgili bölüme bildirecek, bir hafta sonra da değerlendirmeler yapılarak uygulamaya geçilecektir. Bu uygulamanın sonuçları da ayrıyeten kamuoyuna bildirilecektir. İşte belirlendiğimiz telefon numaraları:

Gözaltına alınanların; İşkenceyle öldürülmesini isteyenler 00 900 900 10 numaralı telefonu, Kurşunlanarak öldürülmesini isteyenler 00 900 900 114 numaralı telefonu Asılarak öldürülmesini isteyenler 900 000 115 900 numaralı telefonu, Yargısız infaz isteyenlerin ise Genel Mü-

dürlüğümüzün herhangi bir telefonunu aramaları yeterlidir. Hemen arayın; çabuk arayın, durmayın!"

Bu arada bir gazetecinin "Sayın Zağar, bu telefon numaraları hep ölümlerle ilgili. Sanıkların serbest bırakılmasını isteyenler nereye telefon edecekler?" diye sorması üzerine neşesini tümden kaybeden Zağar, "Biz bu konuyu da düşündüğümüz için PTT Genel Müdürü ile konuştuk. Ama sayın müdür, fazla hat olmadığı için veremeyeceğini söyledi. Hatta çok rica bile ettik ama hat yokmuş, ne yapalım! Biz de hat için sıraya girdik. Sağolsun Sayın müdür bizi en ön sıraya aldı. 22 sene sonra istediğiniz bu hat da açılacaktır." demiştir.

BINALI

ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI MARMARA BÖLGESİ ŞUBESİ BAŞKANLIĞINDAN BASIN BİLDİRİSİ

22 Nisan Dünya Günü'nde dünyamız ve Türkiye**DÜNYAMIZIN BUGÜNKÜ DURUMUNUN TESPİTİ**

1- Çekemeyeceği kadar fazla bir nüfusa sahip dünyamızda, halen nüfus artışı sermaye, dinler ve popülizm işbirliğinde pompalanmaktadır. (...)Sermayenin 2010 yılında öngördüğü nüfus hedefi 10 milyar dünyalıdır.

2- sermaye daha fazla kazanç uğruna, aşırı tüketimi ve israfı desteklemektedir. Bu durum doğal kaynakların (tarım toprakları, ormanlar, su kaynakları ve atmosferik kaynaklar) hızla tükenmesine neden oluyor. (...)

3- Kar amaçlı lüzsüz ve aşırı üretim için kullanılan fazla enerji, dünyanın ısınmasına, atmosferik koşulların olumsuz yönde değişmesine neden olmaktadır. Küresel ısınma tayfunları sel baskınlarını ve kuraklıkları getirmektedir. (...) Yaşanması mümkün olmayan bu çökmüş bölgelerden elde kalmış kısmen yaşanır bölgelere zorunlu kitlesel göçler yaşanacaktır. Bu durum savaşlara ve hatta insanların topluca imhasına kadar varabilecektir. (nötron bombası)

4- Aşırı enerji gereksinimini karşılamak üzere, nükleer santraller ve termik santraller alabildiğine yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır. Dünya petrol tröstleri, petrol tüketimini artırabilmek için ellerinden gelen her türlü gayreti göstermektedirler. Nükleer enerji tekelleri ise fosil yakıtlar ve petrole savaş açarak nükleer santral kurmayı cazip göstermektedirler. Oysa dünyamızın sahip olduğu temiz enerji kaynakları, gerçek ihtiyaçlarımızı karşılamaya yeterlidir. (...) Dünyada kullanılan fosil yakıtların atmosferde meydana getirdiği olumsuzlukların % 80'inden kapitalist batı ülkeleri sorumludur.

5- Dünya militaristleri ve diktatörleri, sürekli silahlanmayı teşvik etmektedirler. Yöresel savaşları kıskırtmakta hatta finanse etmektedirler. (...)

Dünyanın sağlık, eğitim ve çevre geliştirmesinde kullanılması gereken tüm tasarrufların 2/3'ü silahlanmaya harcanmaktadır. Halen emperyalist ülkeler nükleer denemelere devam etmektedirler.

6- Denizlere boşaltılan kanalizasyon, petrol ve kimyasal atıklar nedeni ile her yıl denizlerde binlerce tür yok olmaktadır. Karasal ortamda ise bir bu kadar bitki ve hayvan nesli yanlış arazi kullanımı nedeni ile yok olmaktadır. Termik santralleri yarattığı asit yağmurları yüzlerce gölde tüm aerobik canlıları yok etmektedir.

TÜRKİYE'NİN BUGÜNKÜ DURUMUNUN TESPİTİ

1- Emperyalist sistemin bir parçası olmasının sonucunda Türkiye, giderek ormansızlaşmaktadır. Erezyon başlı başına bir tehlike haline gelmiştir. Bazı araştırmacılar göre 21. yüzyılın ilk çeyreğinde Türkiye çöl olacaktır. Tarım arazileri sürekli konut ve sanayi tarafından yok edilmektedir. Mevcut tarım arazileri ise bilinçsiz gübre ve ilaç kullanımı nedeni ile özelliklerini yitirmektedir.

(...)

2- Dışa bağımlı ilkel teknolojiye sahip sözde sanayimiz, 1950'den beri, çevresel hiçbir önlem almadan çalıştığı için İzmit körfezi, izmir körfezi, Haliç, Gemlik körfezi, İskenderun körfezi, Porsuk çayı, Filyos çayı, Nilüfer çayı, Ankara çayı, Mogan gölü hatta tüm Marmara denizini kokuşturmuştur.

3- Alt yapısız kentleşme, plansız büyüme ve enerji politikasızlığı, küçük büyük bir çok kentimizi yazın ve kışın hava kirliliğine mahkum etmiştir. (...)

4- Çöpün içerdiği bütün unsurları tek tek işlenip geri kazanılmak sureti ile ekonomik bir değere kavuşturulması gerekirken, ülkemizde vahşi bir biçimde araziye yayılarak ,patlamaya hazır bir bombaya dönüştürülmektedir. Bu çöp dağlarımız yeraltı suları-

Dünyayı ve bir bütün olarak evreni kirleten emperyalis- kapitalistler, 22 nisan günün "Dünya Günü" ilan ederek pisliklerini gizlemeye çalışmaktalar. Daha geçen yıllarda meydana gelen Umraniye Hekimbaşı'ndaki çöp patlaması ve onlarca insanın ölümü hatırlarda.

mızı kirletmekte, sinek, böcek, koku ve du-man oluşturarak halk sağlığını bozmaktadır. (...)

Şube Başkanlığımız yanlış tarım politikaları, yanlış sanayi politikaları, yanlış yerleşim politikaları, yanlış enerji politikaları, yanlış nüfus politikaları ve yanlış kalkınma politikaları uygulayan bugüne kadar ki tüm hükümetleri kinıyor.

Bugünkü hükümetin Çevre Bakanlığının, çevreden ne kadar kopuk olduğunun bir göstergesi olarak, Sabancı Holding kuruluşlarından birisine vermekte aracı olduğu "çevre ödülünün" bu kuruluştan geri alınmasını talep etmekteyiz.

ÇÜNKÜ

Sabancı Holding arazi katilidir.

Sabancı Holding pet şişelerin babasıdır. Sabancı Holding Türkiye'de ilk defa özel sigara fabrikası kurarak, yerli tütünlerimiz depolarda çürürken, Amerikan tipi tütün ekimi alanlarının genişletilmesini sağlayan bir kuruluşur.

Sabancı Holding modern otomobil fabrikası adı altında kurşunlu benzin teknolojisini ve katalitik konvertör uygulamasını halkımıza yutturan kuruluşur. ■

Deri işçisi iş bıraktı

KARTAL/ Özgür Gelecek- Tuzla Organize Deri Sanayi'nde toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçlanması, Cihangir Deri işçilerinin tekrar işe başlaması ve aynı gün kamu emekçilerinin 20 Nisan eylemini desteklemek amacıyla bir yürüyüş düzenlendi ve bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirildi.

Sabah saat 7:00'da Organize Deri Sanayi'nde, yaklaşık 2 bin işçinin katılımıyla başlayan yürüyüşte, "Hasan Ocak Sağ Ahı, Sağ İstiyoruz!", "Gözaltında Kayıplara Son!" yazılı dövizlerin yanı sıra Deri işçileri imzalı "Gelecek Ellerimizdedir", "Hasan Ocak'ı Sağ Aldınız Sağ İstiyoruz" yazılı pankartlarda taşındı. Petrol-İş'e bağlı bazı işçiler ve hamal işçilerinin de katıldığı yürüyüşte, Şifa Mahallesi'ne gelindiğinde jandarma, yürüyen işçilere müdahale ederek 4 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan işçiler daha sonra serbest bırakıldı.

Yürüyüş boyunca "Birlik Mücadele Zafer!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "Yaşasın Tuzla Direnişimiz!", "Gazi'nin Hesabı Sorulacak!", "Gelecek Ellerimizdedir!" şeklinde sloganlar atıldı. Deri sanayinden Aydınlı'da bulunan Deri-İş Sendikası'nın önüne kadar yürüyen işçilere hakkında destek verdiği gözlemlendi.

Sendika binası önünde toplanan işçiler burada bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada SSK'nın mezarda emeklilik yasası protesto edildi. Yürüyüş sadece deri işçilerinin ekonomik ve demokratik talepleriyle sınırlı olmadığı, gündemdeki Gazi olaylarında kayıp ve gözaltıların bulunması, kamu çalışanlarının eylemine destek ve 1 Mayıs'a hazırlık niteliğinde bir yürüyüş olduğu belirtildi. Basın açıklamasının okunmasından sonra sesiz bir şekilde dağılan işçiler, o gün tam gün iş bıraktılar.

Edirne'de sivil faşist saldırı

EDİRNE/ Özgür Gelecek- Trakya Üniversitesi'nde har(a)çlara yapılan zamlar ve paralı eğitime protesto etmek amacıyla nisan ayından itibaren bir dizi eylemlilikler gerçekleştirildi. T.Ü.Ö.D (Trakya Ün. Öğrenci Derneği) bünyesinde gerçekleşen bu etkinlikler öğrencilerin bir nebze de olsa hareketlenmesini sağladı. En son 15-4-1995 günü toplanan 600 imzalı dilekçeler 150 kişinin Tıp Fakültesi'nden rektörlüğe yürüyüşle rektöre verildi. T.Ü.Ö.D bünyesinde gerçekleştirilen bu etkinlikler kitlenin büyük bir sempatisini kazandı.

İşte mücadelenin yükseldiği bu dönemde sivil- faşistler tekrar sahneye sürüldü. 18 nisanda "Trakya Üniversitesi Ülkücüler" imzalı davetiye sivil- faşistler tarafından yurt, fakülte ve yüksek okulun kapılarına asıldı. Öğrenci Derneği'nin hiçbir etkinliğine izin vermeyen idare, ülkücülerin bu davetiyesinin altına imza koyarak onlara yol açmıştır. Davetiyelerin yıtılmasını bahane eden sivil faşistler büyük çoğunluğunu çevre (Kırklareli vb.) ve ilçelerden gelen kendilerine ülkücü gençlik diyen gruplarla beraber Mh. Mim önünde bir forum koyarak "Komünistleri temizleme" and içtleri. "Vatan, Allah, Din" naranlarıyla devrimci- demokrat avına çıkmışlardı. İlk önce Karaağaç Meslek Yüksek Okulu'nun karşısındaki kahveyi basan 30 kadar sivil- faşistler bir devrimci- demokrat öğrencileri hastanelik edene kadar dövdüler. Yine aynı gün bir devrimci öğrenci Edirne Lisesi önünde saldırıya uğradı.

Perşembe akşamı devrimci- demokrat avını çıkaran polisler, yoldan öğrencileri toplayarak ve evlere operasyon düzenleyerek yaklaşık 30 kişiyi gözaltına aldılar.

20-4-1995 günü Merkez Kampüs kantininde 4 devrimci- demokrat öğrenci 20 kişilik sivil- faşistlerin saldırısına uğradı. Ancak öğrencilerin saldırıya karşılık vermesi sonucu sivil- faşistler püskürtüldü. Yine aynı gün polislin yaptığı ev baskınlarını Karaağaç ve Merkez Kampüsteki sivil- faşist saldırıları kınayan 40 kadar öğrenci suç duyurusunda bulunmak amacıyla savcılığa giderken durakta sivil ve resmi polislerin saldırılarına uğrayarak gözaltına alındılar. 80'ne yakın kişinin gözaltına alınmasıyla ortalığı boş bulan sivil faşistler, okulda, sokakta, yurta toplam 10 öğrenciye demir sopalarla saldırarak (1 kişiye 30-40 kişi saldırıyor) hastanelik ettiler. Bir öğrencinin parmakları ve kolu kırılmak suretiyle 3 hafta iş görmez raporu aldı. Yine birçok öğrencinin kafası kırılmış ve 5-6 saat hastanede yatmak zorunda kaldılar. Gözaltına alınan devrimci- demokrat öğrenciler cuma ve cumartesi günü serbest bırakılmışlardır. İçerdeki öğrenciler polislin fiziksel ve psikolojik işkencelerine maruz kaldılar. 22 nisanda sivil - faşistler bir evi basarak, ev sakinlerine saldırıdılar. Cumartesi günü devrimci- demokrat öğrencilerin yoğun olarak oturduğu Öz Serhad sitesinde ellerinde demir sopalarla, 30'ar, -40'ar kişilik gruplarla terör estirdiler.

26-4-1995 günü gece saat 12'ye gelirken 100 kişilik sivil faşistler 4 resmi polis arabası eşliğinde Öz Serhad sitesine gelerek ve gövde gösterisi yaptılar. "Bozkurtlar Burada, Apo'nun Piçleri Nerede!" sloganları küfürleri eşliğinde provokasyon ortamı yaratmaya çalıştılar. 27 nisanda ise üniversite polisler tarafından ablukaya alınarak ve 8 devrimci- demokrat öğrenci gözaltına alınmıştır. ■

Kendi sorunları kadar, sınıf kardeşlerinin sorunlarında duyuru alan Deri işçileri, 20 Nisan memur eylemliliklerinde 1 günlük iş bırakarak alanlara çıktılar.

Kavganın Güncesi

6 Mayıs 1972

Mao'nun Çin'de başlattığı Büyük Proleter Kültür Devriminin dünyaya yaydığı devrimci dalganın etkisinde kalan Türkiye'nin "68 kuşağı" yüksek öğrenim gençliği içindeki ideolojik-siyasi-örgütsel saflaşmada Milli Demokratik Devrim safında yer alan Hüseyin İnan, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve arkadaşları THKO'yu kurdular.

Deniz Gezmiş ve arkadaşları üniversitedeki çalışmalarını yanı sıra işçi sınıfının içine girip insanları bilinçlendirip devrimci gençlikle bütünleşmesini sağlamıştır.

1971 yılında THKO'lular Ankaradan Nurhak dağlarındaki üslerine doğru birer birer ayrılmaya başladılar. Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan 16 Mart 1971 günü Sivas'ın Şarkışla ve Gemerek ilçesinde yakalandılar. Hüseyin İnan ise Kayseri Pınarbaşı ilçesinde yakalandı. 12 Mart'ın askeri-faşist diktatörlüğün sıkı yönetim mahkemelerince 9 Kasım 1971'de idam cezasına çarptırıldılar. Yakalanmaları ve idam kararları açıklanmasından sonra arkadaşları, çeşitli eylemliliklerle olayları protesto ettiler. 70'li yıllarda gelişen halk muhalefetine bastırmanın yollarını arayan 12 Mart faşizmi çareyi halkın öne çıkan evlatlarını asmakta buldu. 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan idam edildiler. Onlar toprağa tohum olarak düştüler. Bugün verdikleri mücadelenin ürünleri savaşarak faşist devlete darbe vura- rak gelişmektedir. ■

Kızıl 1 Mayıs

1800'lü yıllarda 8 saatlik işgünü talebiyle gelişen mücadele, dünyanın çeşitli ülkelerinde eylemliliklere sahne olurken, Chicago'da 1 Mayıs 1885'de 40 bin tekstil işçisinin eylemi kanla bastırılır. Bu eylemde gözaltına alınan 4 işçi önderi 1889'da idam edilir.

Aynı yıl toplanan II. Enternasyonel I. Kongresi'nde (uluslararası alanda) 1 Mayıs 1890 yılında bir gösteri düzenlemesi kararlaştırılır. Bu gösterinin ünya kamuoyunda iyi bir pratik sonuç geliştirmesi II. Enternasyonelin, II. Kongresiyle birlikte bu kutlamanın her yıl düzenlenmesinin, işçi sınıfının BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE günü olarak kutlanmasının ön koşulunu yaratıp, karara alır.

İlki 1890'da yapılan bu kutlama giderek tüm dünyaya yayılır. Ülkemizde ise 1900'lü yılların başında kutlanmaya başlanan 1 Mayıslar, 1960 yılında Kemalistler tarafından yasaklanır. Uzun yıllar boyunca bahar bayramı diye hedefinden saptırılarak kutlanan 1 Mayıs, Büyük Proleter

Kültür Devrimi'nin (BPKD) etkisinde kalan "68 kuşağı"nın 1 Mayısların bilince çıkarılmasında, işçi sınıfı içerisinde çalışmalarının büyük katkısı vardır. 1976 yılına gelindiğinde Mehmet Kocadağ devrim şehitleri kervanına Türkiye'nin ilk 1 Mayıs şehidi olarak geçer. 1977'de 500 bin emekçinin katılımıyla gerçekleştirilen kutlamada, emekçilerin örgütlü mücadelesi karşısında aceze düşen faşist devlet, MIT'ini ve Kontrgerillasını kullanarak Taksim Meydanı'nı kan gölüne çevirir. 37 emekçinin ölümüne, yüzlerce insanın yaralanmasına neden olmuştur.

Emekçilerin Taksim Meydanı'nı kızıla boyayan kanı, Taksim'e ayrı bir anlam katıp, işçi sınıfı ve emekçiler nezdinde Taksim Meydanı'nın "Kızıl 1 Mayıs alanı" olarak belleklere kazınmasını sağlamıştır. 1979 yılında tekrar yasaklanan kutlamalar, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'nın uygulamalarıyla uzun süre kutlanamamıştır. Yıllar geçtikçe kitleselleşerek kutlanan 1 Mayıslar 1989'lara gelindiğinde onbinlerle

ifade ediliyordu. Bunun önünü alamayan devlet güçleri kurtuluşunu 1 Mayısı tekrar kana bulamakta görenek bu kez Mehmet Akif Dalcı adlı devrimciyi katletmiştir.

1990-91 yıllarında, TC'nin rotasından çıkmayan sarı sendikalar kendi anlayışları doğrultusunda 1 Mayısları kutlarken, MLM güçler gerek dünyadaki özü açısından, gerekse Türkiye'deki şanlı tarihi açısından özüne bağlı kalarak, direniş ruhunun yaratıldığı, 1 Mayıs şehitlerinin kanlarıyla kızıllaşan Taksim Meydanı'nda ısrarlı oldukları dönemde, her türlü baskıya rağmen Taksim'de kutlamalarını gerçekleştirmek için dört bir yandan Taksim Meydanı'na yöneldiler. Bunun hazmedemeyen devlet, bayramını kutlamaya giden emekçi halkın üzerine havadan ve karadan otomatik silahlarla ateş açar. Bunun üzerine yüzlerce insanın yaralandığı sırada, sonradan felç olacağını bilmeyen Gülay Beceren faşist kurşunlara hedef oldu. ■

Fransa'da 68 olayları

1968'li yıllarda ABD, Avrupa ve Çin-Hindi'ne dek uzanan radikal devrimci bir dalga tüm dünyayı sarmıştı.

68 hareketinin doruğunu, Fransa'daki mayıs eylemlilikleri oluşturur. Fransa'daki devrimci yükseliş, tüm dünyayı etkiledi. Fransa'da öğrenci hareketi üniversite işgalleri ve gösterilerle mayıs ayında önemli bir yükseliş içine girmişti. Üniversitelerde sosyalist öğrenci hareketi ve faşist öğrenciler arasında Paris'te yoğun çatış-

malar yaşandı. Fransa polisi 3 mayısta Sorbonne Üniversitesi'ni bastı ve devrimci öğrencilerin bazılarını tutukladı. Öğrenci muhalefeti ülke çapında tırmanmaya başladı. 6-9 mayıs boyunca şiddetlenen ve kitleselleşen mücadele, ünlü 10 mayıs "Barikatlar Gecesi"yle doruğa ulaştı. Devrimci gruplar üniversitelerde faşistlere karşı gelişen ve güçlenen bu direniş işçi sınıfı içine yaymaya çalışıyorlardı.

De Gaulle'nin iktidara gelişinin 10 yıl dönümü olan 13 mayısta hükümetin 10 mayıs'taki vahşet boyutlarına ulaşan baskısını protesto etmek için ta-

bandan gelen baskılar üzerine, sendikalar, bir günlük genel grev ilan ederek gösteri çağrısı yaptı. 13 mayıs günü "İşçi, Öğrenci, Öğretmen Beraberdir" yazılı dev pankartın arkasında Paris'te bir milyon işçi ve emekçinin katıldığı büyük bir gösteriyle polisin öğrenciler saldırısı protesto edildi. İşçi grevleri o günden sonra tüm ülke çapında yaygınlaştırıldı. 22 mayısa gelindiğinden 8 milyon işçi ve memur direnişteydi. Bu grev ve direnişler yer yer fabrika işgallerine, yöneticileri rehine alma eylemlerine dönüştü. Ardından köylülerde harekete geçti. 200 bin köylü büyük bir gösteri yaptı. Fransız hükümeti gösterileri ve direnişleri kırabilmek için faşistleri ve muhafazkarları örgütledi. Karşı devrimci gösteriler düzenlediler. Revizyonist çizgi izleyen Fransız Komünist Partisi ve onun etkisindeki sendikalar bu saldırılar karşısında uzlaşmacı bir tutum izlediler. Devrimci gruplar direnişlerin devam etmesi için çağrılar yaptı. Fakat işçilerin bir kısmı sendikaların kararına uyarak direniş bıraktı. Kimi yerde ise polis ve grev kırıcılarının müdahalesiyle direnişler sona erdi. ■

tarihten kısa kısa olaylar

● Karl Marks

Bilimsel sosyalizmin, diyalektik ve tarihsel materyalizmin, bilimsel ekonomi politinin kurucusu Karl Marks 5 Mayıs 1818 yılında Trier'de doğdu.

● Hitler faşizmine karşı zafer günü

Hitler faşizmi 1938 yılında başlayarak Avrupa'nın birçok ülkesinde saldırtıya geçmiş ve işgal etmeye başlamıştı. Sovyet kızıldusunu Alman ordusuna karşı savaşarak 8 Mayıs 1945 yılında Alman ordusunu yenilgiye uğratarak Hitler faşizmine karşı zafer elde etti. 8 Mayıs 1945 yılı II. Dünya Savaşı'nda başını Sovyetler Birliği'nin çektiği anti-faşist kampın zaferiyle sonuçlandı.

● Laos Zaferi

Laos'ta ABD emperyalizmini ve ABD emperyalizminin uçaklarına karşı yürütülen devrimci kurtuluş savaşı 9 Mayıs 1975 yılında Laos halkının zaferiyle sonuçlandı.

● Yugoslavaya'nın Nazi işgalinden kurtuluşu

Yugoslavya 1841 yılında Hitlerin emriyle Alman ordusu tarafından işgal edildi. Bu işgale karşı Yugoslavya Komünist Partisi; Partizan birlikleri kurarak Nazilere karşı savaştı. Kızıl ordu Yugoslavya'nın kurtuluşu için Partizan gerillalarıyla beraber Nazi işgaline karşı savaşıyordu. Kızıldoru ve Partizanların günlerce süren savaşlarından sonra 15 Mayıs 1945 yılında Yugoslavya Nazi işgalinden kurtarıldı.

● Bobby Sands öldü

İrlandalı yurtsever tutsaklar, başta siyasi tutukluluk hakkı ve tek tip elbisenin kaldırılması olmak üzere cezaevindeki tüm baskılara karşı Maze Cezaevi'nde açlık grevine gittiler. Daha sonra bu açlık grevini ölüm orucuna dönüştürdüler. Bu ölüm orucunun 65. gününde Bobby Sands 5 Mayıs 1981'de öldü.

● Dien-Bien Phu savaşı

Fransa, Vietnam savaşında Kuzey Vietnam'ın birçok bölgesini işgal etmişti. Vietnam halkı ile Fransız askerleri arasında yoğun çatışmalar yaşandı. Fransızlar için en uygun bölge olan Dien Bien Phu bölgesine Vietnamlular 13 Mart 1954 günü saldırıya başladılar. Günlerce süren çatışma sonucunda Fransızlar büyük kayıplar verdi. Böylece Fransız emperyalistleri ünlü Dien Bien Phu savaşında yenilerek 7 Mayıs 1954 yılında Vietnam'dan kovuldular.

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

Ahmet Yavuz (HAMIDO)
12 Mayıs 1981

1952 yılında Mazgirt'in Mankirek (Kuşaklı) köyünde yoksul

bir Kürt ailesinin oğlu olarak dünyaya gelir.

1975 yılında gittiği İstanbul'da TKP(ML) saflarında örgütlenir. İSMAİL HANOĞLU'nun önderliğinde pratik faaliyet içerisine girer. 1976 yılında Proletarya Partisi saflarından, adının sonradan DHB (Devrimci Halkın Bir-

liği) olan KK (Koordinasyon Komitesi) hizibine karşı İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın ML programını savunur.

Mücadeledeki kararlılığıyla faşizmin kolluk güçlerine peşpeşe darbeler vurmuş, dürüstlüğü ve büyük bir özveriyle gerçekleştirdiği çalışmalarından dolayı, onu tanıyanların ve duyanların gönlünde taht kurmuştur.

1977 yılında İstanbul 1 Mayıs Mahallesi'nde sorumlu önderlerden biriydi. 1979 yılında daha aktif faaliyetlere katılarak F. Parti-sinde önemli görevler üstlenmiştir. 1980 yılına gelindiğinde Pro-

ORHAN BAKIR
13 Mayıs 1980

GÜLSEREN AĞGÖL
14.5.1992

MEHMET KOCADAĞ
15.1976

linsiz eylemlilikleri yanında Ahmet Yavuz'un pratiği farklılık içeriyordu. O gerilla mücadelesinin ışık tuttuğu kızıl güzergah-ta çalışmak için kırsal alana çekilmiştir. Dersim, Bingöl, Diyarbakır ve Elazığ yörelerinde faaliyet yürütür. 12 Mayıs 1981'de faşist diktatörlüğün kolluk güçleri tarafından çatışmada katledilir. Katlediliğinin 12 yılında saygıyla anıyor, anısını mücadele-mizde yaşatacağımız diyoruz.

Artık ölenlerin değil, Öldürenlerin listesini isteyelim!

Gün geçmiyor ki, ölüm haberleriye sarsılmasın yürekler, gün geçmiyor ki gözü altında kaybedilenlerin, işkence tezgahlarında katledilenlerin, yargısız infazlarla öldürülenlerin yakınlarının çığlıklarıyla inlemesini yeryüzü.

Emperyalizme göbeğinden bağlı, ekonomik ve siyasi olarak dibe vuran TC ömrünü uzatmak için uyguladığı tek yöntem "Vur kurtul" mantığıdır. Düşünce özgürlüğünün kırımına bile tahammül edemeyen TC çareyi toplumu ekonomik, siyasi, askeri ve ideolojik saldırılarla sindirmeye çalışmakta arıyor.

Yaşam artık dayatıyor. Sinek yok olmak yada direnerek çoğalmak. Başka çözüm, başka alternatif yok!

Direnmenin, devletin boyunda değirmen taşı olmanın ve devlet için karabasana dönmenin en önemli yollarından, şehit ve tutsakları sahiplenmekten geçiyor. Onlar devrimin yarattığı en önemli değerlerdir. Değerlerine sahip çıkamayan onuruna ve geleceğine sahip çıkamaz!

Söyleyene değil söyletene bakın!

Latin Amerika'da bir ülke ARJANTİN. 1976-1983 yılları arası 7 yıllık askeri faşist diktatörlük dönemi yaşıyor. Ve bu dönemde yaklaşık 34.000 kişi siyasi nedenlerle kaybediliyor. Başlangıçta 3-5 ana evlatlarının fotoğrafını göğüslerine asarak Mayıs alanında hergün protesto eylemi yapıyor. Cunta bunları "Plaza De Mayo kaçıkları" olarak değerlendiriyor. İnatla sürdürülen bu kavgaya hergün yenileri katılıyor. Ve kayıp anaları cunta için karabasana dönüşüyor.

Arjantinli gazeteci Fran "ülke-

ye ve demokratlara güç veren Mayıs anaları, cunta rejimini sarsan birinci etken oldu" diyor.

Yıl 1995. Genel Kurmay Başkanı Martin Balaz kirli savaşı kabul edip, ordu adına özür diliyor ve "yaşadığımız dehşeti daha fazla yadsıyamayız" diyor.

Mızrak çuvala sığmıyor

İnsan haklarından sorumlu bakan Hacaloğlu: "polis yargısız infaz yapıyor. Demokrasilerde kayıp olmaz. Bu koşullarda iç barış sağlanamaz. Karakollar şeffaf olmalı, gözü altına alınanlara avukat, doktor sağlanmalı, kimsenin gözü bağlanmamalı" vb. vb.

Hacaloğlu yada Genel Kurmay Başkanı Martin Balaza yaşamın dayatmasıyla gerçekleri söylemek zorunda kalmışlardır. Ama bizler biliyoruz ki bu gerçeklerin yaşanmasına onay veren yada bu gerçeklerin yaşanmasına olanaklı sömürü sistemi ve sömürü sisteminin bekçileri olan Hacaloğlu yada Balaz gibi insanlardır. Zira bunlar bizzat yönetimdedirler ve tüm bu zulüm bunlarında döneminde ya-

şanıyor.

Zulmü yaşamamanın tek yolu zulme uğrayanların örgütlenmesi ve zulüm düzenine karşı durmasıyla mümkündür. Artık zulme dur demenin zamanı geldi de geçiyor bile.

Emekçi Kadınlar Birliği'nin I. Analar Kurultayı'yla "Analar, Analarımız!"

Faşizm her geçen gün saldırılarını artırarak sürdürüyor. Açlıkla, sefaletle, boğuşup çocuklarının karını nasıl doyuracağını düşünürken hergün yeni yeni gözüaltı, infaz, ölüm, kayıp haberleriyle yüreğin sarsılıyor. Doymak bilmeyen kan içiciler hergün daha çok kan, daha çok kan diye çığlık atıyor.

Sen, sofrandaki bir lokma ekmeği yemeyip yediren, bir avuç sömürücü senin emeğinle lüks içinde yaşarken, sen açlığa mahkum edilen emekçi ana!

Sen, Özgürlüğü elinden alınarak tutsak edilen evladının sıcaklığına, kokusuna hasret bırakılan ana!

Sen, anadilinde konuştuğ için her alanda coplanan, itilip-kakı-

lan ve hertürlü baskıya maruz kalan köyünden, yurdundan göçe zorlanan, ulusal kimliğin yok edilmeye çalışılan Kürt ana!

Sen, yıllardır sürdürülen haksız savaşta, öne sürülen ne için savaştığını bile bilmeden ölen vatan görevi diye senden koparıp alınan çocuğunun cansız bedeni kollarına bırakılan ana!

Artık sömürüye ve zulme dur demek zamanı gelmedi mi?

Bu yağma ve talan düzeninde sana reva görülen bir lokma kırıntıya değil, emeğinin karşılığı almak için her gün yeni gözüaltılar, işkenceler, gözüaltında kaybedilmek, öldürmelerle karşılaşmamak için, sıranın sana gelmesini beklemeden, sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye ve baskıya hayır deyin.

"Gücümüz örgütlü birliğimizden geçer" çağrısı zulme uğrayan, şehit ve tutsak yakını olan tüm devrimci, demokrat ve sosyalistlere yapılan çağrı olarak görüp kurultaya omuz verilmeli, Mayıs Analarının geleneğini ülkemizde yaşatmalıyız.

Şehit ve tutuklu yakını olma sorumluluğu

karışmayın" dediler. Bir kısmında evlatları mücadeleyi bırakınca onlarla birlikte geri çekildiler. O günlerden kalan ve mücadeleye devam eden çok az ana kaldı. Şimdi başka analar var cezaevi kapılarını aşındıran, evlatlarını savunan, Ankara kapılarına dayanan. Yaşanan bu süreç olumluluk ve olumsuzluklarıyla birlikte sorgulanmalıdır. Bir dönemin mücadelesini omuzlayanlar bugün neden yoklar? Neden düzenin yedeğine düştüler. Neden çektikleri onca acıyı unutup, günlük yaşam kaygısına kapıldılar?

Bunun öne çıkan 2 nedeni vardı: Birincisi; içeri düşenlerin çoğu proleter dönüşümünü sağlayamamış, siyasal kimliği yeterince oturmamıştı. İçeride geçen yıllar bu insanlarda içten içe çürüme ve inançsızlığı dayattı.

İkincisi; Bu insanlar dışarı çıktıklarında kendilerini sarıp

sarmalayan bir sınıf mücadelesiyle karşılaşmadılar. Bu durum düzene endekslenmelerini kolaylaştırdı.

Yarın aynı olumsuzluğu yaşamamak için geçmişten dersler çıkarmak zorundayız. Aileler evlatlarına feodal değer yargılarıyla değil, sınıfının insanı olarak sahip çıkmalıdırlar. Sorun evladına sahip çıkmadan öte, devletin zulmüne karşı sınıfı kardeşleriyle birlikte mücadele vermek olmalıdır. İçeridekilerde sınıf kınıyla bilinçlenmeli çıktıklarında da düzene yedeklenmeden, mücadele vermelidirler.

Clara Zetkin'in deyiimiyle "Faşizmi yeryüzünden söküp atana dek kimsenin mola verme hakkı" olmamalıdır.

Ve yaşam devam ediyor. Ezeni- ezileni, zulmü ve zulme başkaldırıp ile. Ve yine onurlu insanlar zulme meydan okuyor, sınıfsız, sınıfsız bir dünya için.

Kendine yeni demokrat kadını diyenler! Günlük yaşamın ayrıntılarına boğulmadan, ona teslim olmadan kavganın güzelliğinde kendimizi yeniden yaratalım. İnsan olma bilinci ve mücadeleden mutluluk duyma anlayışıyla kavgaya daha yürekten sarılalım. Sevgiyi, aşkı, fedakarlığı daha yoğun ve daha nitelikli yaşayalım.

Gün kavgaya gündür! Unutmayalım ki mutlu olmanın ve iyi evlatlar yetiştirmenin yolu mücadele etmekten geçer.

Bu inanç ve anlayışla, Emekçi Kadınlar Birliği'nin organize ettiği Analar Kurultayına katılalım. Örgütlenmesine omuz verelim. Şehit ve tutsak ailelerimizin örgütlü bir güç haline gelmelerini sağlayalım.

Çekilen onca acının, dökülen onca kanın, yaşamımızdan çalınan onlarca yılın hesabı ancak ve ancak örgütlü güçle sorulur.

Şehit ve Tutsak Aileleri Komitesi (ŞETAK)

Omuz Omuza

Ali Yoldaşcan

Elmanın Kurdu mu? Yarısı mı?

Evet, kadın olarak siz hangisi olmak istersiniz? Erkek olarak siz, kadınların hangisi olmasını istiyorsunuz?

İnsanlığın oluşumunun peşinden ilkel toplum ve anaerik ilişki, sonra özel mülkiyet ve köleci toplum, feodal toplum, ardından kapitalist toplum ve bazı ülkelerde bir dönem yaşanan sosyalist toplum. İnsanlık yaşamının toplum evreleri bunlardır. Ülkemiz özgülünde ise, kapitalizme bağmlı, herşeyin çarpıklaştığı yarı-feodal, yarı-sömürge bir yapı mevcut.

Böyle bir toplumda kadın sorunu daha vahim bir hal alıyor. Feodal cebir ve anlayışlarla, kapitalist yozluk dörtbir yanı zehirliyor. Zehir, aileyi de kutsal bir kurum halinde kucaklayarak bütün toplum gözenerlerine siniyor, yayılıyor ve bu yapı devrimci kişilikleri de inceltmiş erkek egemen anlayışla etkiliyor.

Devasa bir kadın sorunu olduğunu artık tartışmıyoruz. Herkes bunu kabul ediyor. Burjuvası da, proleterleri de... Fakat birşeyin varlığını kabul etmek tek başına hiçbir anlam ifade etmiyor. Onun nedenlerinin doğru tahlil edilmesi, daha önemlisi bu nedenlerin nasıl ortadan kaldırılacağına yolunun bulunması gerekiyor. Tabiki iş burada da bitmiyor, o yolda kararlılıkla yürümek ve sorunu çözecek pratik mücadele içinde olmak da gerekiyor. Yani doğru yolun kararlı yolcusu!

Bu gerçeklik içinde sorunun canahacı noktası, öncelikle, bilinçsiz bir ev kadını, bir işçi-emekçi kadın, kısacası politikadan habersiz sıradan kadın ormanın balıklama dalmak değildir. **Önce beyin! Beyin işlevini görecektir anlayış, mekanizma ve kadrolardır.** Öncelikle ele alınması gereken bunlardır. **Hangi anlayışla, hangi mekanizma ve yöntemlerle bu ormana dalınacaktır? Ve bu ormanı uyandırıp canlandıracak kadroları yetiştiriyor muyuz?**

Diyoruz ki, **gökyüzünün yarısını omuzlarında taşıyan kadınlardır.** Diyorum ki, **kadınlar katılmadan devrim olmaz** (kadınları devrime katmaya çaba göstermeyenler bu durumda devrim baltalayıcıları olmuş oluyor. Bilmiyorum, o sloganı haykırarak, yazarlar bunun farkında mı?). Diyorum ki, **kadınlar yaşam bir çöldür.** Diyorum ki, **birlikteliklerde kadın ve erkek elmanın iki yarısıdır.** vb. vb... Yani her açıdan kadınsız yaşam, yaşamın sonudur, bitimidir. Günlük yaşam açısından bunu anlıyoruz, bunu söylüyoruz. Ama bakıyoruz, erkekler olarak kadın sorununda, **kadınların devrime açık olması ve mücadeleye 'elmanın yarısı' olarak katılması noktasında yaya bile değil, resmen sürünüyoruz!** Kadın arkadaşlarımız ise, **kadın olduklarının bilincinde değil, kadın sorununun öznesi olduğunu farketmiyor bile!** Devrimci olmak kadın olmaktan çıkartıyor, şeklinde algılanıyor!

Evet, **ilk sorgulanması gereken, kadın ya da erkek olarak biz komünistleriz!** Biz bu sorunun neresindeyiz? Kişi ya da kolektif olarak idealimize uygun bir noktada mıyız ve bunun için gerekli mekanizmalarla, gerekli çalışmayı yürütüyor muyuz? **Anahtar soru budur!**

dünyadan kısa... kısa... kısa...

Vietnam'a "gözyaşları"

■ Dış Haberler Servisi- Vietnam Savaşı esnasında ABD Savunma Bakanı olan Robert McNamara'nın, yakında piyasaya çıkması beklenen "Geçmiş Bakıldığında Vietnam Trajedisi ve Dersleri" isimli kitabı, daha çıkmadan tartışılmaya başlandı. Kitabın tanıtımını yapan gazeteler, dergiler ve televizyonlar, McNamara'nın yaşlanmış yüzüyle "Çok büyük bir hataydı, tümüyle yanıldık" ifadesini yayınlamaya duygu sömürsü yapıyorlar. McNamara kitabında, kendisine "bek bek yakıcısı, ellerinde kan var senin" diye bağırarak bir Amerikalı kadını, Vietnam savaşını protesto amacıyla kendisini ateşe atan üç çocuk sahibi Norman Morrison'u anlatıyor. Ancak 1965'ten bu yana neden sustuğunu, Vietnam'da giriştikleri katliamlara ve bunları kimin çıkarları için yaptıklarına hiç değinmiyor. Öte yandan Vietnam hükümeti, bu itirafların gerçeği yansıttığını ancak pişman olmak için çok geç olduğunu açıkladı.

Meksika'da görüşmeler tıkandı

■ Dış Haberler Servisi- Meksika'da hükümet yetkilileri ile Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu arasında geçtiğimiz haftalarda yapılan görüşmeler yine tıkandı. Konuyla ilgili basın açıklaması yapan EZLN sözcüsü, "silahları bırakmamızı istiyorlar, bu mümkün değil" dedi. Görüşmelerde, hükümet yetkilileri, Zapatista gerillalarının devletin gösterdiği bölgelerde toplanmalarını, silahlarını bırakmalarını istemiş, bunun karşılığında da ordunun geri çekileceğini bildirmişlerdi. Öte yandan, görüşmeler yoluyla başarı sağlayamayan hükümet yetkilileri, ekonominin de iyiden iyiye bozulması nedeniyle, "rahatsızlık duyuyorlar". Önümüzdeki günlerde, ordunun, şubat ayındaki saldırıya benzer bir saldırıya geçebileceği bekleniyor.

Lenin Rusya'da yine anıldı

▼Rusya'da, Lenin'in 125. doğum yıldönümü tüm kapitalist saldırılara rağmen kutlandı.

Dış Haberler Servisi- Dünya proletaryasının ve ezilen halklarının Marks ve Engels'ten sonra üçüncü büyük ustası Vladimir İlyiç Lenin'in doğumunun 125. yıldönümü Rusya'da kutlandı. 22 nisanda yüzlerce kişilik kuyruklar oluşturan halk, Kızıl Meydan'da bulunan Lenin'in anıt-mezarına çiçekler koydular. Bu esnada orak-çekiçli kızıl bayrakların taşınması dikkat çekti. İlk ismi gibi gerçekleri dile getiren ancak daha sonra yeni burjuvaların yayını olan Pravda, şimdi ikiyüzlü bir biçimde "Günümüzde tekrar Lenin'e ihtiyaç var" manşetini kullandı. 1870'te Volga boylarındaki Simbirsk kentinde dünyaya gelen Lenin, özellikle Marksist parti öğretisine büyük katkılarda bulunmuş, kapitalizmin vardığı son aşamayı, emperyalizmi tahlil etmesi üzerine haklı olarak "emperyalizm çağına Marks'ı" sıfatıyla anılmıştı.

Küçük burjuva bir ailenin altı çocuğundan üçüncüsü olan Lenin, beş yaşındayken okumayı ve piyano çalmayı öğrendi. Lise öğrenimi sırasında, özellikle Latince ve Yunanca dillerindeki başarısıyla dikkat çekti. 1887'de çok sevdiği ağabeyi Aleksandr, Çar'a suikast planlayan Narodnaya Volya adlı yıldırmacı bir örgüte üye olduğu gerekçesiyle asıldı. 17 yaşındaki Lenin, siyasi baskıların en yoğun şekilleriyle tanışıyordu.

Kazan Üniversitesi'nde hukuk öğrenimi görmeye başlayan genç adam, henüz üç ay geçmeden yasadışı öğrenci toplantıları düzenlediği için atıldı. Sürgüne gönderildiğinde, yaşlı sürgün devrimcilerle tanıştı. Burada Marks'ın Kapital'ini inceleme fırsatı bulan Lenin, Marksizm'i benimsedi.

Okulu dışarıdan bitiren Vladimir İlyiç, 1893'te yerleştiği Petersburg'da Marksist çevrelerle ilişkilerini geliştirdi. Ocak 1900'de yurtdışına çıktı ve ilk iş olarak Marksist bir yayını organize kurma tasarısını ortaya attı. Bu arada, kapitalizmin Rus toplumunda yarattığı değişiklikler, Nardonik eğilimlerin eleştirisi, işçi sınıfının salt ekonomik değil siyasi iktidarı hedefleyen mücadelesi ve köylülük üzerinde önemle duruyordu.

1903'te yapılan I. Kongre'de, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin gerçek bir örgüt kimliğiyle ortaya çıkmasında büyük rol oynadı. Burada, 1902'de yazdığı Ne Yapmalı isimli eserinde düşüncelerini hayata geçirmeye çalıştı. İkinci Kongre'de "demokratik merkezizetçilik" ilkesine bağlı parti tezlerini daha da geliştiren Lenin, 1912 Prag Konferansı ile menşeviklerden tümüyle ayrı yeni tipte partiyi inşada yine önderdi.

Lenin, Rus devrimi pratiğinin, komünistlerin karşısına çı-

Rusya'da, geçmiş yıllarda yapılan Lenin ve Stalin'in anma gösterilerinden biri

kardığı somut sorunları çözmek amacıyla birçok eseri kaleme aldı. Örneğin köylülükle ittifak ve burjuva demokratik devrimde proletaryanın rolünü ele alan İki Taktik; parti içi mücadeleyi irdeleyen Bir Adım İleri İki Adım Geri; ulusal sorunu irdeleyen Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı; II. Enternasyonal'in sağ hattına vuran Proletarya İhtilali ve Dönek Kautsky; III. Enternasyonal içindeki "sol"cuları mahkum eden "Sol" Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı ve devlet mekanizmasını harikulade bir biçimde tahlil eden ve komünistlerin görevlerini koyan Devlet ve İhtilal en önemli eserleri olarak gösterilebilir.

Lenin, Marks ve Engels'in bilimsel eserlerini, dünyada ilk kez en yetkin kullanan Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin önderiydi. 1917 Ekim Devrimi,

dünya proletaryasına ve ezilen halklarına esin olmuştu ve hala da olmaktadır.

1956'da başlayan kapitalizmi yeniden inşa ile, iktidar yavaş yavaş proletarya diktatörlüğü olma özelliğini yitirdi ve bürokrat burjuvazinin diktatörlüğüne dönüştü. 1980'li yılların başlarında iyice bunalıma giren Rus kapitalizmi, "sosyalist" maskesini henüz atmamıştı ve gelişen halk muhalefetine kırmak için kapitalizmin günahlarını sosyalizme yüklemeye çalıştı. Önce Stalin hedef haline getirilmeye çalışıldı. Sonra, Lenin. Ve işçi sınıfının en büyük önderlerinin heykelleri dahi imha edildi.

Ancak, bugün "Yeni Çar" Yeltsin, bütün çarpıtmalara rağmen rahat değil. Çünkü Rus proletaryası ve ezilen halkı, hala Lenin'i ve Stalin'i sahipleniyor.■

İvan Çeçenya'da kan içiyor

▼Çeçenya'nın doğusundaki Samaşki'ye giren Rus birlikleri, 125 köylüyü boğazlayarak Vietnam'daki My Lai benzeri bir katliam gerçekleştirdi.

olmasıydı.

Savaş başladığında, burası stratejik bir boğaz durumuna geldi. Ocak ayı içinde, bölgedeki yurtsever gerillalar, Grozni'ye ilerlemeye çalışan Rus konvoylarını vurarak burada durdurmayı başardılar. Ordu, silahlı helikopterler ve ağır silahlarla gittikçe vahşileşen yaptırımlar verdi. Ancak, Cahar Dudahev önderliğindeki gerilla hareketinin kararsızlığı ve bölgeden çekilmesi üzerine, Rus ordusu istilaya girişti. Önce bombardıman ve sonra askerlerin girişi...

"Bombardıman başladığında, bodrumlara saklandık" diyor 54 yaşındaki Bekist Abdullayeva. Abdullayeva üç kızını yitirmiş. "Sonra askerler gülere, küfrederek ve her tarafta ateş açarak geldiler." Askerler, bodrumlara el bombaları atıyorlarmış ve bu adam şans eseri kurtulmuş.

Raisa Hüseyinova'nın öyküsü ise daha acı verici. 7 yaşındaki oğlunu, ellerinden koparıp

almış Rus askerleri. Daha sonra bir tankın paletlerinin altına atmışlar. Bir külçe haline gelen cesedin üzerine gaz döküp, annesinin yakmasını istemişler. Son olarak, cesedin üzerine el bombası atmışlar. Samaşki'de 250 sivilin boğazlandığı açıklık kazanırken, insanın aklına Amerika'nın Vietnam'da yaptığı My Lai katliamı geliyor.

İVAN UYUŞTURCU KULANIYOR

Samaşki'nin savaş öncesi nüfusu 15 binden 5 bine düşmüş. Köyde kalanların çoğu kadın, ihtiyar ve çocuk. Köyün yaşlılarından Ahmed Amayev, gerillaların kendilerine kazık attığını, köyü terk etmemeleri gerektiğini anlatıyor. Köylüler, bu vahşi saldırıları yapan Rus askerlerinin uyuşturucu kullandığını da ekliyorlar. Gerçekten de askerlerin bıraktığı çerçöp arasında tırmıklar ve boş küçük şişeler dikkat çekiyor. Bu artıklar üzerinde yapılan inceleme-

Rus ordusu, birçok insanı üzerine gaz döküp yakmak suretiyle katletti.

lerde, uyuşturucu Promodal ve teskin edici Dimedrol maddelerine rastlanmış. Ordu yetkilileri ise, bu ilaçların askerleri tedavi etmek için kullandığını söylüyorlar. Fakat bu artıkların olağanüstü miktarda olması, işgalcileri yalanlıyor. Samaşki'deki katliam sonrası, Moskova'da yayımlanan devlet destekli basın ise "miltan çetelere" karşı bir zafer daha kazanıldığına ilişkin manşetler kullandı.■

VIETNAM MANZARALARI

Rusya ile Çeçenya arasındaki savaş, başından bu yana oldukça şiddetliydi. Ancak Samaşki katliamıyla yeni bir boyut aldı. Rus ordusunun, hayvancılıkla geçinen bu köye saldırmasının nedeni, köyün Çeçenya başkenti Grozni ile en büyük demir ve karayolu bağlantılarına sahip

DR. MERAL'İN KALEMİNDEN...

Toplumsal çıkarlar uğruna, özgürlük savaşımında şehit düşen yoldaşlarımızın bize bıraktığı, komünist erdem ve değerlerini yüce tutmak ve düşman karşısında gösterdikleri direngenlikleri daha büyük direnişlerle pekiştirebilmek, partimizin adına yakışır bir tarzda mücadelemize yön verebilmek, her komünist ve devrimci açısından zorunlu bir görevdir.

Kolay değildir, zora karşı, zoru örgütleyip dişe-diş cenkleşmeyi sürdürmek.

Kolay değildir, uzun tarihlerden beri, insanlığın üzerine bir karabasan gibi çöreklenmiş, zulme ve sömürüye dayalı, koca bir tarihi bir çırpıda söküp atmak. Kolay değildir bu zorlu yolda, sağa sola yalpalamadan MLM biliminin bilinçlerde yarattığı enerjiyle sonuna dek yürüyebilmek.

Kolay değildir, özgürlük tohumunu, ülkenin dört bir yanına serptirebilmek ve bu mücadeleyi, diğer ülke halklarının mücadelesiyle bütünleştirebilmek.

Kolay değildir, Munzurların, Torosların, Canıkların, Cudilerin, Nurhakların yakıcı soğuğunu, iliklerine dek solumak ve öylesine mevziye oturmak. Kolay değildir, karlı, fırtınalı kış günlerinde, buz kesmiş ayağa lekan takipte yol yürümek.

Kolay değildir, açlığın, susuzluğun, uykusuzluğun yanında ölümü yaşamak ve yaşamak için ölümü güzel kılmak.

Kolay değildir, en keskin çelişkilerin bir arada yaşandığı dalgaların akışında, insanları çekip döndürmek ve mücadele ruhuyla çelikleştirmek.

Kolay değildir, kör kanallık gecelerden pusulardan süzülerek çıkmak ve düşman mevzilerine ustaca yanaşabilmek.

Kolay değildir, ansızın bir çatışmada düşman çemberini kırmak, bunu lehine dönüştürüp sonuna kadar savaşmak.

Kolay değildir, düşmanın namlularından çıkan merminin sıcaklığını bedeninde, acısını ise yüreğinin ta derinliklerinde hissetmek.

Kolay değildir, düşmanın kör kurşunuyla vurulmak, bilinmez bir yere gömülmek.

Kolay değildir, işkencehanelerde, direniş destanlarını yaratmak, düşmanı en güçlü olduğu yerlerde yenilgiye uğratmak. Kolay değildir, anadan, yarıdan, oğuldan, kızdan irak yaşayıpta özlemini duyumsamak ve bütün bunları özgürlük savaşı için feda etmek.

Kolay değil, buz kesmiş ellerle, silahı sıkı sıkıya kavramak, donmuş parmakla tetik çekmek. İşte bütün bunları inanç, azim ve davaya olan bağlılık ile biçimlenmiş kararlılık bilinci ve mücadele ruhu belirler. Sınıf mücadelesi çetin ve kanlıdır. Kan dökülmeden, bedel ödenmeden, hiç bir savaş kazanılmadığı gibi hiç bir anlamda anlamında, halkların kurtuluşu gerçekleşemez. İşte bundandır ki, henüz çekirdek durumunda olan partimiz, mücadelesinin ilk basamağında-yken onlarca, yüzlerce şehit vermiş ve bu şehitler kervanına yenilerini katmadan ilerlemesinin olamayacağını işaret etmiştir, devam edecektir.

DEVAMI 4. SAYFADA

ÜÇ TIKKO GERİLLASI ŞEHİT DÜŞTÜ

“Partiyi güçlendirin yoldaşlar”

*Uzmandı cellatlar
Ve hinoğluhin
Akım kabloları
Kıskaçlarıyla
Bilenmiş azıları ve hınçlarıyla
Buyruğunda
Gangster emperyalizmin
Yine de yıkamadılar
Sökemediler
Ve bozguna uğradılar
He canıım
Karşısında çırılçıplak yüreğin.
A. Arif*

Bir puşt geceydi... Pusu kurmuştu düşman; binlerce askeri, tankı, topu, helikopteri, lav silahları ve bilcümle emperyalizm destekli teknolojik silahlarıyla... Bir puşt geceydi... Halkıyla kucaklaşmak, onlara kurtuluşun yolunu göstermek için düşmüştü yollara, Türkiye proletaryası ve ezilen halklarının biricik partisi

Halil ÇAKIROĞLU, gerilla birliğiyle. (Yüzü gözüken)

Munzur KESKİN

TKP(ML)'nin kızıl ordusu TIKKO'nun yiğit neferleri... Bir puşt geceydi... Patladı bombalar yoldaş bedenlerin üzerinde... Vuruldu komünist önder Halil Çakıroğlu, düştü yere yaralı bedeni... Uzandı yoldaş eller, önder yoldaşın yaralı bedenine... Sırtlandılar yoldaş bedeni çatışma alanının dışına taşımaya... “Yoldaşlar” dedi Çakıroğlu; “Buraya kadar... Zaman kaybına gerek yok... Bırakın beni... Sizlere güveniyorum yoldaşlar... Partiyi geliştirin, güçlendirin... Tüm yoldaşlara selam...” Ve son nefesinde haykırıyordu komünist önder Çakıroğlu “YAŞASIN TKP(ML), YAŞASIN TIKKO!”

Süheyla Dağdeviren (Dr. Meral), düşmanla girilen kaç çatışmaydı, koşmuştu tüm yaralı yoldaş bedenlere, sarmıştı yaralarını... Yine yaralı yoldaşlarına yardıma giderken bu kez kendi hedef oldu düşmanın kahpe kurşunlarına. O'da yükseldi devrim şehitleri katına...

Munzur Keskin (Munzur) : Genç, hızla yetkinleşen, gözü pek bir komutandı... Yoldaşlarını çatışma alanının dışına çıkarmaya çalışırken şehit düştü...

Düşman korkuyordu yoldaş bedenlerden, yaşanıyordu ölü bedenlere... Öldüklerinden emin olmak için boşalttılar yüzlerce kurşunu yoldaş bedenlere... Cani ruhlarını tatmin etmek için, ölü bedenlere işkence yapmaktan da geri durmadılar.

Üç can daha düşerken toprağa, dalga dalga yayıldı haber yoksul ve çilekeş emekçi mahallelerine. Yoldaşları yemin etti bir kez daha. Mersin Mezarlığı'nda yüzler toplandı and içti, marş okudu Halil Çakıroğlu'nu toprağa verdi.

ŞAN OLSUN SİZLERE
İHTİLALİN ÇOCUKLARI
KAVGANIZ DEVAM EDİYOR!

Süheyla DAĞDEVİREN
bir gerilla yoldaşıyla